Salmau

PENNOD 1

1 Gwyn ei fyd y neb nid yw yn rhodio yng nghyngor yr annuwiol, ac nid yw yn sefyll yn ffordd pechaduriaid, ac nid yw yn eistedd yn eisteddle y gwatwarus.
2 Ond y mae ei hyfrydwch ef yng nghyfraith yr ARGLWYDD; ac yn ei gyfraith y mae efe yn myfyrio ddydd a nos.
3 Ac efe a fydd fel pren wedi ei blannu wrth yr afonydd dwfr, yn dwyn ei ffrwyth yn ei dymor; ei ddeilen hefyd ni wywo; a pha beth bynnag a wna, a lwydda.
4 Nid felly yr annuwiol : eithr megis us y mae y gwynt yn ei yrru ymaith.
5 Am hynny ni saif yr annuwiol yn y farn, na phechaduriaid yng nghynulleidfa y cyfiawn.
6 Canys yr Arglwydd a ŵyr ffordd y cyfiawn: ond ffordd yr annuwiol a ddifethir.

PENNOD 2

1 Paham y cynddaredd cenhedloedd, a'r bobloedd yn dychmygu peth ofer?
2 Brenhinoedd y ddaear a ymgynullasant, a'r llywodraethwyr a ymgyngorasant ynghyd, yn erbyn yr ARGLWYDD, ac yn erbyn ei eneiniog ef, gan ddywedyd,
3 Drylliwn eu rhwymau hwynt, a thaflwn eu rhaffau oddi wrthym.
4 Yr hwn sydd yn eistedd yn y nefoedd, a chwardd : yr Arglwydd a'u gwatwar hwynt.
5 Yna y llefara efe wrthynt yn ei ddigofaint, ac a'u poena hwynt yn ei ddirfawr flinder.
6 Eto gosodais fy mrenin ar fy mynydd sanctaidd Seion.
7 Mynegaf y ddeddf: yr ARGLWYDD a ddywedodd wrthyf, Fy Mab wyt ti; myfi heddiw a'th genhedlodd di.
8 Gofyn gennyf, a rhoddaf i ti y cenhedloedd yn etifeddiaeth i ti, a therfynau y ddaear yn etifeddiaeth i ti.
9 Drylli hwynt â gwialen haiarn; drylli di hwynt yn ddarnau fel llestr crochenydd.
10 Byddwch ddoeth yn awr, O frenhinoedd: dysgwch, farnwyr y ddaear.
11 Gwasanaethwch yr ARGLWYDD mewn ofn, a llawenhewch gan grynu.
12 Cusanwch y Mab, rhag iddo ddigio, a chwithau ddifetha o'r ffordd, pan enynnodd ei ddigofaint ef ond ychydig. Gwyn eu byd y rhai sy'n ymddiried ynddo.

PENNOD 3

1 (Salm i Ddafydd, pan ffodd oddi wrth Absalom ei fab.) O ARGLWYDD, pa mor aml y maent yn fy mhoeni! llawer yw y rhai a gyfodant i'm herbyn.
2 Llawer sydd yn dywedyd am fy enaid, Nid oes cymmorth iddo yn Nuw. Selah.
3 Ond ti, ARGLWYDD, wyt darian i mi; fy ngogoniant, a dyrchafydd fy mhen.
4 Gwaeddais ar yr ARGLWYDD â'm llef, ac efe a'm gwrandawodd o'i fynydd sanctaidd. Selah.
5 Mi a'm gosodais ac a hunais; deffrais; canys yr ARGLWYDD a'm cynhaliodd.
6 Nid ofnaf ddeng myrddiwn o bobl, y rhai a ymosodasant i'm herbyn o amgylch.
7 Cyfod, ARGLWYDD; achub fi, O fy Nuw: canys trawaist fy holl elynion ar asgwrn y foch; ti a dorraist ddannedd yr annuwiol.
8 Iachawdwriaeth sydd eiddo yr Arglwydd : dy fendith sydd ar dy bobl. Selah.

PENNOD 4

1 (I'r pencerdd ar Neginoth, Salm Dafydd.) Gwrando fi pan alwwyf, O Dduw fy nghyfiawnder : helaethaist fi pan oeddwn mewn cyfyngder; trugarha wrthyf, a gwrando fy ngweddi.
2 O feibion dynion, pa hyd y trowch fy ngogoniant yn warth? pa hyd y carwch oferedd, ac y ceisiwch lesu? Selah.
3 Ond gwybydd ddarfod i'r Arglwydd neilltuo'r hwn sydd dduwiol iddo ei hun: yr ARGLWYDD a wrendy pan alwwyf arno.
4 Arswydwch, ac na phechwch: cymmuno â'ch calon eich hun ar eich gwely, a llonyddwch. Selah.
5 Offrymwch ebyrth cyfiawnder, ac ymddiriedwch yn yr ARGLWYDD.
6 Llawer sydd yn dywedyd, Pwy a ddengys i ni ddaioni? ARGLWYDD, dyrcha oleuni dy wyneb arnom.
7 Rhoddaist orfoledd yn fy nghalon, mwy nag yn yr amser yr amlhaodd eu hŷd a'u gwin.
8 Gosodaf fi ill dau mewn heddwch, a chysgaf: canys tydi, O ARGLWYDD, a wna i mi drigo mewn diogelwch.

PENNOD 5

1 (I'r pencerdd ar Nehiloth, Salm Dafydd.) Gwrando, O ARGLWYDD, fy ngeiriau, ystyr fy myfyrdod.
2 Gwrando ar lef fy llefain, fy Mrenin, a'm Duw : canys arnat ti y gweddïaf.
3 Fy llais a glywi yn fore, O ARGLWYDD; yn y bore y cyfeiriaf fy ngweddi atat, ac a edrychaf i fyny.
4 Canys nid wyt ti Dduw yn ymhyfrydu mewn drygioni: ac ni bydd drwg yn trigo gyd â thi.
5 Yr ynfyd ni saif yn dy olwg: casâu holl weithredwyr anwiredd.
6 Distrywia y rhai a ddywedant lesu: ffieiddia yr ARGLWYDD y gwaedlyd a thwyllodrus.
7 Ond amdanaf fi, mi a ddeuaf i'th dŷ yn amlder dy drugaredd: ac yn dy ofn yr addolaf tua'th deml sanctaidd.
8 Arwain fi, ARGLWYDD, yn dy gyfiawnder oherwydd fy ngelynion; uniona dy ffordd o flaen fy wyneb.
9 Canys nid oes ffyddlondeb yn eu genau; drygioni iawn yw eu rhan fewnol; bedd agored yw eu gwddf; y maent yn gwenieithus â'u tafod.
10 Distrywia hwynt, O Dduw; syrthiant wrth eu cynghorion eu hunain ; bwrw hwynt allan yn lliaws eu camweddau; canys gwrthryfelasant i'th erbyn.
11 Ond llawenyched y rhai oll a ymddiriedant ynot: gorfoledd byth, am i ti eu hamddiffyn hwynt: bydded hefyd y rhai a garant dy enw, yn llawen ynot.
12 Canys ti, ARGLWYDD, a fendithi y cyfiawn; â ffafr yr amgylchyni ef megis â tharian.

PENNOD 6

1 (I'r pencerdd ar Neginoth ar Seminith, Salm i Ddafydd.) O ARGLWYDD, na cherydda fi yn dy ddicllonedd, ac na cherydd fi yn dy flinder poeth.
2 Trugarha wrthyf, ARGLWYDD; canys gwan ydwyf fi: O ARGLWYDD, iachâ fi; canys fy esgyrn a flinir.
3 Galarodd fy enaid hefyd: ond tydi, ARGLWYDD, am ba hyd?
4 Dychwel, ARGLWYDD, gwared fy enaid : achub fi er mwyn dy drugareddau.
5 Canys yn angau nid oes coffa am danat : yn y bedd pwy a rydd i ti ddiolch?
6 Yr wyf wedi blino gan fy ngriddfan; trwy'r nos gwna i mi fy ngwely i nofio; Dw i'n dyfrio fy soffa â'm dagrau.
7 Fy llygad a ddifethir o achos galar; y mae yn heneiddio oherwydd fy holl elynion.
8 Ciliwch oddi wrthyf, holl weithredwyr anwiredd; canys yr ARGLWYDD a glywodd lef fy wylofain.
9 Clywodd yr ARGLWYDD fy neisyfiad; bydd yr ARGLWYDD yn derbyn fy ngweddi.
10 Cywilyddier a blinned fy holl elynion : dychweled a chywilyddier hwynt yn ddisymwth.

PENNOD 7

1 (Siggaion Dafydd, yr hwn a ganodd efe i'r ARGLWYDD, am eiriau Cush y Benjamiad.) O ARGLWYDD fy Nuw, ynot ti yr ymddiriedaf: achub fi rhag pawb sy'n fy erlid, a gwared fi.
2 Rhag iddo rwygo fy enaid fel llew, a'i rwygo'n ddarnau, heb neb i'w waredu.
3 O ARGLWYDD fy Nuw, os gwneuthum hyn; os bydd anwiredd yn fy nwylo;
4 Os talais ddrwg i'r hwn oedd mewn heddwch â mi; (ie, gwaredais yr hwn sydd heb achos yn elyn i mi :)
5 Erlidied y gelyn f'enaid, a chymmerth ; ie, sathrai fy einioes ar y ddaear, a gosoded fy anrhydedd yn y llwch. Selah.
6 Cyfod, ARGLWYDD, yn dy ddicllonedd, dyrchafa o achos cynddaredd fy ngelynion: a deffro drosof fi i'r farn a orchmynnaist.
7 Felly cynnulleidfa y bobloedd a'th amgylchant: er eu mwyn hwy gan hynny dychwel di yn uchel.
8 Yr ARGLWYDD a farn y bobloedd: barn fi, O ARGLWYDD, yn ôl fy nghyfiawnder, ac yn ôl fy uniondeb sydd ynof.
9 O darfydded ddrygioni yr annuwiol; ond sefydla y cyfiawn : canys y Duw cyfiawn sydd yn profi calonau ac awenau.
10 Fy amddiffynfa o Dduw, yr hwn sydd yn achub y rhai uniawn o galon.
11 Duw sydd yn barnu y cyfiawn, a Duw sydd yn digio wrth yr annuwiol bob dydd.
12 Os na thry efe, efe a wynnog ei gleddyf; efe a blygodd ei fwa, ac a'i gwnaeth yn barod.
13 Efe hefyd a ddarparodd iddo offer marwolaeth; efe a ordeiniodd ei saethau yn erbyn yr erlidwyr.
14 Wele, efe a lafuriodd ag anwiredd, ac a feichiogodd ddrygioni, ac a ddug allan anwiredd.
15 Efe a wnaeth bydew, ac a'i cloddiodd, ac a syrthiodd i'r ffos a wnaeth efe.
16 Ei ddrygioni a ddychwel ar ei ben ei hun, a'i weithred dreisgar a ddisgyn ar ei lêd ei hun.
17 Clodforaf yr ARGLWYDD yn ôl ei gyfiawnder: a chanaf fawl i enw yr ARGLWYDD goruchaf.

PENNOD 8

1 (I'r pen-cerddor ar Gitt, Salm Dafydd.) O ARGLWYDD ein Harglwydd, mor ardderchog yw dy enw yn yr holl ddaear! yr hwn a osodaist dy ogoniant goruwch y nefoedd.
2 O enau babanod a sugno y trefnaist gadernid o achos dy elynion, fel y dali y gelyn a'r dialydd.
3 Pan ystyriaf dy nefoedd, gwaith dy fysedd, Y lloer a'r ser, y rhai a ordeinaist ;
4 Beth yw dyn, yr wyt yn ei feddwl ef? a mab dyn, dy fod yn ymweled ag ef?
5 Canys gwnaethost ef ychydig yn is na'r angylion, a choronaist ef â gogoniant ac anrhydedd.
6 Gwnaethost iddo arglwyddiaethu ar weithredoedd dy ddwylo; rhoddaist bob peth dan ei draed ef:
7 Pob defaid ac ychen, ie, a bwystfilod y maes;
8 Ehediaid yr awyr, a physgod y môr, a pha beth bynnag a elo trwy lwybrau y moroedd.
9 O ARGLWYDD ein Harglwydd, mor ardderchog yw dy enw yn yr holl ddaear!

PENNOD 9

1 (I'r pencerdd ar Muthlabben, Salm Dafydd.) Clodforaf di, Iôr, â'm holl galon ; mynegaf dy holl ryfeddodau.
2 Llawenychaf a gorfoleddaf ynot : canaf fawl i'th enw, Goruchaf.
3 Pan ddychwelo fy ngelynion, syrthiant a difethant o'th flaen di.
4 Canys cadwaist fy hawl a'm hachos; yr wyt yn eistedd yn yr orsedd yn barnu yn iawn.
5 Ceryddaist y cenhedloedd, dinistriaist y drygionus, bwrist allan eu henw byth bythoedd.
6 O elyn, distryw a ddaethant i derfyn tragwyddol: a dinistriaist ddinasoedd; y mae eu coffadwriaeth wedi darfod gyda hwynt.
7 Ond yr ARGLWYDD a bery yn dragywydd: efe a baratôdd ei orseddfaingc i farn.
8 Ac efe a farn y byd mewn cyfiawnder, efe a farn i'r bobloedd mewn uniondeb.
9 Bydd yr ARGLWYDD hefyd yn noddfa i'r gorthrymedig, yn noddfa yn amser trallod.
10 A'r rhai a adwaenant dy enw, a ymddiriedant ynot: canys ti, O ARGLWYDD, ni adewaist y rhai a'th geisiant.
11 Canwch fawl i'r ARGLWYDD, yr hwn sydd yn trigo yn Seion: mynegwch ymhlith y bobloedd ei weithredoedd ef.
12 Pan ymofyno efe am waed, efe a'u cofia hwynt: nid anghofia lefain y gostyngedig.
13 Trugarha wrthyf, O ARGLWYDD; ystyria fy nhrallod yr wyf yn ei ddioddef gan y rhai sy'n fy nghasáu, ti sy'n fy nyrchafu o byrth angau.
14 Fel y mynegwyf dy holl foliant ym mhyrth merch Seion: llawenychaf yn dy iachawdwriaeth.
15 Y cenhedloedd a suddwyd yn y pydew a wnaethant : yn y rhwyd a guddiasant eu troed eu hunain.

16 Adnabyddir yr ARGLWYDD wrth y farn y mae efe yn ei gwneuthur: y drygionus a fagwyd yng ngwaith ei ddwylo ei hun. Higgaion. Selah.
17 Y drygionus a dry i uffern, a'r holl genhedloedd a anghofiant Dduw.
18 Canys yr anghenus nid anghofir bob amser : disgwyliad y tlawd ni ddifethir yn dragywydd.
19 Cyfod, ARGLWYDD; na orchfyged dyn: barner y cenhedloedd yn dy olwg.
20 Ofn hwynt, O ARGLWYDD : fel yr adwaen y cenhedloedd nad ydynt ond gwŷr. Selah.

PENNOD 10

1 Paham yr wyt yn sefyll o bell, O ARGLWYDD? paham yr ymguddi mewn amseroedd trallodus?
2 Y drygionus yn ei falchder sydd yn erlid y tlawd : cymerir hwynt yn y dyfeisiau a ddychmygasant.
3 Canys yr annuwiol a ymffrostied yn ewyllys ei galon, ac a fendithia y cybydd-dod, y mae yr Arglwydd yn ei ffieiddio.
4 Yr annuwiol, trwy falchder ei wynepryd, ni chais Dduw : nid yw Duw yn ei holl feddyliau.
5 Ei ffyrdd sydd blin bob amser; pell yw dy farnedigaethau o'i olwg ef: am ei holl elynion y mae efe yn ymwrthod â hwynt.
6 Efe a ddywedodd yn ei galon, Ni'm symudir : canys ni byddaf byth mewn adfyd.
7 Ei enau sydd lawn o felldith a thwyll a thwyll : dan ei dafod y mae drygioni ac oferedd.
8 Efe sydd yn eistedd yn llechu y pentrefydd : yn y dirgel leoedd y lladd efe y diniwed : ei lygaid a osodant yn ddirgel yn erbyn y tlawd.
9 Efe a orwedd yn ddirgel fel llew yn ei ffau : efe a orwedda i ddal y tlawd: efe a ddal y tlawd, pan dyno efe i'w rwyd.
10 Y mae efe yn gwrcwd, ac yn ymostwng, fel y syrth y tlawd gan ei rai cryfion.
11 Efe a ddywedodd yn ei galon, Duw a anghofiodd : y mae yn cuddio ei wyneb; ni fydd byth yn ei weld.
12 Cyfod, ARGLWYDD; O DDUW, dyrchafa dy law: nac anghofia y gostyngedig.
13 Am hynny y mae'r drygionus yn dirmygu Duw? efe a ddywedodd yn ei galon, Ni fynni di ddim.
14 Ti a'i gwelaist; canys yr wyt yn gweld drygioni a sbeitlyd, i'w dalu â'th law: y tlawd a'i traddodi ei hun i ti; ti yw cynorthwywr yr amddifaid.
15 Torr di fraich yr annuwiol a'r drygionus : ceisia ei ddrygioni ef, heb gael dim.
16 Yr Arglwydd sydd Frenin yn oes oesoedd : y cenhedloedd a ddifethir o'i wlad.
17 O ARGLWYDD, clywaist ddymuniad y gostyngedig: paratoa eu calon, rho dy glust i glywed:
18 I farnu yr amddifaid a'r gorthrymedig, fel na orthrymo gŵr y ddaear mwyach.

PENNOD 11

1 (I'r pencerdd, Salm Dafydd.) Yn yr ARGLWYDD yr wyf yn ymddiried: sut y dywedwch wrth fy enaid, Ffowch fel aderyn i'ch mynydd?
2 Canys wele, y drygionus a blygant eu bwa, a baratoant eu saeth ar y llinyn, i saethu yn ddirgel at yr uniawn o galon.
3 Os dinistrir y sylfeini, beth a all y cyfiawn ei wneud?
4 Yr ARGLWYDD sydd yn ei deml sanctaidd, gorseddfainc yr ARGLWYDD sydd yn y nef: ei lygaid ef a welant, ei amrantau a geisiant, meibion dynion.
5 Y mae'r ARGLWYDD yn ceisio'r cyfiawn, ond y drygionus, a'r sawl sy'n caru trais, a gasa ei enaid.
6 Ar y drygionus y glaw efe faglau, tân a brwmstan, a thymestl erchyll: hyn fydd rhan eu cwpan hwynt.
7 Canys yr ARGLWYDD cyfiawn a gâr gyfiawnder; ei wynepryd ef sydd yn gweled yr uniawn.

PENNOD 12

1 (I'r pencerdd ar Seminith, Salm Dafydd.) Cymmorth, ARGLWYDD; canys y mae y dyn duwiol yn darfod ; canys y mae y ffyddloniaid yn pallu o fysg plant dynion.
2 Llefarant oferedd bob un wrth ei gymydog: â gwefusau gwenieithus, ac â chalon ddwbl y llefarant.
3 Bydd yr ARGLWYDD yn torri ymaith bob gwefus wenieithus, a'r tafod sy'n siarad pethau balch.
4 Y rhai a ddywedasant, â'n tafod y'n gorchfygwn; ein gwefusau sydd eiddom ni : pwy sydd arglwydd arnom ni?
5 Am orthrwm y tlawd, am ochenaid yr anghenus, yn awr y cyfodaf, medd yr ARGLWYDD; Rhoddaf ef mewn diogelwch oddi wrth y sawl sy'n ymchwyddo.
6 Geiriau pur yw geiriau yr ARGLWYDD: megis arian wedi ei gyweirio mewn ffwrn o bridd, wedi ei buro seithwaith.
7 Ti a'u ceidw hwynt, O ARGLWYDD, a'u cedwi hwynt o'r genhedlaeth hon am byth.
8 Y drygionus a rodiant o bob tu, pan ddyrchefir y drygionus.

PENNOD 13

1 (I'r pencerdd, Salm Dafydd.) Am ba hyd yr anghofi di fi, O ARGLWYDD? am byth? pa hyd y cuddi dy wyneb oddi wrthyf?
2 Pa hyd y cymmeraf gyngor yn fy enaid, a thristwch yn fy nghalon beunydd? pa hyd y dyrchefir fy ngelyn drosof?
3 Edrych a gwrando fi, O ARGLWYDD fy Nuw : goleua fy llygaid, rhag i mi gysgu cwsg angau;
4 Rhag i'm gelyn ddywedyd, Gorchfygais ef; a'r rhai a'm trallodant a lawenychant pan symudir fi.
5 Ond yn dy drugaredd di yr ymddiriedais; fy nghalon a lawenycha yn dy iachawdwriaeth.
6Canaf i'r ARGLWYDD, am iddo wneud yn hael â mi.

PENNOD 14

1 (I'r Prif Gerddor, Salm Dafydd.) Yr ynfyd a ddywedodd yn ei galon, Nid oes Duw. Y maent yn llygredig, yn gwneuthur gweithredoedd ffiaidd, nid oes neb a wna ddaioni.
2 Edrychodd yr ARGLWYDD i lawr o'r nef ar feibion dynion, i edrych a oedd unrhyw ddeallus, ac yn ceisio Duw.
3 Y maent oll wedi myned o'r neilltu, y maent oll wedi myned yn fudr : nid oes neb a wna dda, nid oes, nid un.

4 Onid oes gwybodaeth gan holl weithredwyr anwiredd? y rhai sy'n bwyta fy mhobl fel y maent yn bwyta bara, ac nid ydynt yn galw ar yr ARGLWYDD.
5 Yno yr oedd ofn mawr arnynt: canys Duw sydd yng nghenhedlaeth y cyfiawn.
6 Cywilyddasoch gyngor y tlawd, oherwydd yr ARGLWYDD yw ei noddfa.
7 O Seion y daeth iachawdwriaeth Israel! pan ddychwelo'r ARGLWYDD gaethiwed ei bobl, bydd Jacob yn llawen, ac Israel yn llawen.

PENNOD 15

1 (Pal Dafydd.) O ARGLWYDD, pwy a erys yn dy babell? pwy a drig yn dy fynydd sanctaidd?
2 Yr hwn sydd yn rhodio yn uniawn, ac yn gwneuthur cyfiawnder, ac yn dywedyd y gwirionedd yn ei galon.
3 Yr hwn nid yw yn cefnu â'i dafod, ac nid yw yn gwneuthur drwg i'w gymydog, ac nid yw yn dwyn gwaradwydd yn erbyn ei gymydog.
4 Yn llygaid yr hwn y dirmygir dyn drwg; ond y mae'n anrhydeddu'r rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD. Yr hwn sydd yn tyngu i'w niwed ei hun, ac nid yw yn newid.
5 Yr hwn nid yw yn rhoddi ei arian allan yn ddi-draul, ac nid yw yn derbyn gwobr yn erbyn y dieuog. Yr hwn sydd yn gwneuthur y pethau hyn, ni symudir byth.

PENNOD 16

1 (Michtam Dafydd.) Cadw fi, O Dduw: canys ynot ti yr ymddiriedaf.
2 Fy enaid, dywedaist wrth yr ARGLWYDD, Fy Arglwydd ydwyt ti;
3 Ond i'r saint sydd ar y ddaear, ac i'r rhagorol, yn yr hwn y mae fy holl hyfrydwch.
4 Eu gofidiau a amlhânt y rhai a frysiant ar ôl duw arall: eu diod-offrymau o waed nid offrymmaf, ac ni chymeraf eu henwau yn fy ngwefusau.
5 Yr ARGLWYDD yw rhan fy etifeddiaeth a'm cwpan: ti sy'n cynnal fy nghorel.
6 Syrthiodd y llinellau i mi mewn mannau dymunol; ie, y mae genyf etifeddiaeth dda.
7 Bendithiaf yr ARGLWYDD, yr hwn a roddodd gyngor i mi: fy awenau hefyd a’m cyfarwyddant yn nhymor y nos.
8 Gosodais yr ARGLWYDD o'm blaen bob amser: am ei fod ar fy neheulaw, ni'm cyffroir.
9 Am hynny y mae fy nghalon yn llawen, a'm gogoniant yn gorfoleddu: fy nghnawd hefyd a orffwys mewn gobaith.
10 Canys ni adewi fy enaid yn uffern; ac ni oddefi i'th Sanct weled llygredigaeth.
11 Yr wyt yn dangos i mi lwybr y bywyd : yn dy ŵydd cyflawnder gorfoledd; ar dy ddeheulaw y mae pleserau byth.

PENNOD 17

1 (Gweddi Dafydd.) Gwrando'r iawn, O ARGLWYDD, gwrando ar fy ngwaedd, gwrando ar fy ngweddi nad yw'n mynd allan o wefusau ffug.
2 Doed fy mrawddeg allan o'th ŵydd ; bydded i'th lygaid weld y pethau sy'n gyfartal.
3 Profaist fy nghalon; ymwelaist â mi yn y nos; profaist fi, ac ni chewch ddim; Yr wyf yn bwriadu na fydd fy ngenau yn troseddu.
4 Am weithredoedd dynion, trwy air dy wefusau y cedwais rhag llwybrau y dinistr.
5 Dal fy ngherddediadau yn dy lwybrau, rhag i'm camrau lithro.
6 Gelwais arnat, canys ti a'm gwrandewi, O Dduw : gogwydda dy glust ataf, a chlyw fy ymadrodd.
7 Dangos dy ryfedd gariad, yr hwn wyt yn achub trwy dy ddeheulaw y rhai a ymddiriedant ynot rhag y rhai a gyfodant i'w herbyn.
8 Cadw fi fel afal y llygad, cudd fi dan gysgod dy adenydd,
9 Rhag y drygionus a'm gorthrymant, rhag fy ngelynion marwol, y rhai a'm hamgylchant.
10 Caeedig ydynt yn eu braster eu hunain: â’u genau y llefarant yn falch.
11 Amgylchynasant ni yn awr yn ein camrau: gosodasant eu llygaid yn ymgrymu i'r ddaear;
12 Fel llew yn trachwantus ei ysglyfaeth, ac fel llew ifanc yn llechu yn y dirgel.
13 Cyfod, ARGLWYDD, siomi ef, bwrw ef i lawr: gwared fy enaid rhag y drygionus, sef dy gleddyf:
14 O wŷr y mae dy law di, O ARGLWYDD, oddi wrth wŷr y byd, y rhai sydd a’u rhan yn y bywyd hwn, ac y llanwaist eu bol â’th drysor cudd: llawn o blant ydynt, a gadawsant weddill eu sylwedd i’w. babanod.
15 Amdanaf fi, edrychaf ar dy wyneb mewn cyfiawnder: digonir fi, pan ddihunwyf, â'th lun.

PENNOD 18

1 (I'r pencerdd, Salm Dafydd, gwas yr ARGLWYDD, yr hwn a lefarodd wrth yr ARGLWYDD eiriau y gân hon, y dydd y gwaredodd yr ARGLWYDD ef o law ei holl elynion, ac o law Saul. : Ac efe a ddywedodd,) Caraf di, O ARGLWYDD, fy nerth.
2 Yr ARGLWYDD yw fy nghraig, a'm hamddiffynfa, a'm gwaredydd; fy Nuw, fy nerth, yn yr hwn yr ymddiriedaf; fy buckler, a chorn fy iachawdwriaeth, a'm tŵr uchel.
3 Galwaf ar yr ARGLWYDD, yr hwn sydd deilwng i'w glodfori: felly y'm gwaredir rhag fy ngelynion.
4 Gofidion angau a'm hamgylchasant, a llifeiriant gwŷr annuwiol a'm dychrynasant.
5 Gofidiau uffern a'm hamgylchasant : maglau angau a'm rhwystrasant.
6 Yn fy nghyfyngder y gelwais ar yr ARGLWYDD, ac y gwaeddais ar fy Nuw: efe a glywodd fy llef o'i deml, a'm gwaedd a ddaeth o'i flaen ef, i'w glustiau ef.
7 Yna y ddaear a ysgydwodd ac a ddychrynodd; seiliau'r bryniau hefyd a symudasant ac a ysgydwyd, am iddo ddigio.
8 Cododd mwg o'i ffroenau, a thân o'i enau a ysodd: glo a gyneuasid ganddi.
9 Efe a ymgrymodd y nefoedd hefyd, ac a ddisgynnodd: a thywyllwch oedd dan ei draed.
10 Ac efe a farchogodd ar gerwb, ac a ehedodd: ie, efe a ehedodd ar adenydd y gwynt.
11 Efe a wnaeth dywyllwch yn ddirgel iddo; yr oedd ei bafiliwn o'i amgylch yn ddyfroedd tywyll a chymylau tew o'r awyr.

12 Ar y disgleirdeb oedd o'i flaen, aeth ei gymylau tew heibio, cerrig cenllysg a cherrig tn.
13 Taranodd yr ARGLWYDD yn y nefoedd, a rhoddodd y Goruchaf ei lef; meini cenllysg a glo tân.
14 Ie, efe a anfonodd allan ei saethau, ac a'u gwasgarodd hwynt; ac efe a saethodd allan fellten, ac a'u difethodd hwynt.
15 Yna y gwelwyd sianelau dyfroedd, a seiliau'r byd a ddarganfuwyd wrth dy gerydd di, O ARGLWYDD, trwy chwythiad anadl dy ffroenau.
16 Anfonodd oddi uchod, cymerodd fi, tynnodd fi o ddyfroedd lawer.
17 Gwaredodd fi rhag fy ngelyn cryf, a rhag y rhai a'm casasant : canys rhy gryfion oeddynt i mi.
18 Hwy a'm rhwystrasant yn nydd fy ngofid: ond yr Arglwydd oedd fy arhosiad.
19 Efe a'm dug allan hefyd i le mawr; gwaredodd fi, am iddo ymhyfrydu ynof.
20 Talodd yr ARGLWYDD i mi yn ôl fy nghyfiawnder; yn l glendid fy nwylo y talodd efe i mi.
21 Canys cedwais ffyrdd yr ARGLWYDD, ac ni chiliais yn ddrygionus oddi wrth fy Nuw.
22 Canys ei holl farnedigaethau ef [oedd] ger fy mron, ac ni thynnais ymaith ei ddeddfau ef oddi wrthyf.
23 Uniawn oeddwn hefyd ger ei fron ef, a chadwais fy hun rhag fy anwiredd.
24 Am hynny y talodd yr Arglwydd i mi yn ôl fy nghyfiawnder, yn ôl glendid fy nwylo yn ei olwg.
25 Gyda'r trugarog yr wyt yn dangos dy hun yn drugarog; â gŵr uniawn y'th ddangosa dy hun yn uniawn;
26 Gyda'r pur fe'th ddangosa dy hun yn bur; a chyda'r cynnen y'th ymddang- osai dy hun yn wyllt.
27 Canys ti a achubi y bobl gystuddiedig; ond bydd yn dod i lawr edrychiadau uchel.
28 Canys ti a oleua fy nghanwyll: yr ARGLWYDD fy Nuw a oleua fy nhywyllwch.
29 Canys trwot ti y rhedais trwy fintai; a thrwy fy Nuw y neidiais dros fur.
30 Am Dduw, perffaith yw ei ffordd ef: gair yr ARGLWYDD a brofwyd: bwcl yw efe i’r rhai oll a ymddiriedant ynddo.
31 Canys pwy yw Duw, achub yr Arglwydd? neu pwy sydd graig achub ein Duw ni?
32 Duw sydd yn fy ngwregysu â nerth, ac yn gwneuthur fy ffordd yn berffaith.
33 Efe a wna fy nhraed fel traed ewig, ac a'm gosododd ar fy uchelfannau.
34 Y mae efe yn dysgu fy nwylo i ryfel, fel y dryllier bwa dur o'm breichiau.
35 Rhoddaist hefyd i mi darian dy iachawdwriaeth : a'th ddeheulaw a'm daliodd i fynu, a'th addfwynder a'm gwnaeth yn fawr.
36 Helaethaist fy nghamrau am danaf, fel na lithrodd fy nhraed.
37 Erlidiais fy ngelynion, a goddiweddais hwynt: ac ni throais eilwaith nes eu difa.
38 Clwyfais y rhai ni allent godi : syrthiasant dan fy nhraed.
39 Canys gwregysaist fi â nerth i'r rhyfel : darostyngaist am danaf y rhai a gyfodasant i'm herbyn.
40 Rhoddaist hefyd i mi yddfau fy ngelynion; fel y dinistriwn y rhai a'm casânt.
41 Gwaeddasant, ond nid oedd neb i'w hachub: ar yr ARGLWYDD nid atebodd efe hwynt.
42 Yna y curais hwynt yn fychan fel llwch o flaen y gwynt: bwriais hwynt allan fel baw yn yr heolydd.
43 Gwaredaist fi rhag ymrysonau y bobl; a gwnaethost fi yn ben ar y cenhedloedd: pobl nid adnabyddant a’m gwasanaethant.
44 Cyn gynted ag y clywant amdanaf, hwy a ufuddhant i mi: y dieithriaid a ymostyngant i mi.
45 Y dieithriaid a ddiflannant, ac a ofnant o'u ham | gylchoedd.
46 Byw yw yr ARGLWYDD; a bendigedig fyddo fy nghraig; a dyrchafed Duw fy iachawdwriaeth.
47 Duw sydd yn fy ngalw, ac yn darostwng y bobloedd danaf.
48 Efe sydd yn fy ngwared rhag fy ngelynion : ie, yr wyt yn fy nyrchafu goruwch y rhai a gyfodant i'm herbyn : gwaredaist fi rhag y dyn treisgar.
49 Am hynny diolchaf i ti, O ARGLWYDD, ymhlith y cenhedloedd, a chanaf fawl i'th enw.
50 Gwaredigaeth fawr a rydd efe i'w frenin; ac yn trugaredd i'w eneiniog, i Ddafydd, ac i'w had yn dragywydd.

PENNOD 19

1 (I'r Prif Gerddor, Salm Dafydd.) Mae'r nefoedd yn datgan gogoniant Duw ; a'r ffurfafen a ddengys ei waith.
2 Dydd i ddydd a draetha ymadrodd, a nos hyd nos a rydd wybodaeth.
3 Nid oes lleferydd nac iaith, lle ni chlywir eu llais.
4 Eu llinell a aeth allan trwy yr holl ddaear, a'u geiriau hyd ddiwedd y byd. Gosododd ynddynt babell i'r haul,
5 Sydd fel priodfab yn dyfod allan o'i ystafell, ac yn llawenychu fel gŵr cryf i redeg ras.
6 Ei fyned allan sydd o eithaf y nef, a'i gylchdaith hyd ei eithaf: ac nid oes dim yn guddiedig rhag ei gwres.
7 Perffaith yw cyfraith yr ARGLWYDD, yn trosi'r enaid: tystiolaeth yr ARGLWYDD sydd sicr, yn gwneud y syml yn ddoeth.
8 Y mae deddfau yr ARGLWYDD yn uniawn, yn llawenhau calon: pur yw gorchymyn yr ARGLWYDD, yn goleuo'r llygaid.
9 Ofn yr ARGLWYDD sydd lân, yn dragywyddol: gwir a chyfiawn yw barnedigaethau yr ARGLWYDD.
10 Mwy dymunol ydynt nag aur, ie, nag aur coeth lawer: melysach hefyd na mêl a'r diliau mêl.
11 Trwyddynt hwy y mae dy was wedi ei rybuddio: ac yn eu cadw hwynt y mae gwobr fawr.
12 Pwy a ddichon ddeall ei gyfeiliornadau ef ? glanha fi oddi wrth feiau dirgel.
13 Cadw dy was hefyd rhag pechodau rhyfygus; na fydded iddynt arglwyddiaethu arnaf: yna y byddaf uniawn, a mi a fyddaf ddieuog oddi wrth y camwedd mawr.
14 Bydded geiriau fy ngenau, a myfyrdod fy nghalon, yn gymeradwy yn dy olwg, O ARGLWYDD, fy nerth, a'm gwaredwr.

PENNOD 20

1 (I'r Prif Gerddor, Salm Dafydd.) Yr ARGLWYDD a'th wrendy yn nydd trallod; enw Duw Jacob a'th amddiffyn;

2 Anfon i ti gymmorth o'r cyssegr, a nertha di o Seion;
3 Cofia dy holl offrymau, a derbyn dy boethoffrwm; Selah.
4 Caniattâ i ti yn ol dy galon dy hun, a chyflawna dy holl gyngor.
5 Llawenychwn yn dy iachawdwriaeth, ac yn enw ein Duw y cyfodwn ein baneri: cyflawna yr ARGLWYDD dy holl ddeisyfiadau.
6 Yn awr gwn mai yr ARGLWYDD sydd yn achub ei eneiniog; gwrandawed ef o'i nefoedd sanctaidd â nerth achubol ei ddeheulaw.
7 Y mae rhai yn ymddiried mewn cerbydau, a rhai mewn meirch: ond ni a gofiwn enw yr ARGLWYDD ein Duw.
8 Hwy a ddygir ac a syrthiasant : ond nyni a gyfodasom, ac a safwn yn uniawn.
9 Achub, ARGLWYDD: gwrandawed y brenin arnom pan alwom.

PENNOD 21

1 (I'r pen-cerddor, Salm Dafydd.) Y brenin a lawenycha yn dy nerth, O ARGLWYDD; ac yn dy iachawdwriaeth mor ddirfawr y gorfoledda efe!
2 Dymuniad ei galon a roddaist iddo, ac ni wrthodaist gais ei wefusau. Selah.
3 Canys yr wyt yn ei rwystro â bendithion daioni: gosodaist goron o aur pur ar ei ben.
4 Efe a ofynnodd einioes gennyt, a thi a'i rhoddaist iddo, hyd ddyddiau byth bythoedd.
5 Mawr yw ei ogoniant yn dy iachawdwriaeth : anrhydedd a mawredd a osodaist arno.
6 Canys gwnaethost ef yn bendigaid yn dragywydd : gwnaethost ef yn dra llawen o'th wyneb.
7 Canys y brenin a ymddiried yn yr ARGLWYDD, a thrwy drugaredd y Goruchaf ni chyffroir ef.
8 Dy law a gaiff allan dy holl elynion: dy ddeheulaw a gaiff allan y rhai a'th gasânt.
9 Gwna hwynt yn ffwrn danllyd yn amser dy ddicllonedd: yr ARGLWYDD a'u llyngcant yn ei ddigofaint, a'r tân a'u hysodd hwynt.
10 Eu ffrwyth a ddifethi oddi ar y ddaear, a'u had o blith meibion dynion.
11 Canys bwriadasant ddrwg i'th erbyn : dychymmygasant ddyfais ddireidus, yr hon ni allant ei chyflawni.
12 Am hynny y gwnei iddynt droi eu cefnau, pan barotôi dy saethau ar dy linynau yn eu herbyn hwynt.
13 Dyrchefir di, O ARGLWYDD, yn dy nerth dy hun: felly y canwn a moliannwn dy allu.

PENNOD 22

1 (I'r pen-cerddor ar Aijeleth Shahar, Salm Dafydd.) Fy Nuw, fy Nuw, paham yr wyt wedi fy ngadael? paham yr wyt mor bell oddi wrth fy nghynorthwyo, ac oddi wrth eiriau fy rhuad?
2 O fy Nuw, gwaeddaf yn y dydd, ond ni chlywi; ac yn nhymor y nos, ac nid wyf yn fud.
3 Ond sanctaidd wyt ti, ti sy'n trigo ym moliant Israel.
4 Ein tadau a ymddiriedasant ynot: ymddiriedasant, a thithau a'u gwaredasant.
5 Arnat ti y gwaeddasant, ac a waredwyd: ymddiriedasant ynot, ac ni waradwyddwyd.
6 Eithr pryf ydwyf fi, ac nid dyn; yn waradwydd o ddynion, ac yn dirmygu y bobl.
7 Y mae pob un sy'n fy ngweld yn chwerthin amdanaf: yn saethu'r wefus ac yn ysgwyd y pen, gan ddweud,
8 Ymddiriedodd yn yr ARGLWYDD y gwaredai ef: gwareded ef, gan ymhyfrydu ynddo.
9 Ond tydi yw yr hwn a'm tynnodd o'r groth : gwnaethost i mi obaith pan oeddwn ar fronnau fy mam.
10 Arnat ti y'm bwriwyd o'r groth : fy Nuw o fol fy mam ydwyt.
11 Paid ymhell oddi wrthyf; canys agos yw helbul; canys nid oes neb i gynnorthwyo.
12 Teirw lawer a'm hamgylchasant: teirw cryf o Basan a'm cylchynasant.
13 Rhoesant amaf â'u genau, fel cigfrain a llew yn rhuo.
14 Tywalltwyd fi fel dwfr, a'm holl esgyrn sydd allan o'r cyd: fy nghalon sydd fel cwyr; y mae wedi ei doddi yng nghanol fy ymysgaroedd.
15 Sychodd fy nerth fel crochan; a'm tafod sydd yn glynu wrth fy ngenau; a thi a'm dygaist i lwch angau.
16 Canys cwn a’m hamgylchasant: cynnulliad y drygionus a’m hamgaeasant: trywanasant fy nwylo a’m traed.
17 Gallaf fynegi fy holl esgyrn: y maent yn edrych ac yn syllu arnaf.
18 Y maent yn rhannu fy nillad yn eu mysg, ac yn bwrw coelbren ar fy ngwisg.
19 Ond paid â phellhau oddi wrthyf, O ARGLWYDD: fy nerth, brysia i'm cynorthwyo.
20 Gwared fy enaid rhag y cleddyf; fy nghariad o rym y ci.
21 Gwared fi o enau y llew : canys o gyrn yr unicorniaid y'm clywaist.
22 Mynegaf dy enw i'm brodyr: yng nghanol y gynulleidfa y clodforaf di.
23 Y rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD, molwch ef; holl had Jacob, gogoneddwch ef; ac ofnwch ef, holl had Israel.
24 Canys ni ddirmygodd ac ni ffieiddiodd efe ing y cystuddiedig; ni chuddiodd efe ei wyneb rhagddo; ond pan lefodd arno, efe a glywodd.
25 Fy mawl fydd ohonot ti yn y gynulleidfa fawr: talaf fy addunedau o flaen y rhai a'i hofnant ef.
26 Y rhai addfwyn a fwytânt, ac a ddigonir: moliannant yr ARGLWYDD a’i ceisiant ef: dy galon a fydd byw yn dragywydd.
27 Holl derfynau y byd a gofiant ac a droant at yr ARGLWYDD: a holl dylwythau y cenhedloedd a ymgrymant ger dy fron di.
28 Canys eiddo yr Arglwydd yw y frenhiniaeth : ac efe yw rhaglaw y cenhedloedd.
29 Y rhai holl dew ar y ddaear a fwyttânt ac a addolant: y rhai oll a ddisgynnant i'r llwch, a ymgrymant o'i flaen ef: ac ni ddichon neb gadw ei enaid ei hun yn fyw.
30 Hâd a'i gwasanaetho ef; fe'i cyfrifir i'r Arglwydd dros genhedlaeth.
31 Hwy a ddeuant, ac a fynegant ei gyfiawnder ef i bobl a aned, mai efe a wnaeth hyn.

PENNOD 23

1 (Salm Dafydd.) Yr ARGLWYDD yw fy mugail; ni bydd eisiau arnaf.
2 Efe a wna i mi orwedd mewn porfeydd gleision : efe a'm harwain wrth y dyfroedd llonydd.

3 Efe a adfer fy enaid : efe a'm harwain ar hyd llwybrau cyfiawnder er mwyn ei enw.
4 Ie, er rhodio trwy ddyffryn cysgod angau, nid ofnaf ddim drwg: canys yr wyt ti gyda mi; dy wialen a'th ffon a gysurant fi.
5 Yr wyt yn paratoi bwrdd ger fy mron yng ngŵydd fy ngelynion: eneinia fy mhen ag olew; y mae fy nghwpan yn rhedeg drosodd.
6 Yn ddiau, daioni a thrugaredd a'm canlynant holl ddyddiau fy einioes: a mi a drigaf yn nhŷ yr Arglwydd yn dragywydd.

PENNOD 24

1 (Pal Dafydd.) Eiddo'r ARGLWYDD yw'r ddaear, a'i chyflawnder; y byd, a'r rhai sydd yn trigo ynddo.
2 Canys efe a'i sylfaenodd ar y moroedd, ac a'i sylfaenodd ar y llifeiriant.
3 Pwy a esgyn i fynydd yr ARGLWYDD? neu pwy a saif yn ei le sanctaidd ef?
4 Yr hwn sydd ganddo ddwylaw glân, a chalon lân ; yr hwn ni ddyrchafodd ei enaid i oferedd, ac ni thyngodd yn dwyllodrus.
5 Bydd yn derbyn bendith gan yr ARGLWYDD, a chyfiawnder gan Dduw ei iachawdwriaeth.
6 Dyma genhedlaeth y rhai a'i ceisiant ef, y rhai a geisiant dy wyneb, O Jacob. Selah.
7 Dyrchefwch eich pennau, O byrth; ac ymddyrchafwch, ddrysau tragywyddol; a Brenin y gogoniant a ddaw i mewn.
8 Pwy yw Brenin y gogoniant hwn? Yr ARGLWYDD cryf a chadarn, yr ARGLWYDD cedyrn mewn rhyfel.
9 Dyrchefwch eich pennau, O byrth; codwch hwynt, ddrysau tragwyddol; a Brenin y gogoniant a ddaw i mewn.
10 Pwy yw Brenin y gogoniant hwn? ARGLWYDD y lluoedd, ef yw Brenin y gogoniant. Selah.

PENNOD 25

1 (Salm Dafydd.) Atat ti, ARGLWYDD, y dyrchafaf fy enaid.
2 O fy Nuw, ymddiriedaf ynot : na ad i mi gywilyddio, na ad i'm gelynion orfoleddu o'm hachos.
3 Ie, na chywilyddier y neb a wylo wrthyt: cywilyddier y rhai a droseddant heb achos.
4 Dangos i mi dy ffyrdd, O ARGLWYDD; dysg i mi dy lwybrau.
5 Arwain fi yn dy wirionedd, a dysg fi : canys ti yw Duw fy iachawdwriaeth ; arnat ti yr wyf yn aros trwy'r dydd.
6 Cofia, ARGLWYDD, dy drugareddau tyner a'th drugareddau; canys buont erioed o hen.
7 Na chofia bechodau fy ieuenctid, na'm camweddau: yn ôl dy drugaredd cofia fi er mwyn dy ddaioni, O ARGLWYDD.
8 Da ac uniawn yw yr Arglwydd: am hynny efe a ddysg i bechaduriaid yn y ffordd.
9 Y gostyngedig a dywyso mewn barn : a'r addfwyn a ddysg ei ffordd.
10 Trugaredd a gwirionedd yw holl lwybrau'r ARGLWYDD i'r rhai sy'n cadw ei gyfamod a'i dystiolaethau.
11 Er mwyn dy enw, ARGLWYDD, maddau fy anwiredd; canys mawr yw.
12 Pa ŵr sydd yn ofni yr ARGLWYDD? ef a ddysg efe yn y ffordd a ddewiso.
13 Ei enaid a drig yn esmwyth; a'i had ef a etifeddant y ddaear.
14 Cyfrinach yr ARGLWYDD sydd gyda'r rhai sy'n ei ofni; a bydd yn dangos ei gyfamod iddynt.
15 Fy llygaid sydd bob amser tuag at yr ARGLWYDD; canys efe a dynn fy nhraed o'r rhwyd.
16 Tro di ataf, a thrugarha wrthyf; canys anghyfannedd a chystuddiedig ydwyf fi.
17 Trallodion fy nghalon a helaethwyd : dwg fi allan o'm trallodion.
18 Edrych ar fy nghystudd a'm poen; a maddau fy holl bechodau.
19 Ystyriwch fy ngelynion; canys llawer ydynt; ac y maent yn fy nghasáu â chasineb creulon.
20 Cadw fy enaid, a gwared fi : na chywilyddier fi; canys ymddiriedais ynot.
21 Bydded uniondeb ac uniondeb yn fy nghadw; canys yr wyf yn aros arnat.
22 Gwareda Israel, O Dduw, o'i holl gyfyngderau.

PENNOD 26

1 (Salm Dafydd.) Barn fi, ARGLWYDD; canys yn fy uniondeb y rhodiais: ymddiriedais hefyd yn yr ARGLWYDD; am hynny ni lithraf.
2 Archwilia fi, O ARGLWYDD, a phrof fi; try fy awenau a'm calon.
3 Canys dy drugaredd sydd o flaen fy llygaid: a rhodiais yn dy wirionedd.
4 Ni eisteddais gyd â phobl ofer, ac nid af i mewn gyd â chyfunwyr.
5 Casais gynulleidfa y rhai drwg; ac nid eistedd gyda'r drygionus.
6 Golchaf fy nwylo mewn diniweidrwydd: felly yr amgylchaf dy allor, O ARGLWYDD:
7 Fel y cyhoeddwyf â llef y diolch, ac y mynegwyf am dy holl ryfeddodau.
8 O ARGLWYDD, carais drigfa dy dŷ, a'r lle y mae dy anrhydedd yn trigo.
9 Na chynnull fy enaid â phechaduriaid, na'm einioes â gwŷr gwaedlyd:
10 Yn nwylo'r rhai y mae drygioni, a'u deheulaw yn llawn llwgrwobrwyon.
11 Ond amdanaf fi, mi a rodiaf yn fy uniondeb: gwared fi, a bydd drugarog wrthyf.
12 Y mae fy nhroed yn sefyll mewn lle gwastad: yn y cynulleidfaoedd y bendithiaf yr ARGLWYDD.

PENNOD 27

1 (Salm Dafydd.) Yr ARGLWYDD yw fy ngoleuni a'm hiachawdwriaeth; pwy a ofnaf? yr ARGLWYDD yw nerth fy mywyd; rhag pwy yr ofnaf?
2 Pan ddaeth y drygionus, sef fy ngelynion a'm gelynion, arnaf i fwyta fy nghnawd, hwy a dramgwyddasant, ac a syrthiasant.
3 Pe gwersyllai llu i'm herbyn, nid ofna fy nghalon: pe cyfyd rhyfel i'm herbyn, yn hyn yr hyderaf.
4 Un peth a ddymunais gan yr ARGLWYDD, a geisiaf; fel y preswyliaf yn nhŷ yr ARGLWYDD holl ddyddiau fy

mywyd, i weled prydferthwch yr ARGLWYDD, ac i ymofyn yn ei deml.
5 Canys yn amser cyfyngder y cuddia fi yn ei babell: yng nghyfrinach ei dabernacl y cuddia fi; efe a'm cyfyd ar graig.
6 Ac yn awr y dyrchafaf fy mhen goruwch fy ngelynion o'm hamgylch: am hynny yr offrymaf yn ei babell ebyrth gorfoledd; Canaf, ie, canaf fawl i'r ARGLWYDD.
7 Clyw, ARGLWYDD, pan lefaf â'm llef: trugarha hefyd wrthyf, ac ateb fi.
8 Pan ddywedaist, Ceisiwch fy wyneb; dywedodd fy nghalon wrthyt, Dy wyneb, ARGLWYDD, a geisiaf.
9 Na chuddia dy wyneb ymhell oddi wrthyf; na fwrw ymaith dy was mewn dig: buost yn gymmorth i mi; paid â'm gadael, ac na ad fi, O Dduw fy iachawdwriaeth.
10 Pan fydd fy nhad a'm mam yn fy ngadael, yna bydd yr ARGLWYDD yn fy nghymryd i fyny.
11 Dysg i mi dy ffordd, O ARGLWYDD, ac arwain fi ar hyd llwybr gwastad, o achos fy ngelynion.
12 Na wareda fi i ewyllys fy ngelynion : canys gau-dystion a gyfodasant i'm herbyn, a'r rhai a anadlant allan greulondeb.
13 Yr oeddwn wedi llewygu, oni bai fy mod wedi credu gweld daioni'r ARGLWYDD yn nhir y rhai byw.
14 Disgwyl wrth yr ARGLWYDD: bydd wrol, ac efe a nertha dy galon: disgwyl, meddaf, ar yr ARGLWYDD.

PENNOD 28

1 (Salm Dafydd.) Arnat ti y gwaeddaf, O ARGLWYDD fy nghraig; na fydd ddistaw wrthyf: rhag, os byddi ddistaw wrthyf, mi a ddeuaf fel y rhai a ddisgynnant i'r pydew.
2 Gwrando ar lais fy neisyfiadau, pan lefwyf arnat, pan ddyrchafwyf fy nwylaw tuag at dy gysegr sanctaidd.
3 Paid â'm tynnu i ffwrdd â'r drygionus, a chyda'r rhai sy'n gwneud anwiredd, sy'n dweud heddwch wrth eu cymdogion, ond drygioni sydd yn eu calonnau.
4 Dyro iddynt yn ôl eu gweithredoedd, ac yn ôl drygioni eu hymdrech: dyro iddynt yn ôl gwaith eu dwylo; talwch iddynt eu diffeithwch.
5 Am nad ystyriant weithredoedd yr ARGLWYDD, na gweithrediad ei ddwylo ef, efe a'u dinistria hwynt, ac ni adeil | ant hwynt.
6 Bendigedig fyddo'r ARGLWYDD, am iddo glywed llais fy ngweddi.
7 Yr ARGLWYDD yw fy nerth a'm tarian; fy nghalon a ymddiriedodd ynddo, a mi a gynorthwywyd: am hynny y mae fy nghalon yn llawenychu yn fawr; ac â'm cân y clodforaf ef.
8 Yr ARGLWYDD yw eu nerth, ac efe yw nerth achubol ei eneiniog.
9 Achub dy bobl, a bendithia dy etifeddiaeth : portha hwynt hefyd, a dyrchafa hwynt yn dragywydd.

PENNOD 29

1 (Salm Dafydd.) Rhoddwch i'r ARGLWYDD, y cedyrn, rhowch i'r ARGLWYDD ogoniant a nerth.
2 Rhowch i'r ARGLWYDD y gogoniant sy'n ddyledus i'w enw; addoli'r ARGLWYDD mewn harddwch sancteiddrwydd.
3 Llef yr Arglwydd sydd ar y dyfroedd: DUW y gogoniant a daranodd: yr ARGLWYDD sydd ar ddyfroedd lawer.
4 Y mae llais yr ARGLWYDD yn nerthol; y mae llais yr ARGLWYDD yn llawn mawredd.
5 Y mae llais yr ARGLWYDD yn dryllio cedrwydd; ie, yr ARGLWYDD sydd yn torri cedrwydd Libanus.
6 Gwna iddynt hefyd neidio fel llo; Libanus a Sirion fel unicorn ifanc.
7 Y mae llais yr ARGLWYDD yn hollti fflamau tân.
8 Y mae llais yr ARGLWYDD yn ysgwyd yr anialwch; y mae'r ARGLWYDD yn ysgwyd anialwch Cades.
9 Llais yr ARGLWYDD a wna i'r ewigod loi, ac a ddarganfydda y coedwigoedd: ac yn ei deml y llefara pawb am ei ogoniant.
10 Yr ARGLWYDD sydd yn eistedd ar y dilyw; ie, yr ARGLWYDD sydd yn frenin am byth.
11 Yr ARGLWYDD a rydd nerth i'w bobl; bydd yr ARGLWYDD yn bendithio ei bobl â heddwch.

PENNOD 30

1 (Salm a Chân ar gysegriad tŷ Dafydd.) Dyrchafaf di, O ARGLWYDD; canys codaist fi, ac ni wnaethost i'm gelynion lawenhau o'm hachos.
2 O ARGLWYDD fy Nuw, gwaeddais arnat, ac iachaaist fi.
3 O ARGLWYDD, dygaist fy enaid o'r bedd : cedwaist fi yn fyw, rhag disgyn i'r pydew.
4 Canwch i'r ARGLWYDD, ei saint ef, a diolchwch wrth goffadwriaeth ei sancteiddrwydd.
5 Canys nid yw ei ddig ond ennyd; o'i blaid ef y mae bywyd: wylofain a barhâ dros nos, ond y boreu y daw llawenydd.
6 Ac yn fy ffyniant dywedais, Ni'm symudir byth.
7 Arglwydd, trwy dy ffafr y gwnaethost i'm mynydd sefyll yn gryf: cuddiaist dy wyneb, a mi a'm cythryblwyd.
8 Gwaeddais arnat, O ARGLWYDD; ac ar yr ARGLWYDD y deisyfais.
9 Pa les sydd yn fy ngwaed, pan âf i waered i'r pydew? A'th foliannant y llwch? a fynega dy wirionedd?
10 Clyw, ARGLWYDD, a thrugarha wrthyf: ARGLWYDD, bydd gynnorthwywr i mi.
11 Troaist amdanaf fy ngalar yn ddawns: diffoddaist fy sachliain, a gwregysaist fi â llawenydd;
12 I'r dyben fel y cano fy ngogoniant i ti, ac na byddo mud. O ARGLWYDD fy Nuw, diolchaf iti am byth.

PENNOD 31

1 (I'r pen-cerddor, Salm Dafydd.) Ynot ti, ARGLWYDD, yr ymddiriedaf; na fydded cywilydd arnaf byth: gwared fi yn dy gyfiawnder.
2 Gostwng dy glust ataf; gwared fi ar fyrder: bydd yn graig gadarn i mi, yn dŷ amddiffyn i'm hachub.
3 Canys ti yw fy nghraig a'm hamddiffynfa; am hynny er mwyn dy enw arwain fi, ac arwain fi.
4 Tyn fi o'r rhwyd a roddasant i mi yn ddirgel : canys ti yw fy nerth.
5 Yn dy law di y rhoddaf fy ysbryd: gwaredaist fi, O ARGLWYDD DDUW y gwirionedd.
6 Casais y rhai sy'n ystyried gwagedd celwydd: ond ymddiriedaf yn yr ARGLWYDD.
7 Llawenychaf a gorfoleddaf yn dy drugaredd : canys ystyriaist fy nghyfyngder; adnabuost fy enaid mewn adfyd;

8 Ac na chaeaist fi i law y gelyn: gosodaist fy nhraed mewn ystafell fawr.
9 Trugarhâ wrthyf, Arglwydd, canys yr wyf mewn cyfyngder : fy llygad a ddifethwyd gan ofid, ie, fy enaid a'm bol.
10 Canys fy einioes a dreuliwyd gan alar, a'm blynyddoedd gan ocheneidio: fy nerth a ddiffygiodd oherwydd fy anwiredd, a'm hesgyrn a ddifethir.
11 Yr oeddwn yn waradwydd ymhlith fy holl elynion, ond yn enwedig ymhlith fy nghymdogion, ac yn ofn i'm cydnabod: y rhai a'm gwelsant heb ffoi oddi wrthyf.
12 Anghofir fi fel dyn marw allan o feddwl : fel llestr drylliedig ydwyf.
13 Canys mi a glywais athrod llawer : ofn oedd o bob tu : tra y cydgyngorasant i'm herbyn, hwy a ddyfeisiasant ddwyn ymaith fy einioes.
14 Ond mi a ymddiriedais ynot, O ARGLWYDD: dywedais, Fy Nuw ydwyt.
15 Fy amseroedd sydd yn dy law: gwared fi o law fy ngelynion, a rhag y rhai sy'n fy erlid.
16 Llewyrcha dy wyneb ar dy was: achub fi er mwyn dy drugareddau.
17 Na fydded cywilydd arnaf, O ARGLWYDD; canys gelwais arnat: cywilyddier yr annuwiol, a bydded distewi yn y bedd.
18 Taweler gwefusau celwyddog; sy'n siarad pethau blin yn falch ac yn ddirmygus yn erbyn y cyfiawn.
19 O mor fawr yw dy ddaioni, yr hwn a roddaist i fynu i'r rhai a'th ofnant; yr hwn a wnaethost i'r rhai a ymddiriedant ynot o flaen meibion dynion!
20 Cudd hwynt yng nghyfrinach dy ŵydd rhag balchder dyn : ceidw hwynt yn ddirgel mewn pabell rhag ymryson tafodau.
21 Bendigedig fyddo yr ARGLWYDD: canys efe a ddangosodd i mi ei garedigrwydd rhyfeddol mewn dinas gadarn.
22 Canys dywedais yn fy brys, torrwyd ymaith o flaen dy lygaid: er hynny ti a glywaist lais fy neisyfiadau pan lefais arnat.
23 Carwch yr ARGLWYDD, ei holl saint ef: canys yr ARGLWYDD sydd yn cadw y ffyddloniaid, ac yn talu'n helaeth i'r beilchion.
24 Byddwch wrol, ac efe a nertha eich calon, chwi oll a obeithiwch yn yr ARGLWYDD.

PENNOD 32

1 (Pal Dafydd, Maschil.) Gwyn ei fyd yr hwn y maddeuwyd ei gamwedd, y cuddiwyd ei bechod.
2 Bendigedig yw'r gŵr nad yw'r ARGLWYDD yn priodoli anwiredd iddo, ac nad oes twyll yn ei ysbryd.
3 Pan ddarfu i mi dawelu, aeth fy esgyrn yn hen trwy fy rhu ar hyd y dydd.
4 Canys trwm oedd dy law arnaf ddydd a nos: troes fy lleithder yn sychder haf. Selah.
5 Wrthyt ti y cydnabyddais fy mhechod, ac ni chuddiais fy anwiredd. Dywedais, Cyffesaf fy nghamweddau i'r ARGLWYDD; a thi a faddeuaist anwiredd fy mhechod. Selah.
6 Am hyn y gweddïa pob un duwiol arnat mewn amser y'th gaffo : yn ddiau yn llifeiriant dyfroedd mawrion ni ddeuant yn agos ato.
7 Ti yw fy nghuddfan; cei fi rhag trallod; amgylchyna fi â chaniadau ymwared. Selah.
8 Cyfarwyddaf di, a dysgaf di yn y ffordd yr elych : tywysaf di â'm llygad.
9 Na fyddwch fel y march, neu fel y mul, y rhai nid oes ganddynt ddeall: y mae yn rhaid i'ch genau ddal i mewn â tamaid a ffrwyn, rhag iddynt ddod yn agos atat.
10 Gofidiau lawer fydd i'r drygionus: ond y neb a ymddiriedo yn yr ARGLWYDD, trugaredd a'i amgylchyna ef.
11 Llawenhewch yn yr Arglwydd, a gorfoleddwch, rai cyfiawn: a bloeddiwch yn llawen, chwi oll uniawn o galon.

PENNOD 33

1 Chwi rai cyfiawn, gorfoleddwch yn yr ARGLWYDD, oherwydd hyfryd yw'r uniawn.
2 Molwch yr ARGLWYDD â thelyn: canwch iddo â'r nabl, ac offeryn y deg tant.
3 Cenwch iddo ganiad newydd ; chwarae'n fedrus gyda sŵn uchel.
4 Canys uniawn yw gair yr ARGLWYDD; a'i holl weithredoedd ef a wneir mewn gwirionedd.
5 Efe a gâr gyfiawnder a barn: y ddaear sydd lawn o ddaioni yr ARGLWYDD.
6 Trwy air yr ARGLWYDD y gwnaed y nefoedd; a'u holl lu trwy anadl ei enau.
7 Efe a gasgla ddyfroedd y môr yn bentwr : efe a osoda y dyfnder yn ystorfeydd.
8 Ofned yr ARGLWYDD yr holl ddaear: arswyded holl drigolion y byd ohono.
9 Canys efe a lefarodd, ac a wnaethpwyd; efe a orchmynnodd, a safodd yn gyflym.
10 Y mae'r ARGLWYDD yn dwyn cyngor y cenhedloedd i ddim;
11 Cyngor yr ARGLWYDD sydd yn dragywydd, meddyliau ei galon hyd genhedlaethau.
12 Gwyn ei byd y genedl y mae'r ARGLWYDD yn Dduw iddi; a'r bobl a ddewisodd efe yn etifeddiaeth iddo ei hun.
13 Yr ARGLWYDD a edrych o'r nef; efe a wele holl feibion dynion.
14 O fangre ei drigfan y mae efe yn edrych ar holl drigolion y ddaear.
15 Y mae efe yn llunio eu calonnau fel ei gilydd; y mae yn ystyried eu holl weithredoedd.
16 Nid oes brenin yn cael ei achub trwy lu o lu: cadarn ni chaiff ei waredu trwy lawer o nerth.
17 Ofer yw march er diogelwch: ac ni wared neb trwy ei fawr nerth.
18 Wele, llygad yr ARGLWYDD sydd ar y rhai a'i hofnant ef, ar y rhai a obeithiant yn ei drugaredd;
19 I waredu eu henaid rhag angau, ac i'w cadw yn fyw mewn newyn.
20 Y mae ein henaid yn disgwyl wrth yr ARGLWYDD: efe yw ein cymorth, a'n tarian.
21 Canys ein calon a lawenycha ynddo ef, am inni ymddiried yn ei enw sanctaidd ef.
22 Bydded dy drugaredd, O ARGLWYDD, arnom ni, fel y gobeithiwn ynot.

PENNOD 34

1 (Salm Dafydd, pan newidiodd efe ei ymddygiad o flaen Abimelech; yr hwn a'i gyrrodd ef, ac efe a aeth ymaith.) Bendithiaf yr ARGLWYDD bob amser: ei foliant fydd yn fy ngenau yn wastadol.
2 Fy enaid a wna iddi ymffrostio yn yr ARGLWYDD: y gostyngedig a glywant, ac a lawenychant.
3 Mawrygwch yr ARGLWYDD gyda mi, a dyrchafwn ei enw gyda'n gilydd.
4 Ceisiais yr ARGLWYDD, ac efe a'm gwrandawodd, ac a'm gwaredodd rhag fy holl ofnau.
5 Hwy a edrychasant arno, ac a oleuasant: a'u hwynebau ni chywilyddiodd.
6 Gwaeddodd y tlawd hwn, a chlywodd yr ARGLWYDD ef, ac achubodd ef o'i holl gyfyngderau.
7 Y mae angel yr ARGLWYDD yn gwersyllu o amgylch y rhai sy'n ei ofni, ac yn eu gwaredu.
8 Blaswch a gwelwch mai da yw yr Arglwydd : gwyn ei fyd y neb a ymddiriedo ynddo.
9 Ofnwch yr ARGLWYDD, ei saint ef: canys nid oes eisiau ar y rhai a'i hofnant ef.
10 Y llewod ieuainc a ddiffygiant, ac a newynant: ond y rhai a geisiant yr ARGLWYDD, ni bydd arnynt eisiau dim daioni.
11 Deuwch, blant, gwrandewch arnaf: dysgaf i chwi ofn yr ARGLWYDD.
12 Pa ddyn sydd yn chwennych bywyd, ac yn caru dyddiau lawer, fel y gwelo ddaioni?
13 Cadw dy dafod rhag drwg, a'th wefusau rhag llefaru twyll.
14 Cilia oddi wrth ddrwg, a gwna dda; ceisiwch heddwch, ac erlidiwch ef.
15 Llygaid yr ARGLWYDD sydd ar y cyfiawn, a'i glustiau yn agored i'w cri.
16 Wyneb yr ARGLWYDD sydd yn erbyn y rhai sy'n gwneud drwg, i dorri ymaith eu cof oddi ar y ddaear.
17 Y cyfiawn yn llefain, a'r ARGLWYDD a glyw, ac a'u gwared hwynt o'u holl gyfyngderau.
18 Y mae'r ARGLWYDD yn agos at y rhai drylliedig o galon; ac yn achub y rhai sydd o ysbryd cyfrwys.
19 Llawer yw cystuddiau y cyfiawn: ond yr ARGLWYDD sydd yn ei waredu ef o honynt oll.
20 Efe a geidw ei holl escyrn: ni thorrir yr un o honynt.
21 Drygioni a ladd yr annuwiol : a'r rhai a gasânt y cyfiawn, a anrheithir.
22 Yr ARGLWYDD sydd yn gwaredu enaid ei weision: ac ni bydd neb o'r rhai a ymddiriedant ynddo ef yn anghyfannedd.

PENNOD 35

1 (Pal Dafydd.) Dadleu fy achos, O ARGLWYDD, â'r rhai a ymrysonant â mi: ymladd yn erbyn y rhai a ymladdant i'm herbyn.
2 Cymer afael ar darian a bwcl, a saf i'm cymmorth.
3 Tyn allan hefyd y waywffon, ac atal y ffordd yn erbyn y rhai a'm herlidiant: dywed wrth fy enaid, Myfi yw dy iachawdwriaeth.
4 Cywilyddier a gwaradwyddir y rhai a geisiant fy enaid : troer yn eu hôl, a dygir hwynt i ddyryswch, y rhai a ddychrynant fy niwed.
5 Bydded fel us o flaen y gwynt: ac angel yr ARGLWYDD a'u herlid hwynt.
6 Bydded eu ffordd yn dywyll a llithrig: ac angel yr ARGLWYDD a'u herlidiasant.
7 Canys heb achos y cuddiasant i mi eu rhwyd mewn pydew, yr hwn heb achos a gloddiasant i'm henaid.
8 Doed dinistr arno yn ddiarwybod; a bydded i'w rwyd a guddiodd efe ei ddal ei hun: i'r dinistr hwnnw syrth.
9 A llawenycha fy enaid yn yr Arglwydd : efe a lawenycha yn ei iachawdwriaeth ef.
10 Fy holl esgyrn a ddywedant, O ARGLWYDD, pwy sydd debyg i ti, yr hwn sy'n gwaredu'r tlawd oddi wrth yr un sy'n rhy gryf iddo;
11 Gau dystion a gyfodasant; gosodasant i'm gofal bethau ni wyddwn.
12 Talasant i mi ddrwg am dda i anrhaith fy enaid.
13 Ond amdanaf fi, yn glaf, fy nillad oedd sachliain: darostyngais fy enaid ag ympryd; a'm gweddi a ddychwelodd i'm mynwes fy hun.
14 Ymddygais fy hun fel pe buasai yn gyfaill neu yn frawd i mi: ymgrymais yn drwm, fel un yn galaru am ei fam.
15 Ond yn fy adfyd y llawenychasant, ac a ymgasglasant: ie, y gwarthwyr a ymgasglasant i'm herbyn, ac ni wyddwn i; hwy a'm rhwygasant, ac ni pheidiasant:
16 A gwatwarwyr rhagrithiol mewn gwleddoedd, rhincian amdanaf â'u dannedd.
17 Arglwydd, pa hyd yr edrychi di? achub fy enaid rhag eu dinistr, fy nghariad rhag y llewod.
18 Clodforaf di yn y gynulleidfa fawr: clodforaf di ym mysg pobloedd lawer.
19 Na lawenyched y rhai sy'n fy ngelynion ar gam o'm hachos: ac na wingo â'r llygad sy'n fy nghasáu heb achos.
20 Canys nid heddwch y maent yn llefaru: ond yn erbyn y rhai sy'n dawel yn y wlad y maent yn cynllunio pethau twyllodrus.
21 Ie, hwy a agorasant eu genau yn llydan i'm herbyn, ac a ddywedasant, Aha, aha, ein llygad ni a'i gwelodd.
22 Hyn a welaist, ARGLWYDD: paid â distawrwydd: Arglwydd, paid bell oddi wrthyf.
23 Cyfod, a deffro i'm barn, er mwyn fy achos, fy Nuw a'm Harglwydd.
24 Barn fi, O ARGLWYDD fy Nuw, yn ôl dy gyfiawnder; ac na lawenychant o'm plegid.
25 Na ddyweded hwynt yn eu calonnau, Ah, felly y byddai gennym ni: na ddywedent, Ni a'i llyncasom ef.
26 Cywilyddier a gwaradwydder y rhai a lawenychant o'm niwed : gwisger gwarth a gwarth ar y rhai a ymfawrygant i'm herbyn.
27 Bloeddient yn llawen, a gorfoleddant, y rhai sydd o blaid fy achos cyfiawn : ie, dywedant yn wastadol, Mawrhaed yr Arglwydd, yr hwn sydd yn ymhyfrydu yn llwyddiant ei was.
28 A'm tafod a lefara am dy gyfiawnder, ac am dy foliant ar hyd y dydd.

PENNOD 36

1 (I'r pencerdd, Salm Dafydd gwas yr ARGLWYDD.) Y mae camwedd yr annuwiol yn dywedyd o fewn fy nghalon, nad oes ofn Duw o flaen ei lygaid.
2 Canys y mae efe yn gwenu yn ei olwg ei hun, nes cael ei anwiredd yn atgas.

3 Anwiredd a thwyll yw geiriau ei enau: efe a adawodd i fod yn ddoeth, ac i wneuthur daioni.
4 Mae'n dyfeisio drygioni ar ei wely; y mae yn ei osod ei hun mewn ffordd nid yw dda ; nid yw'n ffieiddio drwg.
5 Dy drugaredd, Iôr, sydd yn y nefoedd; a'th ffyddlondeb sydd yn cyrhaeddyd hyd y cymylau.
6 Fel y mynyddoedd mawr y mae dy gyfiawnder; dyfnder mawr yw dy farnedigaethau: O ARGLWYDD, cadw dyn ac anifail.
7 Mor ardderchog yw dy drugaredd, O Dduw! am hynny plant dynion a roddasant eu hymddiried dan gysgod dy adenydd.
8 Digonir hwynt yn helaeth â brasder dy dŷ; a gwna iddynt yfed o afon dy bleserau.
9 Canys gyda thi y mae ffynnon y bywyd : yn dy oleuni di y gwelwn oleuni.
10 Parha dy drugaredd i'r rhai sy'n dy adnabod; a'th gyfiawnder i'r uniawn o galon.
11 Na ddeued troed balchder i'm herbyn, ac na symuded llaw'r drygionus fi.
12 Yno y syrthir gweithwyr anwiredd : bwrir hwynt i lawr, ac nis gallant godi.

PENNOD 37

1 (Pal Dafydd.) Paid â phoeni am y rhai sy'n gwneud drygioni, ac na fydd cenfigenus yn erbyn gweithwyr anwiredd.
2 Canys yn fuan y torrir hwynt i lawr fel y glaswelltyn, ac a wywant fel y llysieuyn gwyrdd.
3 Ymddiried yn yr ARGLWYDD, a gwna dda; felly y trigo yn y wlad, ac yn wir y'th ymborthir.
4 Ymhyfryda hefyd yn yr ARGLWYDD; ac efe a rydd i ti ddeisyfiadau dy galon.
5 Rho dy ffordd i'r ARGLWYDD; ymddiried ynddo hefyd; ac ef a dywa6t.
6 Ac efe a ddwg allan dy gyfiawnder fel y goleuni, a'th farn fel hanner dydd.
7 Gorffwys yn yr ARGLWYDD, a disgwyl yn amyneddgar amdano: paid â phoeni am yr un sy'n llwyddo yn ei ffordd, oherwydd y dyn sy'n gwneud dyfeisiau drygionus.
8 Paid â dicter, a gwrthod digofaint: paid â gwneud drwg mewn unrhyw fodd.
9 Canys drygionus a dorrir ymaith: ond y rhai a ddisgwyliant wrth yr ARGLWYDD, a etifeddant y ddaear.
10 Canys ychydig etto, a'r drygionus ni bydd : ie, ti a ystyri yn ddyfal ei le ef, ac ni bydd.
11 Ond y rhai addfwyn a etifeddant y ddaear; ac a ymhyfrydant yn helaethrwydd tangnefedd.
12 Y drygionus sydd yn cynllwyn yn erbyn y cyfiawn, ac yn rhincian arno â'i ddannedd.
13 Yr Arglwydd a chwardd am dano : canys y mae efe yn gweled fod ei ddydd yn dyfod.
14 Y drygionus a dynnasant y cleddyf, ac a blygasant eu bwa, i fwrw i lawr y tlawd a'r anghenus, ac i ladd y rhai uniawn.
15 Eu cleddyf a â i mewn i'w calon eu hun, a'u bwâu a ddryllir.
16 Gwell ychydig sydd gan y cyfiawn na chyfoeth llawer o annuwiolion.
17 Canys breichiau y drygionus a ddryllir: ond yr Arglwydd sydd yn cynnal y cyfiawn.
18 Yr Arglwydd a ŵyr ddyddiau yr uniawn: a'u hetifeddiaeth hwynt fydd yn dragywydd.
19 Ni chywilyddier hwynt yn yr amser drwg: ac yn nyddiau newyn y digonir hwynt.
20 Ond y drygionus a ddifethir, a gelynion yr ARGLWYDD a fyddant fel braster ŵyn: ysant; i fwg a ddifethant.
21 Y drygionus a fenthyca, ac ni thâl eilwaith: ond y cyfiawn sydd yn gwneuthur trugaredd, ac yn rhoddi.
22 Canys y rhai a fendithir ganddo, a etifeddant y ddaear; a'r rhai melltigedig ganddo ef a dorrir ymaith.
23 Camau gwr da a orchymynir gan yr Arglwydd : ac efe a ymhyfryda yn ei ffordd.
24 Er iddo syrthio, ni chaiff ei fwrw i lawr: canys yr ARGLWYDD sydd yn ei gynnal ef â'i law.
25 Bum yn ifanc, ac yn awr yn hen; eto ni welais y cyfiawn wedi ei wrthod, na'i had yn cardota bara.
26 Y mae efe yn drugarog byth, ac yn rhoi benthyg; a'i had ef sydd fendigedig.
27 Cilia oddi wrth ddrwg, a gwna dda; a thrigo yn dragywydd.
28 Canys yr Arglwydd sydd yn caru barn, ac nid yw yn cefnu ar ei saint; cadwedig ydynt yn dragywydd: ond had yr annuwiol a dorrir ymaith.
29 Y cyfiawn a etifeddant y wlad, ac a drig yno byth.
30 Y mae genau y cyfiawn yn llefaru doethineb, a'i dafod yn llefaru barn.
31 Cyfraith ei Dduw sydd yn ei galon; ni lithra dim o'i gamrau ef.
32 Yr annuwiol sydd yn gwylio y cyfiawn, ac yn ceisio ei ladd ef.
33 Ni adaw yr ARGLWYDD ef yn ei law, ac ni'i condemnia pan farner ef.
34 Disgwyl wrth yr ARGLWYDD, a chadw ei ffordd, ac efe a'th ddyrchafa di i etifeddu y wlad: pan dorrir ymaith y drygionus, ti a'i gwel.
35 Gwelais y drygionus mewn nerth mawr, ac yn ymledu fel bae-coed gwyrdd.
36 Eto efe a fu farw, ac, wele, nid oedd: ie, mi a'i ceisiais ef, ond ni ellid ei gael.
37 Marc y gwr perffaith, ac edrych ar yr uniawn : canys diwedd y dyn hwnnw sydd heddwch.
38 Ond y troseddwyr a ddifethir ynghyd: diwedd y drygionus a dorrir ymaith.
39 Ond iachawdwriaeth y cyfiawn sydd oddi wrth yr ARGLWYDD: efe yw eu nerth yn amser trallod.
40 A'r ARGLWYDD a'u cynnorthwya hwynt, ac a'u gwared hwynt: efe a'u gwared hwynt oddi wrth y drygionus, ac a'u gwared hwynt, am iddynt ymddiried ynddo.

PENNOD 38

1 Salm Dafydd, i'w dwyn i gof.
2 Oherwydd y mae dy saethau'n glynu ynof, a'th law yn fy ngwasgu'n drwm.
3 Nid oes cadernid yn fy nghnawd o herwydd dy ddicllonedd ; ac nid oes llonydd chwaith yn fy esgyrn oherwydd fy mhechod.
4 Canys fy anwireddau a aethant dros fy mhen : fel baich trwm y maent yn rhy drwm i mi.
5 Y mae fy nghlwyfau yn drewi ac yn llygredig oherwydd fy ffolineb.

6 Yr wyf yn gofidio; Yr wyf yn ymgrymu yn fawr; Rwy'n mynd i alaru trwy'r dydd.
7 Canys fy llwynau a lenwir o afiechyd cas: ac nid oes cadernid yn fy nghnawd.
8 Gwan a drylliedig wyf fi : rhuais oherwydd anniddigedd fy nghalon.
9 Arglwydd, fy holl ddymuniad sydd ger dy fron; ac nid yw fy ngriddfan yn guddiedig oddi wrthyt.
10 Y mae fy nghalon yn gofidio, y mae fy nerth yn fy pallu: am oleuni fy llygaid, y mae hefyd wedi mynd oddi wrthyf.
11 Fy nghariadau a'm cyfeillion a safant o'm dolur; a'm ceraint a safant o hirbell.
12 Y mae'r rhai sy'n ceisio fy einioes yn gosod maglau i mi, a'r rhai sy'n ceisio fy niwed yn dweud pethau drygionus, ac yn dychmygu twyll ar hyd y dydd.
13 Eithr myfi, fel gwr byddar, ni chlywais; ac yr oeddwn fel dyn mud yr hwn nid yw yn agoryd ei enau.
14 Fel hyn yr oeddwn fel gŵr ni wrendy, ac nad oes yn ei enau gerydd.
15 Canys ynot ti, O ARGLWYDD, y gobeithiaf: ti a glywi, O Arglwydd fy Nuw.
16 Canys dywedais, Gwrandewch arnaf, rhag iddynt lawenhau o'm hachos: pan lithro fy nhroed, y mawrhânt i'm herbyn.
17 Canys parod ydwyf i attal, a'm gofid sydd o'm blaen yn wastadol.
18 Canys mynegaf fy anwiredd; Bydd yn ddrwg gennyf am fy mhechod.
19 Ond bywiol yw fy ngelynion, a chryfion ydynt : a'r rhai a'm casânt ar gam a amlhânt.
20 Y rhai a dâl ddrwg am dda, yw fy ngwrthwynebwyr; oherwydd yr wyf yn dilyn y peth sy'n dda.
21 Na ad fi, O ARGLWYDD : fy Nuw, paid bell oddi wrthyf.
22 Brysia i'm cynnorthwyo, O Arglwydd fy iachawdwriaeth.

PENNOD 39

1 (I'r pen-cerddor, sef i Jeduthun, Salm Dafydd.) Mi a ddywedais, gwyliaf i'm ffyrdd, rhag pechu â'm tafod: cadwaf fy ngenau â ffrwyn, tra fyddo yr annuwiol o'r blaen. mi.
2 Bum yn fud gan dawelwch, Daliais fy hedd, rhag daioni ; a'm gofid a gynhyrfwyd.
3 Yr oedd fy nghalon yn boeth o'm mewn, tra'r oeddwn yn synu y tân yn llosgi: yna llefarais â'm tafod,
4 ARGLWYDD, gwna imi wybod fy niwedd, a mesur fy nyddiau, beth yw; fel y gwypwyf mor eiddil ydwyf.
5 Wele, gwnaethost fy nyddiau yn lled llaw; ac nid yw fy oedran fel dim o'th flaen di: yn wir oferedd yw pob dyn o'i orau. Selah.
6 Diau y mae pob un yn rhodio yn ofer: yn ddiau y maent yn anesmwytho yn ofer: efe a gynhyrfa gyfoeth, ac ni ŵyr pwy a'i casgl hwynt.
7 Ac yn awr, Arglwydd, beth a ddisgwyliaf? ynot ti y mae fy ngobaith.
8 Gwared fi oddi wrth fy holl gamweddau: na wna fi yn waradwydd yr ynfyd.
9 Bum yn fud, nid agorais fy ngenau; am i ti ei wneuthur.
10 Tyn dy draw oddi wrthyf : trwy ergyd dy law y difethir fi.
11 Pan gywiro dyn â cheryddon am anwiredd, gwnei i'w harddwch ddifetha fel gwyfyn: yn ddiau, gwagedd yw pob dyn. Selah.
12 Clyw fy ngweddi, O ARGLWYDD, a gwrando ar fy ngwaedd; Paid â dal dy dangnefedd wrth fy nagrau: canys dieithr ydwyf fi gyda thi, a dieithryn, fel fy holl dadau.
13 Gochel fi, fel yr adferwyf nerth, cyn imi fyned oddi yma, ac na byddo mwyach.

PENNOD 40

1 (I'r Prif Gerddor, Salm Dafydd.) Disgwyliais yn amyneddgar wrth yr ARGLWYDD; ac efe a dueddodd ataf, ac a glybu fy llefain.
2 Efe a'm dug i fyny hefyd o'r pydew erchyll, o'r llaith glai, ac a osododd fy nhraed ar graig, ac a sicrhaodd fy ngherdded.
3 Ac efe a roddes gân newydd yn fy ngenau, sef mawl i'n Duw ni: llawer a'i gwel, ac a ofnant, ac a ymddiriedant yn yr ARGLWYDD.
4 Gwyn ei fyd y sawl sy'n ymddiried yn yr ARGLWYDD, ac nid yw'n parchu'r balch, nac yn troi at gelwydd.
5 Llawer, O ARGLWYDD fy NUW, yw dy ryfeddol weithredoedd y rhai a wnaethost, a’th feddyliau y rhai sydd i ni: ni ellir eu cyfrif hwynt mewn trefn i ti: pe mynegaf a llefaraf amdanynt, y maent yn fwy na gellir eu rhifo.
6 Aberth ac offrwm ni fynnaist; agoraist fy nghlustiau: poethoffrwm ac aberth dros bechod ni ofynnodd.
7 Yna y dywedais, Wele, yr wyf yn dyfod: amdanaf fi y mae yn ysgrifenedig yn y gyfrol,
8 Ymhyfrydaf wneuthur dy ewyllys, O fy Nuw : ie, dy gyfraith sydd o fewn fy nghalon.
9 Pregethais gyfiawnder yn y gynulleidfa fawr: wele, ni attaliais fy ngwefusau, O ARGLWYDD, ti a wyddost.
10 Ni chuddiais dy gyfiawnder o fewn fy nghalon; Mynegais dy ffyddlondeb a'th iachawdwriaeth: ni chuddiais dy gariad a'th wirionedd rhag y gynulleidfa fawr.
11 Nac attal dy drugareddau oddi wrthyf, O ARGLWYDD: cadwed dy gariad a'th wirionedd fi yn wastadol.
12 Canys aneirif ddrygau a'm hamgylchasant : fy anwireddau a ymaflasant ynof, fel nad wyf yn gallu edrych i fyny; y maent yn fwy na gwallt fy mhen: am hynny y mae fy nghalon yn fy pallu.
13 Bydd yn dda, ARGLWYDD, fy ngwaredu: O ARGLWYDD, brysia i'm cynorthwyo.
14 Cywilyddier a gwaradwyddir y rhai sy'n ceisio fy enaid i'w ddifetha; gyrrer hwynt yn eu hôl a chywilyddier y rhai sy'n dymuno drwg i mi.
15 Bydded anghyfannedd yn wobr o'u gwarth y rhai a ddywedant wrthyf, Aha, aha.
16 Llawenyched pawb a'th geisiant, a gorfoledded ynot: dyweded y rhai sy'n caru dy iachawdwriaeth yn wastad, Mawrha yr ARGLWYDD.
17 Ond tlawd ac anghenus ydwyf fi; eto yr Arglwydd sydd yn meddwl amdanaf: ti yw fy nghymorth a’m gwaredydd; paid ag oedi, O fy Nuw.

PENNOD 41

1 (I'r pen-cerddor, Salm Dafydd.) Bendigedig yw'r un sy'n ystyried y tlawd: yr ARGLWYDD a'i gwared yn amser trallod.

2 Bydd yr ARGLWYDD yn ei gadw a'i gadw'n fyw; ac efe a fendithir ar y ddaear : ac ni's gwareder ef i ewyllys ei elynion.
3 Yr ARGLWYDD a'i cyfnertha ef ar wely angeu: gwnei ei holl wely yn ei waeledd.
4 Dywedais, ARGLWYDD, bydd drugarog wrthyf: iachâ fy enaid; canys pechais i'th erbyn.
5 Y mae fy ngelynion yn dywedyd drwg amdanaf, Pa bryd y bydd marw, a'i enw yn darfod?
6 Ac os daw efe i'm gweled, y mae efe yn llefaru oferedd: ei galon sydd yn casglu anwiredd ati ei hun; pan elo allan, efe a'i mynega.
7 Y mae pawb a'm casânt yn sibrwd i'm herbyn : yn fy erbyn y maent yn dyfeisio fy niwed.
8 Y mae afiechyd drwg, meddant, yn glynu wrtho: ac yn awr y gorwedd efe, ni chyfyd mwyach.
9 Ie, fy nghyfaill cyfarwydd, yr hwn yr ymddiriedais ynddo, yr hwn a fwytaodd o'm bara, a ddyrchafodd ei sawdl i'm herbyn.
10 Ond tydi, ARGLWYDD, bydd drugarog wrthyf, a chyfod fi, i dalu iddynt.
11 Wrth hyn y gwn dy fod yn fy ffafr, am nad yw fy ngelyn yn gorfoleddu arnaf.
12 Ac amdanaf fi, yr wyt yn fy nghynnal yn fy uniondeb, ac yn fy ngosod o flaen dy wyneb am byth.
13 Bendigedig fyddo ARGLWYDD DDUW Israel, o dragwyddoldeb hyd dragwyddoldeb. Amen, ac Amen.

PENNOD 42

1 (I'r pen-cerddor, Maschil, dros feibion Cora.) Fel y mae'r hydd yn ymdroi ar ôl y ffrydiau dŵr, felly y mae fy enaid ar dy ôl di, O Dduw.
2 Y mae fy enaid yn sychedu am Dduw, am y Duw byw: pa bryd y deuaf ac yr ymddangosaf ger bron Duw?
3 Fy nagrau fu fy ymborth ddydd a nos, tra y maent yn wastadol yn dywedyd wrthyf, Pa le y mae dy Dduw?
4 Pan gofiwyf y pethau hyn, tywalltaf fy enaid ynof: canys myfi a aethum gyda'r dyrfa, mi a euthum gyd â hwynt i dŷ Dduw, â llef gorfoledd a mawl, â'r dyrfa oedd yn cadw dydd sanctaidd.
5 Paham y'th fwrw i lawr, fy enaid? a phaham yr wyt yn anesmwyth ynof fi? gobeithio yn Nuw : canys clodforaf ef er cymmorth ei wyneb.
6 O fy Nuw, bwriwyd fy enaid i lawr o'm mewn: am hynny y cofiaf di o dir yr Iorddonen, ac o'r Hermoniaid, o fynydd Misar.
7 Wrth sŵn dy ddyfroedd y mae dyfnder yn galw ar ddyfnder: dy holl donau a'th donnau a aethant drosof.
8 Eto yr ARGLWYDD a orchymyn ei drugaredd yn y dydd, a'r nos bydd ei gân gyda mi, a'm gweddi ar Dduw fy mywyd.
9 Dywedaf wrth DDUW fy nghraig, Paham yr anghofiaist fi? pam yr wyf yn mynd i alaru oherwydd gormes y gelyn?
10 Fel cleddyf yn fy esgyrn, y mae fy ngelynion yn fy ngwared; tra y dywedant beunydd wrthyf, Pa le y mae dy Dduw?
11 Paham y'th fwrw i lawr, fy enaid? a phaham yr wyt yn anesmwyth o'm mewn? gobeithio yn Nuw: canys eto moliannaf ef, yr hwn yw iechyd fy wyneb, a'm Duw.

PENNOD 43

1 Barn fi, O DDUW, a dadleu fy achos yn erbyn cenedl annuwiol: gwared fi rhag y twyllodrus ac anghyfiawn.
2 Canys ti yw Duw fy nerth : paham yr wyt yn fy ngwthio ymaith? pam yr wyf yn mynd i alaru oherwydd gormes y gelyn?
3 O anfon allan dy oleuni a'th wirionedd : arwain fi; dygant fi i'th fryn sanctaidd, ac i'th bebyll.
4 Yna yr af at allor Duw, at Dduw fy llawenydd mawr: ie, ar y delyn y clodforaf di, O Dduw fy Nuw.
5 Paham y'th fwrw i lawr, fy enaid? a phaham yr wyt yn anesmwyth o'm mewn? gobaith yn Nuw : canys eto moliannaf ef, yr hwn yw iechyd fy ngwedd, a'm Duw.

PENNOD 44

1 (I'r pencerdd i feibion Cora, Maschil.) Ni a glywsom â'n clustiau, O Dduw, ein tadau a fynegodd i ni, pa waith a wnaethost yn eu dyddiau hwynt, yn yr amseroedd gynt.
2 Fel y gyrraist allan y cenhedloedd â'th law, ac y planaist hwynt; pa fodd y cystuddiaist y bobl, ac y bwriaist hwynt allan.
3 Canys ni chawsant y wlad yn feddiant â'u cleddyf eu hun, ac ni's gwaredodd eu braich hwynt: eithr dy ddeheulaw, a'th fraich, a goleuni dy wyneb, am i ti ffafr iddynt.
4 Ti yw fy Mrenin, O Dduw : gorchymyn ymwared i Jacob.
5 Trwot ti y gwthiwn i lawr ein gelynion : trwy dy enw y sathrwn y rhai a gyfodwn i'n herbyn.
6 Canys nid ymddiriedaf yn fy mwa, ac nid achub fy nghleddyf.
7 Eithr gwaredaist ni rhag ein gelynion, a gwaradwyddaist y rhai a'n casasant.
8 Ymffrostiwn yn Nuw ar hyd y dydd, a chlodforwn dy enw byth. Selah.
9 Eithr ti a'n bwriaist, ac a'n gwaradwyddaist; ac nid yw yn myned allan gyda'n byddinoedd.
10 Gwna i ni droi yn ôl oddi wrth y gelyn : a'r rhai a'n casânt ysbail iddynt eu hunain.
11 Rhoddaist ni fel defaid wedi eu gosod yn ymborth; ac a wasgaraist ni ymysg y cenhedloedd.
12 Am ddim gwerthi dy bobl, ac nid amlha dy gyfoeth wrth eu pris.
13 Gwna ni yn warth i'n cymdogion, yn wawd ac yn wawd i'r rhai sydd o'n hamgylch.
14 Gwnaethost ni yn gyfair ymhlith y cenhedloedd, yn ysgwyd pen ymhlith y bobloedd.
15 Fy nryswch sydd o'm blaen yn wastadol, a gwarth fy wyneb a'm gorchuddiodd,
16 Canys llef yr hwn sydd yn ceryddu ac yn cablu; o herwydd y gelyn a'r dialydd.
17 Hyn oll a ddaeth arnom ni; eto nid anghofiasom di, ac ni wnaethom gam yn dy gyfamod.
18 Ni throdd ein calon yn ei hôl, ac ni throdd ein camrau oddi wrth dy ffordd;
19 Er i ti ein dryllio yn lle dreigiau, a'n gorchuddio â chysgod angau.
20 Os anghofiasom enw ein Duw, neu estyn ein dwylaw at dduw dieithr;
21 Oni chwilia Duw hyn allan ? canys efe a wyr ddirgelion y galon.

22 Er dy fwyn di y lladdwyd ni ar hyd y dydd; cyfrifir ni fel defaid i'w lladd.
23 Deffro, paham yr wyt yn cysgu, O Arglwydd? cyfod, na fwrw ni ymaith am byth.
24 Am hynny y cuddi dy wyneb, ac a anghofiaist ein hadfyd a'n gorthrymder?
25 Canys ein henaid a ymgrymodd i'r llwch: ein bol a lynodd wrth y ddaear.
26 Cyfod er ein cymmorth, a gwared ni er mwyn dy drugareddau.

PENNOD 45

1 (I'r pencerdd ar Soshannim, ar gyfer meibion Cora, Maschil, Can cariad.) Fy nghalon sydd yn mynegi peth da: yr wyf yn llefaru am y pethau a wneuthum yn cyffwrdd â'r brenin: fy nhafod yw pin ysgrifennu awdwr parod.
2 Tecach wyt nâ meibion dynion : gras a dywalltwyd i'th wefusau: am hynny Duw a'th fendithiodd yn dragywydd.
3 Gwregysa dy gleddyf ar dy glun, y cedyrn, â'th ogoniant a'th fawredd.
4 Ac yn dy fawredd marchogaeth yn llwyddiannus oherwydd gwirionedd, a addfwynder a chyfiawnder; a'th ddeheulaw a ddysg i ti bethau ofnadwy.
5 Y mae dy saethau llymion yng nghalon gelynion y brenin; yr hwn y syrth y bobl am danat.
6 Dy orseddfaingc, O Dduw, sydd yn oes oesoedd : teyrnwialen uniawn yw teyrnwialen dy frenhiniaeth.
7 Yr wyt yn caru cyfiawnder, ac yn casáu drygioni: am hynny Duw, dy DDUW, a'th eneiniodd ag olew llawenydd goruwch dy gymrodyr.
8 Y mae dy holl wisgoedd yn arogl myrr, ac aloes, a chassia, o'r palasau ifori, y rhai a'th orfoleddasant.
9 Merched brenhinoedd oedd ymhlith dy wragedd anrhydeddus: ar dy ddeheulaw y safai y frenhines yn aur Offir.
10 Gwrando, ferch, ac ystyr, a gostynga dy glust; anghofia hefyd dy bobl dy hun, a thŷ dy dad;
11 Felly y brenin a fynno yn ddirfawr dy brydferthwch: canys dy Arglwydd yw efe; ac addoli ef.
12 A merch Tyrus fydd yno ag anrheg; bydd y cyfoethogion ymhlith y bobloedd yn erfyn ar dy ffafr di.
13 Merch y brenin sydd oll yn ogoneddus oddi mewn: ei gwisg o aur gyr.
14 Mewn gwisg o waith nodwydd y dygir hi at y brenin: atat ti y gwyryfon ei chyfeilles y rhai a'i canlynant.
15 Gorfoledd a gorfoledd y dygir hwynt: ânt i mewn i balas y brenin.
16 Yn lle dy dadau y byddo dy blant, y rhai a wnei yn dywysogion yr holl ddaear.
17 Gwnaf i'th enw gael ei gofio ym mhob cenhedlaeth : am hynny y bobloedd a'th foliannant yn oes oesoedd.

PENNOD 46

1 (I'r pencerdd i feibion Corah, Can ar Alamoth.) Duw yw ein nodded a'n nerth, cynnorthwy presennol mewn cyfyngder.
2 Am hynny nid ofnwn, er symud y ddaear, ac er cludo y mynyddoedd i ganol y môr;
3 Er i'w dyfroedd ruo a chythryblu, er i'r mynyddoedd grynu â'i ymchwydd. Selah.
4 Y mae afon, a'i ffrydiau yn llawenhau dinas Duw, cysegr pebyll y Goruchaf.
5 Duw sydd yn ei chanol hi; ni symudir hi : Duw a'i cynnorthwya hi, a hyny yn fore.
6 Y cenhedloedd a gynddeiriogasant, y teyrnasoedd a gynhyrfwyd: efe a draethodd ei lef, y ddaear a doddodd.
7 Y mae ARGLWYDD y lluoedd gyda ni; Duw Jacob yw ein noddfa. Selah.
8 Deuwch, wele weithredoedd yr Arglwydd, pa anghyfannedd-dra a wnaeth efe ar y ddaear.
9 Gwna i ryfeloedd ddarfod hyd eithaf y ddaear; dryllia'r bwa, a thorri'r waywffon yn dyner; y mae efe yn llosgi y cerbyd yn y tân.
10 Ymdawelwch, a gwybyddwch mai myfi sydd Dduw : ymddyrchafaf ym mysg y cenhedloedd, dyrchafaf fi yn y ddaear.
11 ARGLWYDD y lluoedd sydd gyda ni; Duw Jacob yw ein noddfa. Selah.

PENNOD 47

1 (I'r pencerdd, Salm i feibion Cora.) Clapiwch eich dwylo, holl bobl; bloeddiwch ar Dduw â llais buddugoliaeth.
2 Canys yr ARGLWYDD goruchaf sydd ofnadwy; y mae yn Frenin mawr dros yr holl ddaear.
3 Efe a ddarostwng y bobloedd danom, a'r cenhedloedd dan ein traed.
4 Efe a ddewis ein hetifeddiaeth i ni, ardderchowgrwydd Iacob yr hwn a garodd efe. Selah.
5 Aeth Duw i fyny â bloedd, yr ARGLWYDD â sain utgorn.
6 Canwch fawl i Dduw, canwch fawl : canwch fawl i'n Brenin, canwch fawl.
7 Canys Brenhin yr holl ddaear yw Duw : canwch fawl yn ddeallus.
8 Duw sydd yn teyrnasu ar y cenhedloedd : Duw sydd yn eistedd ar orsedd-faingc ei sancteiddrwydd.
9 Tywysogion y bobloedd a ymgasglasant, sef pobl Duw Abraham: canys i DDUW y perthyn tarianau y ddaear: dyrchafedig yn ddirfawr.

PENNOD 48

1 (Can a Salm i feibion Cora.) Mawr yw'r ARGLWYDD, a mawr i'w ganmol yn ninas ein Duw ni, ym mynydd ei sancteiddrwydd.
2 Hardd sefyllfa, llawenydd yr holl ddaear, yw mynydd Seion, ar ystlysau gogleddol, Dinas y Brenin mawr.
3 Adwaenir Duw yn ei phalasau yn noddfa.
4 Canys wele, y brenhinoedd a ymgynullasant, a aethant heibio ynghyd.
5 Hwy a'i gwelsant, ac felly y rhyfeddasant; cythryblwyd hwy, a brysiasant ymaith.
6 Ofn a ymaflodd yno, a phoen, megis gwraig mewn llafur.
7 Yr wyt yn dryllio llongau Tarsis â gwynt y dwyrain.
8 Fel y clywsom, felly y gwelsom yn ninas ARGLWYDD y lluoedd, yn ninas ein Duw ni: Duw a'i sicrha hi yn dragywydd. Selah.
9 Meddyliasom am dy drugaredd, O Dduw, yng nghanol dy deml.
10 Yn ôl dy enw, O Dduw, felly y mae dy foliant hyd eithafoedd y ddaear: llawn o gyfiawnder yw dy ddeheulaw.

11 Llawenyched mynydd Seion, gorfoledded merched Jwda, oherwydd dy farnedigaethau.
12 Rhodiwch o amgylch Seion, ac ewch o'i hamgylch hi: mynegwch i'w thyrau.
13 Sylwch yn dda ar ei thyrfaoedd, ystyriwch ei phalasau; fel y'ch hysbyser i'r genhedlaeth nesaf.
14 Canys y Duw hwn sydd Dduw i ni yn oes oesoedd : efe a fydd i ni yn dywysog hyd angau.

PENNOD 49

1 (I'r pencerdd, Salm i feibion Cora.) Gwrandewch hyn, yr holl bobl; gwrandewch, holl drigolion y byd:
2 Isel ac uchel, cyfoethog a thlawd, ynghyd.
3 Fy ngenau a draetha ddoethineb; a myfyrdod fy nghalon fydd o ddeall.
4 Gostyngaf fy nghlust at ddameg : agoraf fy ymadrodd tywyll ar y delyn.
5 Paham yr ofnaf yn nyddiau drygioni, pan y'm hamgylchyno anwiredd fy sodlau?
6 Y rhai a ymddiriedant yn eu cyfoeth, ac a ymffrostiant yn lliaws eu cyfoeth;
7 Ni all yr un ohonynt mewn unrhyw fodd brynu ei frawd, na rhoi pridwerth i Dduw drosto:
8 (Canys gwerthfawr yw prynedigaeth eu henaid, ac y mae yn darfod am byth :)
9 Fel y byddo efe fyw yn dragywydd, ac na weled llygredigaeth.
10 Canys y mae efe yn gweled fod doethion yn marw, yr un modd y ffôl a'r creulon yn darfod, ac yn gadael eu cyfoeth i eraill.
11 Eu meddwl mewnol yw, y parhao eu tai yn dragywydd, a'u trigfannau hyd genhedlaethau; galwant eu tiroedd ar ol eu henwau eu hunain.
12 Er hynny nid yw dyn mewn anrhydedd yn aros: y mae fel yr anifeiliaid a ddifethir.
13 Eu ffordd yw eu ffolineb: eto y mae eu hiliogaeth yn cymeradwyo eu geiriau. Selah.
14 Fel defaid y gosodir hwynt yn y bedd; angau a ymborth arnynt ; a'r uniawn a gaiff arglwyddiaethu arnynt yn fore; a'u prydferthwch a ddifa yn y bedd o'u trigfa.
15 Eithr Duw a rydd fy enaid oddi wrth allu y bedd: canys efe a'm derbyn. Selah.
16 Nac ofna pan wnaethpwyd un yn gyfoethog, pan gynnyddo gogoniant ei dŷ;
17 Canys pan fyddo efe ni ddwg efe ddim ymaith: ei ogoniant ni ddisgyn ar ei ôl ef.
18 Er tra fyddo efe byw, efe a fendithiodd ei enaid : a gwŷr a'th foliannant di, pan ddaioni i ti dy hun.
19 Efe a â at genhedlaeth ei dadau; ni welant oleuni byth.
20 Dyn mewn anrhydedd, ac heb ddeall, sydd fel yr anifeiliaid a ddifethir.

PENNOD 50

1 (Salm Asaff.) Y Duw cadarn, sef yr ARGLWYDD, a lefarodd, ac a alwodd y ddaear o godiad haul hyd ei machlud.
2 O Seion, perffeithrwydd prydferthwch, Duw a lewyrchodd.
3 Ein Duw ni a ddaw, ac ni ddistawrwydd : tân a ysa o'i flaen ef, a thymhestl iawn fydd o'i amgylch.
4 Efe a eilw i'r nefoedd oddi uchod, ac ar y ddaear, fel y barno ei bobl.
5 Cesglwch fy saint attaf; y rhai a wnaethant gyfamod â mi trwy aberth.
6 A'r nefoedd a fynega ei gyfiawnder ef: canys Duw sydd farnwr ei hun. Selah.
7 Clyw, fy mhobl, a llefaraf; O Israel, a thystiaf yn dy erbyn: Duw ydwyf fi, sef dy Dduw di.
8 Ni cheryddaf di am dy aberthau, na'th boethoffrymau, i fod yn wastad ger fy mron.
9 Ni chymeraf fustach allan o'th dŷ, ac ni chymer efe geifr o'th gorlannau.
10 Canys eiddof fi holl fwystfilod y goedwig, a'r anifeiliaid ar fil o fryniau.
11 Mi a adwaen holl ehediaid y mynyddoedd : a bwystfilod gwylltion y maes sydd eiddof fi.
12 Pe bawn newynog, ni fynegwn i ti : canys eiddof fi y byd, a'i gyflawnder.
13 A fwytâf fi gnawd teirw, neu a yfaf waed geifr?
14 Offrymwch i Dduw ddiolch; a thâl dy addunedau i'r Goruchaf:
15 A galw arnaf yn nydd trallod : gwaredaf di, a thi a'm gogonedda.
16 Ond wrth yr annuwiol y mae Duw yn dywedyd, Beth sydd i ti i'w wneuthur i fynegi fy neddfau, neu i ti gymryd fy nghyfamod yn dy enau?
17 Gan weled gennyt gasineb addysg, a bwrw fy ngeiriau o'th ôl.
18 Pan welaist leidr, yna ti a gydsyniaist ag ef, ac a ymgyfranogaist â godinebwyr.
19 Yr wyt yn rhoi dy enau i ddrygioni, a'th dafod yn llunio twyll.
20 Yr wyt yn eistedd ac yn llefaru yn erbyn dy frawd; yr wyt yn athrod mab dy fam dy hun.
21 Y pethau hyn a wnaethost, a mi a gadwais ddistawrwydd; Tybiaist fy mod i yn gyfryw â thi dy hun: ond mi a'th ceryddaf di, ac a'u gosodaf mewn trefn o flaen dy lygaid.
22 Ystyriwch hyn yn awr, y rhai sy'n anghofio Duw, rhag i mi eich rhwygo'n ddarnau, a bod heb neb i'ch gwaredu.
23 Y mae'r hwn sy'n offrymu mawl yn fy ngogoneddu i: ac i'r hwn sy'n gorchymyn ei ymddiddan yn gywir, y mynegaf iachawdwriaeth Duw.

PENNOD 51

1 (I'r pen-cerddor, Salm i Ddafydd, pan ddaeth Nathan y prophwyd atto, wedi iddo fyned i Bathseba.) Trugarhâ wrthyf, O Dduw, yn ol dy drugaredd : yn ol lliaws dy dyner drugareddau. dileu fy nghamweddau.
2 Golch fi yn llwyr oddi wrth fy anwiredd, a glanha fi oddi wrth fy mhechod.
3 Canys yr wyf yn cydnabod fy nghamweddau : a'm pechod sydd ger fy mron byth.
4 Yn dy erbyn di, tydi yn unig, y pechais, ac y gwneuthum y drwg hwn yn dy olwg: fel y'th gyfiawnhaer pan lefarech, ac y byddo eglur pan farnech.
5 Wele, mewn anwiredd y lluniwyd fi; ac mewn pechod y beichiogodd fy mam fi.
6 Wele, ti a fynni wirionedd yn y rhannau mewnol: ac yn y rhan guddiedig y gwnei i mi wybod doethineb.

7 Glanha fi ag isop, a byddaf lân: golch fi, a byddaf wynnach nag eira.
8 Gwna imi glywed llawenydd a gorfoledd; fel y llawenycho yr esgyrn a dorraist.
9 Cuddia dy wyneb oddi wrth fy mhechodau, a dilea fy holl anwireddau.
10 Crea ynof galon lân, O Dduw ; ac adnewydda ysbryd uniawn o'm mewn.
11 Na fwrw fi oddi wrth dy ŵydd; ac na chymer dy ysbryd glân oddi wrthyf.
12 Adfer i mi lawenydd dy iachawdwriaeth; a chynnal fi â'th ysbryd rhydd.
13 Yna y dysgaf dy ffyrdd i'r troseddwyr; a phechaduriaid a drowyd atat ti.
14 Gwared fi oddi wrth waed euogrwydd, O Dduw, O Dduw fy iachawdwriaeth : a'm tafod a gân yn uchel am dy gyfiawnder.
15 Arglwydd, agor fy ngwefusau; a'm genau a fynega dy foliant.
16 Canys nid wyt yn chwennychu aberth; arall a roddaf: nid wyt yn ymhyfrydu mewn poethoffrwm.
17 Yspryd drylliedig yw ebyrth Duw : calon ddrylliog a drylliedig, O Dduw, ni ddirmygi.
18 Gwna ddaioni yn dy ddaioni i Seion: adeilada furiau Jerwsalem.
19 Yna y byddi fodlon â'r ebyrth cyfiawnder, â phoethoffrwm a phoethoffrwm cyflawn: yna yr offrymant fustych ar dy allor.

PENNOD 52

1 (I'r pen-cerddor, Maschil, Salm Dafydd, pan ddaeth Doeg yr Edomiad, ac a fynegodd i Saul, ac a ddywedodd wrtho, Dafydd sydd wedi dyfod i dŷ Ahimelech.) Paham yr ymffrostiaist mewn drygioni, O ŵr nerthol? daioni Duw sydd yn parhâu yn wastadol.
2 Dy dafod sydd yn dyfeisio drygioni; fel rasel lem, yn gweithio'n dwyllodrus.
3 Yr wyt yn caru drygioni yn fwy na da; a dweud celwydd yn hytrach na siarad cyfiawnder. Selah.
4 Yr wyt yn caru pob gair ysol, O dafod twyllodrus.
5 Duw yr un modd a'th ddifetha yn dragywydd, efe a'th gipio ymaith, ac a'th dynnodd allan o'th drigfan, ac a'th ddiwreiddia o dir y rhai byw. Selah.
6 Y cyfiawn hefyd a welant, ac a ofnant, ac a chwerthinant am ei ben:
7 Wele, hwn yw'r gŵr ni wnaeth Dduw yn nerth iddo; ond ymddiriedodd yn helaethrwydd ei gyfoeth, a nerthodd ei hun yn ei ddrygioni.
8 Ond yr ydwyf fi fel olewydden werdd yn nhŷ Dduw : yn nhrugaredd Duw yn oes oesoedd yr ymddiriedaf.
9 Clodforaf di yn dragywydd, am i ti wneuthur hynny: a mi a ddisgwyliaf wrth dy enw; canys da yw ger bron dy saint.

PENNOD 53

1 (I'r pencerdd ar Mahalath, Maschil, Salm Dafydd.) Yr ynfyd a ddywedodd yn ei galon, Nid oes Duw. Llygredig ydynt, ac a wnaethant anwiredd ffiaidd: nid oes neb a wna dda.
2 Edrychodd Duw i lawr o'r nef ar blant dynion, i edrych a oedd unrhyw ddeallus yn ceisio Duw.
3 Pob un ohonynt a aethant yn ol : aethant oll yn fudr; nid oes neb a wna dda, na, nid un.
4 Onid oes gwybodaeth gan weithredwyr anwiredd? y rhai sydd yn bwyta fy mhobl fel y bwytaont fara: ni alwasant ar Dduw.
5 Yno yr oeddynt mewn braw mawr, lle nid oedd ofn: canys DUW a wasgarodd esgyrn yr hwn a wersyllant i'th erbyn: gwarth a'u gwarthodd hwynt, am i Dduw eu dirmygu.
6 O na ddaeth iachawdwriaeth Israel o Seion! Pan ddychwelo Duw gaethiwed ei bobl, bydd Jacob yn llawen, ac Israel yn llawen.

PENNOD 54

1 (I'r pencerdd ar Neginoth, Maschil, Salm i Ddafydd, pan ddaeth y Siffiaid a dweud wrth Saul, Onid yw Dafydd yn ymguddio gyda ni?) Achub fi, O Dduw, trwy dy enw, a barn fi trwy dy nerth .
2 Clyw fy ngweddi, O Dduw ; gwrandewch ar eiriau fy ngenau.
3 Canys dieithriaid a gyfodasant i'm herbyn, a gorthrymwyr a geisiant fy enaid: ni osodasant Dduw o'u blaen hwynt. Selah.
4 Wele, Duw yw fy nghynorthwywr : yr Arglwydd sydd gyda'r rhai a gynhaliant fy enaid.
5 Efe a dâl ddrwg i'm gelynion : tor hwynt ymaith yn dy wirionedd.
6 Yn rhydd aberthaf i ti : moliannaf dy enw, O ARGLWYDD; canys da yw.
7 Canys efe a'm gwaredodd o bob cyfyngder: a'm llygad a welodd ei ddymuniad ar fy ngelynion.

PENNOD 55

1 (I'r Prif Gerddor ar Neginoth, Maschil, Salm Dafydd.) Gwrando fy ngweddi, O Dduw ; ac nac ymguddia rhag fy neisyfiad.
2 Gwrando ataf, a gwrandewch arnaf: galaru yn fy nghwyn, a gwnânt sŵn;
3 O herwydd llef y gelyn, o achos gorthrymder y drygionus: canys anwiredd a fwriasant arnaf, ac mewn digofaint y casânt fi.
4 Y mae fy nghalon yn boenus o'm mewn : a dychryniadau angau a syrthiasant arnaf.
5 Ofn a dychryn a ddaeth arnaf, ac arswyd a'm llethu.
6 A dywedais, O fod gennyf adenydd fel colomen! canys yna y byddwn yn ehedeg ymaith, ac yn llonydd.
7 Wele, yna mi a grwydrwn ymhell, ac a arhoswn yn yr anialwch. Selah.
8 Brysied fy niangc rhag y storm a'r dymestl wyntog.
9 Distrywia, Arglwydd, a rhenna eu tafodau: canys gwelais drais ac ymryson yn y ddinas.
10 Dydd a nos y maent yn myned o'i hamgylch ar ei muriau: drygioni a thristwch sydd yn ei chanol.
11 Drygioni sydd yn ei chanol hi: nid yw twyll a dichellion yn cilio o'i heolydd hi.
12 Canys nid gelyn a'm gwaradwyddodd; yna mi a allaswn ei ddwyn: ac nid yr hwn a'm casâodd a'm mawrhaodd ei hun i'm herbyn; yna byddwn wedi cuddio fy hun oddi wrtho:

13 Ond tydi, ŵr cydradd, oedd fy arweinydd, a'm cydnabyddwr.
14 Cymmerasom gyngor melys gyda'n gilydd, a cherddasom i dŷ Dduw yn gyfeillach.
15 Ymafaeled angau arnynt, a disgynnant yn gyflym i uffern: canys drygioni sydd yn eu trigfannau, ac yn eu plith.
16 Ar Dduw y galwaf fi; a bydd yr ARGLWYDD yn fy achub.
17 Hwyr a bore, a chanol dydd, y gweddïaf, ac y llefaf yn uchel: ac efe a wrendy ar fy llais.
18 Efe a wared fy enaid mewn heddwch o'r rhyfel oedd i'm herbyn: canys llawer oedd gyd â mi.
19 Duw a wrendy, ac a'u cystuddia hwynt, sef yr hwn sydd yn aros yn oes oesoedd. Selah. Am nad oes ganddynt gyfnewidiadau, am hynny nid ydynt yn ofni Duw.
20 Efe a estynnodd ei ddwylo yn erbyn y rhai a fyddo heddwch ag ef: efe a dorrodd ei gyfamod.
21 Llyfnach oedd geiriau ei enau nag ymenyn, ond rhyfel oedd yn ei galon: meddalach oedd ei eiriau ef nag olew, ac eto yr oeddynt yn gleddyfau noeth.
22 Bwr dy faich ar yr Arglwydd, ac efe a'th gynhalia: ni adaw efe byth i'r cyfiawn gael ei gyffroi.
23 Ond tydi, O DDUW, a'u dwg hwynt i waered i bydew dinistr: gwŷr gwaedlyd a thwyllodrus ni byddont fyw hanner eu dyddiau; ond mi a ymddiriedaf ynot.

PENNOD 56

1 (I'r pen-cerddor ar Jonathelemrechokim, Michtam Dafydd, pan gymmerodd y Philistiaid ef yn Gath.) Bydd drugarog wrthyf, O DDUW: canys dyn a'm llyncodd; y mae efe yn ymladd beunydd yn fy ngorthrymu.
2 Fy ngelynion beunydd a'm llyncasant i : canys llawer yw y rhai a ymladdant i'm herbyn, O Goruchaf.
3 Pa ham yr ofnaf, ymddiriedaf ynot.
4 Yn Nuw clodforaf ei air, Yn Nuw rhoddais fy ymddiried ; Nid ofnaf beth a all cnawd ei wneud i mi.
5 Beunydd y gwnant fy ngeiriau : eu holl feddyliau sydd i'm herbyn er drwg.
6 Ymgasglant, ymguddiant, nodant fy nghamrau, pan ddisgwyliant fy enaid.
7 Trwy anwiredd y dihangant? yn dy ddig bwrw i lawr y bobl, O Dduw.
8 Yr wyt yn mynegi fy nghrwydriadau : rho fy nagrau yn dy les: onid ydynt hwy yn dy lyfr?
9 Pan lefwyf arnat, yna y dychwel fy ngelynion : hyn a wn; canys Duw sydd i mi.
10 Yn Nuw y clodforaf ei air ef: yn yr Arglwydd y clodforaf ei air ef.
11 Yn Nuw yr ymddiriedais : nid ofnaf beth a all dyn ei wneuthur i mi.
12 Amdanaf, O Dduw, dy addunedau : rhof fawl i ti.
13 Canys gwaredaist fy enaid rhag angau : onid gwared fy nhraed rhag syrthio, fel y rhodio ger bron Duw yng ngoleuni y rhai byw?

PENNOD 57

1 (I'r pen-cerddor, Altaschith, Michtam Dafydd, pan ffodd efe oddi wrth Saul yn yr ogof.) trugarha wrthyf, O DDUW, bydd drugarog wrthyf: canys fy enaid sydd yn ymddiried ynot: ie, yng nghysgod dy adenydd a wnaf fy noddfa, nes myned heibio i'r trychinebau hyn.
2 Gwaeddaf ar Dduw goruchaf; at Dduw yr hwn sydd yn gwneuthur pob peth i mi.
3 Efe a anfon o'r nef, ac a'm gwaredo rhag gwaradwydd yr hwn a'm llyngcodd i. Selah. Duw a anfon allan ei drugaredd a'i wirionedd.
4 Fy enaid sydd ymysg llewod: a gorweddaf ym mysg y rhai a gynneuwyd tân, sef meibion dynion, y rhai y mae eu dannedd yn waywffon ac yn saethau, a'u tafod yn gleddyf llym.
5 Ymddyrchafa, O Dduw, uwch y nefoedd; bydded dy ogoniant goruwch yr holl ddaear.
6 Paratoasant rwyd i'm camrau; y mae fy enaid wedi ymgrymu: cloddiasant bydew o'm blaen i, i'w ganol y syrthiasant. Selah.
7 Cadarn yw fy nghalon, O Dduw, cadarn yw fy nghalon : canaf a moliant.
8 Deffro, fy ngogoniant; deffro, nabl a thelyn: deffroaf fi fy hun yn fore.
9 Clodforaf di, Arglwydd, ym mysg y bobloedd: canaf i ti ym mysg y cenhedloedd.
10 Canys mawr yw dy drugaredd hyd y nefoedd, a'th wirionedd hyd y cymylau.
11 Ymddyrchafa, O Dduw, goruwch y nefoedd : goruwch yr holl ddaear y byddo dy ogoniant.

PENNOD 58

1 (I'r pen-cerddor, Altaschith, Michtam Dafydd.) A wyt ti yn wir yn llefaru cyfiawnder, O gynulleidfa? a farnwch yn uniawn, O feibion dynion?
2 Ie, mewn calon yr ydych yn gweithio drygioni; yr ydych yn pwyso trais eich dwylo ar y ddaear.
3 Y rhai drygionus a ymddieithrasant o'r groth : cyn gynted ag y genir hwynt, y maent yn myned ar gyfeiliorn, gan ddywedyd celwydd.
4 Eu gwenwyn sydd fel gwenwyn sarph : y maent fel y wiber fyddar yn atal ei chlust;
5 Ni wrendy ar lais swynwyr, na swynant byth mor ddoeth.
6 Tor eu dannedd, O DDUW, yn eu genau: tor allan ddannedd mawr y llewod ieuainc, O ARGLWYDD.
7 Tawdd hwynt fel dyfroedd yn rhedeg yn wastadol: pan blygo efe ei fwa i saethu ei saethau, bydded megis wedi eu torri yn ddarnau.
8 Fel malwoden yn toddi, gollynged pob un o honynt heibio : megis anamserol enedigaeth gwraig, fel na welant yr haul.
9 Cyn i'ch crochanau deimlo y drain, efe a'u cymer hwynt ymaith megis â chorwynt, yn fyw, ac yn ei ddigofaint.
10 Y cyfiawn a lawenycha pan welo y dialedd: efe a olch ei draed yng ngwaed yr annuwiol.
11 Fel y dywedo dyn, Yn wir y mae gwobr i'r cyfiawn: yn wir Duw sydd yn barnu ar y ddaear.

PENNOD 59

1 (I'r pen-cerddor, Altaschith, Michtam Dafydd; pan anfonodd Saul, ac a wylasant y tŷ i'w ladd ef.) Gwared fi rhag fy ngelynion, O fy Nuw: amddiffyn fi rhag y rhai a gyfodant i'm herbyn.

2 Gwared fi oddi wrth wneuthurwyr anwiredd, ac achub fi rhag gwŷr gwaedlyd.
3 Canys wele, y maent yn disgwyl am fy enaid : y cedyrn a ymgasglasant i'm herbyn; nid am fy nghamwedd, nac am fy mhechod, O ARGLWYDD.
4 Rhedant ac ymbaratoant heb fy mai : deffro i'm cynnorthwyo, ac wele.
5 Tydi gan hynny, O ARGLWYDD DDUW y lluoedd, Duw Israel, deffro i ymweled â'r holl genhedloedd: na fydd drugarog wrth yr un drwg-weithredwr. Selah.
6 Dychwelant yn hwyr: gwnant sŵn fel ci, a myned o amgylch y ddinas.
7 Wele, y maent yn cribo â'u genau : cleddyfau sydd yn eu gwefusau : canys pwy, meddant, a glywo?
8 Ond ti, ARGLWYDD, a chwerthin am eu pennau; ti a gei yr holl genhedloedd yn wawd.
9 O herwydd ei nerth ef y disgwyliaf wrthyt: canys Duw yw fy amddiffynfa.
10 Duw fy nhrugaredd a'm rhwystra: Duw a'm gwelo fy nymuniad ar fy ngelynion.
11 Na ladd hwynt, rhag i'm pobl anghofio: gwasgar hwynt trwy dy allu; a dwg hwynt i waered, O Arglwydd ein tarian.
12 Am bechod eu genau, a geiriau eu gwefusau, cymerer hwynt yn eu balchder: ac am felltith a chelwydd y dywedant.
13 Difa hwynt mewn digofaint, difa hwynt, fel na byddo : a hysbysant mai Duw sydd yn llywodraethu yn Jacob hyd eithafoedd y ddaear. Selah.
14 A'r hwyr a ddychwelasant; a gwnant swn fel ci, a myned o amgylch y ddinas.
15 Bydded iddynt grwydro i fyny ac i lawr am fwyd, a grwydro os na chânt foddloni.
16 Ond am dy allu di y canaf; ie, canaf yn uchel am dy drugaredd yn fore: canys buost yn amddiffynfa a noddfa i mi yn nydd fy nghyfyngder.
17 I ti, fy nerth, y canaf: canys Duw yw fy amddiffynfa, a Duw fy nhrugaredd.

PENNOD 60

1 (I'r pencerdd ar Susanedu, Michtam Dafydd, i ddysgu; pan ymrysonodd ag Aramnaharaim ac ag Aram-soba, pan ddychwelodd Joab, ac a drawodd Edom yn nyffryn yr halen deuddeng mil.) O Dduw, ti a'n bwrist ni ymaith. , ti a wasgaraist ni, anfoddlonaist; O tro dy hun atom eto.
2 Gwnaethost i'r ddaear grynu; ti a'i drylliaist: iachâ ei thorri; canys y mae yn ysgwyd.
3 Gwnaethost bethau caled i'th bobl: gwnaethost i ni yfed gwin syndod.
4 Rhoddaist faner i'r rhai a'th ofnant, fel yr arddangoser hi o achos y gwirionedd. Selah.
5 Fel y gwareder dy anwylyd; achub â'th ddeheulaw, a gwrando fi.
6 Duw a lefarodd yn ei sancteiddrwydd; Llawenychaf, rhannaf Sichem, a chwrdd â dyffryn Succoth.
7 Eiddof fi Gilead, a Manasse sydd eiddof fi; Effraim hefyd yw nerth fy mhen; Jwda yw fy nghyfraith;
8 Moab yw fy llestr golchi; tros Edom y bwriaf fy hesgid allan: Philistia, gorfoledda o'm hachos.
9 Pwy a'm dwg i'r ddinas gadarn? pwy a'm harwain i Edom?
10 Oni fynni di, O Dduw, yr hwn a'n bwriaist ni ymaith? a thithau, O Dduw, yr hwn nid aethost allan â'n byddinoedd?
11 Dyro i ni gymmorth rhag trallod : canys ofer yw cynnorthwy dyn.
12 Trwy Dduw y gwnawn yn ddewr : canys efe a sathr ein gelynion.

PENNOD 61

1 (I'r pen-cerddor ar Neginah, Salm Dafydd.) Clyw fy ngwaedd, O Dduw ; gofala fy ngweddi.
2 O eithafoedd y ddaear y llefaf arnat, pan orchfyger fy nghalon: arwain fi at y graig sydd uwch na mi.
3 Canys buost yn lloches i mi, ac yn dwr cadarn rhag y gelyn.
4 Mi a arhosaf yn dy babell yn dragywydd: yng nghudd dy adenydd yr ymddiriedaf. Selah.
5 Canys ti, O DDUW, a glywaist fy addunedau: rhoddaist i mi etifeddiaeth y rhai a ofnant dy enw.
6 Yr wyt yn estyn einioes y brenin : a'i flynyddoedd fel cenedlaethau lawer.
7 Efe a erys gerbron Duw yn dragywydd : O paratoa drugaredd a gwirionedd, y rhai a'i cadwo ef.
8 Felly y canaf fi yn dragywydd i'th enw, fel y cyflawnwyf beunydd fy addunedau.

PENNOD 62

1 (I'r pencerdd, i Jeduthun, Salm Dafydd.) Yn wir y mae fy enaid yn disgwyl ar Dduw: oddi wrtho ef y daw fy iachawdwriaeth.
2 Efe yn unig yw fy nghraig a'm hiachawdwriaeth ; efe yw fy amddiffyniad; ni'm cyffroir yn fawr.
3 Pa hyd y dychmygwch ddrygioni yn erbyn dyn? lleddir chwi oll: fel mur ymgrymu y byddwch, ac fel ffens ysgytwol.
4 Yn unig y maent yn ymgynghori i'w fwrw ef i lawr o'i ardderchowgrwydd: ymhyfrydant mewn celwydd: bendithiant â'u genau, ond melltithiant oddi mewn. Selah.
5 Fy enaid, aros yn unig wrth Dduw; canys oddi wrtho ef y mae fy nisgwyliad.
6 Efe yn unig yw fy nghraig a'm hiachawdwriaeth : efe yw fy amddiffynfa ; ni'm symudir.
7 Yn Nuw y mae fy iachawdwriaeth a'm gogoniant : yn Nuw y mae craig fy nerth, a'm noddfa.
8 Ymddiried ynddo bob amser; chwi bobl, tywalltwch eich calon ger ei fron ef: Duw sydd noddfa i ni. Selah.
9 Yn ddiau y mae gwŷr isel yn oferedd, a gwŷr o radd uchel yn gelwydd: i'w gosod yn y fantol, ysgafnach ydynt oll nag oferedd.
10 Nac ymddiried mewn gorthrymder, ac nac ofer mewn lladrad: os cynydd cyfoeth, na osod dy galon arnynt.
11 Duw a lefarodd unwaith; ddwywaith y clywais hyn; y gallu hwnnw sydd eiddo Duw.
12 I ti hefyd, Arglwydd, y perthyn trugaredd: canys taled i bob un yn ôl ei waith.

PENNOD 63

1 (Pal Dafydd, pan oedd efe yn anialwch Iuda.) O Dduw, fy Nuw ydwyt ti; Yn gynnar y ceisiaf di: y mae fy enaid yn sychedu amdanat, y mae fy nghnawd yn hiraethu amdanat mewn gwlad sych a sychedig, heb ddwfr;
2 I weled dy allu a'th ogoniant, fel y gwelais di yn y cysegr.

3 Am fod dy gariad yn well na bywyd, fy ngwefusau a'th foliannant.
4 Fel hyn y bendithiaf di tra fyddwyf byw : dyrchafaf fy nwylaw yn dy enw.
5 Fel mêr a brasder y digonir fy enaid; a'm genau a'th foliannu di â gwefusau llawen:
6 Pan gofiwyf di ar fy ngwely, a myfyrio arnat yng ngwyliau'r nos.
7 Oherwydd buost yn gymorth i mi, felly yng nghysgod dy adenydd y llawenychaf.
8 Y mae fy enaid yn dilyn yn galed: dy ddeheulaw sydd yn fy nghynnal.
9 Ond y rhai a geisiant fy enaid i, i'w ddifetha, a ânt i fannau isaf y ddaear.
10 Hwy a syrthiant trwy y cleddyf : cyfran i lwynogod fyddant.
11 Ond y brenin a lawenycha yn Nuw; pob un a'i tyngo iddo ef a ogoneddant: ond genau y rhai a ddywedant gelwydd a atalier.

PENNOD 64

1 (I'r pencerdd, Salm Dafydd.) Clyw, O Dduw, fy llais yn fy ngweddi: cadw fy einioes rhag ofn y gelyn.
2 Cuddia fi oddi wrth gyngor dirgel yr annuwiol; rhag gwrthryfel gweithwyr anwiredd:
3 Y rhai sy'n chwipio eu tafod fel cleddyf, ac yn plygu eu bwâu i saethu eu saethau, sef geiriau chwerwon:
4 Fel y saethant yn ddirgel at y perffaith: yn ddisymwth y saethant ato, ac nid ofnant.
5 Anogant eu hunain mewn mater drwg : cymmunant osod maglau yn ddirgel; dywedant, Pwy a'u gwel hwynt?
6 Chwiliant allan anwireddau; y maent yn cyflawni chwiliad dyfal: y mae meddwl mewnol pob un ohonynt, a'r galon, yn ddwfn.
7 Ond bydd Duw yn saethu atynt â saeth; yn ddisymwth y clwyfir hwynt.
8 Felly gwnânt i'w tafod eu hun syrthio arnynt eu hunain : pawb a'u gwelant, a ffoant ymaith.
9 A phawb a ofnant, ac a fynegant waith Duw; canys hwy a ystyriant yn ddoeth o'i wneuthuriad ef.
10 Y cyfiawn a lawenycha yn yr ARGLWYDD, ac a ymddiriedant ynddo; a'r holl rai uniawn o galon a ogoneddant.

PENNOD 65

1 (I'r pen-cerddor, Salm a Chân Dafydd.) Y mae mawl i ti, O Dduw, yn Sion: ac i ti y cyflawnir yr adduned.
2 O ti yr hwn wyt yn gwrando gweddi, i ti y daw pob cnawd.
3 Anwireddau sydd drechaf i'm herbyn : fel am ein camweddau, ti a'u glanha hwynt ymaith.
4 Gwyn ei fyd y gŵr a ddewiso, ac a gyrcho atat, fel y preswylio efe yn dy gynteddau di: digonir ni â daioni dy dŷ, sef dy deml sanctaidd.
5 Trwy bethau ofnadwy mewn cyfiawnder yr atebi di ni, O Dduw ein hiachawdwriaeth; yr hwn wyt hyder holl gyrrau y ddaear, a'r rhai sydd bell ar y môr:
6 Yr hwn trwy ei nerth a gynhyrfa y mynyddoedd; cael eich gwregysu â nerth:
7 Sy'n llonyddu sŵn y moroedd, sŵn eu tonnau, a chynnwrf y bobl.
8 Y rhai sydd yn trigo yn yr eithaf, a ofnant wrth dy arwyddion: yr wyt yn gwneuthur allan fore a hwyr i lawenhau.
9 Yr wyt yn ymweled â'r ddaear, ac yn ei dyfrhau: yr wyt yn ei chyfoethogi yn ddirfawr ag afon Duw, yr hon sydd lawn o ddu373?
10 Yr wyt yn dyfrhau ei esgeiriau yn helaeth: yn gosod ei rhychau: yn ei gwneud yn feddal â chawodydd: yn bendithio ei tharddiad.
11 Yr wyt yn coroni'r flwyddyn â'th ddaioni; a'th lwybrau yn gollwng brasder.
12 Diferant ar borfeydd yr anialwch: a'r bryniau bychain a lawenychant o bob tu.
13 Y porfeydd sydd wedi eu gwisgo â diadelloedd; gorchuddir y dyffrynoedd hefyd ag ŷd; bloeddiant am lawenydd, canant hefyd.

PENNOD 66

1 (I'r Prif Gerddor, Cân neu Psalm.) Gwna orfoledd i Dduw, yr holl wledydd:
2 Cenwch allan anrhydedd ei enw : gwnewch ei foliant ef yn ogoneddus.
3 Dywed wrth Dduw, Mor ofnadwy wyt yn dy weithredoedd! trwy fawredd dy allu yr ymostynga dy elynion i ti.
4 Yr holl ddaear a'th addoliant, ac a ganant i ti; canant i'th enw. Selah.
5 Deuwch i weled gweithredoedd Duw : ofnadwy yw efe yn ei wneuthuriad tuag at feibion dynion.
6 Efe a drodd y môr yn sychdir : aethant trwy y dilyw ar droed : yno y llawenychasom ynddo.
7 Efe sydd yn llywodraethu trwy ei allu yn dragywydd ; ei lygaid ef a welant y cenhedloedd: na ddyrchefa'r gwrthryfelgar eu hunain. Selah.
8 Bendithiwch ein Duw ni, chwi bobl, a gwnewch i lais ei foliant gael ei glywed:
9 Yr hwn sydd yn dal ein henaid mewn bywyd, ac nid yw yn gadael i'n traed gael eu symud.
10 Canys ti, O Dduw, a'n profaist ni: fel arian y profaist ni.
11 Daethost ni i'r rhwyd; gosodaist gystudd ar ein llwynau.
12 Peraist i ddynion farchogaeth dros ein pennau; nyni a aethom trwy dân a thrwy ddwfr: ond ti a'n dug allan i le cyfoethog.
13 Af i'th dŷ ag offrymau poeth: talaf i ti fy addunedau,
14 Fy ngwefusau a lefarodd, a'm genau a lefarodd, pan oeddwn mewn cyfyngder.
15 Offrymaf i ti ebyrth poethion, ynghyd ag arogl-darth hyrddod; offrymaf fustych gyda geifr. Selah.
16 Deuwch a gwrandewch, chwi oll a ofnant Dduw, a mynegaf yr hyn a wnaeth efe i'm henaid.
17 Gwaeddais arno â'm genau, a dyrchafwyd ef â'm tafod.
18 Os edrychaf ar anwiredd yn fy nghalon, ni wrendy yr Arglwydd arnaf:
19 Ond yn wir Duw a'm gwrandawodd; rhoes sylw i lais fy ngweddi.
20 Bendigedig fyddo Duw, yr hwn ni throdd ymaith fy ngweddi, na'i drugaredd oddi wrthyf.

PENNOD 67

1 (I'r Prif Gerddor ar Neginoth, Salm neu Gân.) Duw trugarog wrthym, a bendithia ni; a pheri i'w wyneb lewyrchu arnom; Selah.
2 Fel yr adwaenir dy ffordd ar y ddaear, dy iachawdwriaeth ym mysg yr holl genhedloedd.
3 Molianned y bobl di, O Dduw ; molianned yr holl bobl di.
4 Llawenyched y cenhedloedd, a chanant yn llawen: canys ti a farna y bobloedd yn gyfiawn, ac a lywodraethi y cenhedloedd ar y ddaear. Selah.
5 Molianned y bobl di, O Dduw; molianned yr holl bobl di.
6 Yna y ddaear a rydd ei chynydd; a Duw, sef ein Duw ein hunain, a'n bendithia.
7 Duw a'n bendithia; a holl derfynau y ddaear a'i hofnant ef.

PENNOD 68

1 (I'r pencerdd, Salm neu Gân Dafydd.) Cyfoded Duw, gwasgerer ei elynion : ffoed hefyd y rhai a'i casânt o'i flaen ef.
2 Fel mwg a yrrir ymaith, felly y gyr hwynt ymaith: fel y tawdd cwyr o flaen y tân, felly y difethir yr annuwiol o flaen Duw.
3 Ond bydded llawen ar y cyfiawn; gorfoledded hwynt gerbron Duw: ie, llawenyched hwynt yn ddirfawr.
4 Cenwch i Dduw, canwch fawl i'w enw : mawrhewch yr hwn sydd yn marchogaeth ar y nefoedd trwy ei enw JAH, a gorfoleddwch ger ei fron ef.
5 Tad yr amddifaid, a barnwr y gweddwon, sydd Dduw yn ei drigfan sanctaidd.
6 Duw sydd yn gosod yr unig mewn teuluoedd : y mae efe yn dwyn allan y rhai sydd wedi eu rhwymo â chadwynau: ond y gwrthryfelgar a drigant mewn sychdir.
7 O Dduw, pan aethost allan o flaen dy bobl, pan ymdeithiaist trwy yr anialwch; Selah:
8 Crynodd y ddaear, disgynnodd y nefoedd o flaen Duw, a chyffrowyd Sinai yng ngŵydd Duw, Duw Israel.
9 Ti, O DDUW, a anfonaist wlaw helaeth, trwy yr hwn y cadarnheaist dy etifeddiaeth, pan oedd hi wedi blino.
10 Dy gynulleidfa a drigodd ynddi: ti, O DDUW, a baratoaist o'th ddaioni i'r tlodion.
11 Yr Arglwydd a roddes y gair: mawr oedd cwmni y rhai a'i cyhoeddasant.
12 Brenhinoedd y byddinoedd a ffoesant: a'r hwn oedd yn aros gartref a rannodd yr ysbail.
13 Er i chwi orwedd ymysg y crochanau, eto byddwch fel adenydd colomen wedi ei gorchuddio ag arian, a'i phlu ag aur melyn.
14 Pan wasgarodd yr Hollalluog frenhinoedd ynddi, yr oedd yn wyn fel eira yn Salmon.
15 Mynydd Duw sydd fel bryn Basan; bryn uchel fel bryn Basan.
16 Paham y neidiwch, y bryniau uchel? dyma'r bryn y myn Duw drigo ynddo; ie, bydd yr ARGLWYDD yn preswylio ynddo am byth.
17 Cerbydau Duw sydd ugain mil, sef miloedd o angylion: yr Arglwydd sydd yn eu plith hwynt, megis yn Sinai, yn y lle sanctaidd.
18 Esgynaist i'r uchelder, caethgludaist gaethiwed : derbyniaist roddion i ddynion; ie, i'r gwrthryfelgar hefyd, er mwyn i'r ARGLWYDD DDUW drigo yn eu plith.
19 Bendigedig fyddo'r Arglwydd, yr hwn sydd beunydd yn ein llwytho ni â buddion, sef Duw ein hiachawdwriaeth. Selah.
20 Yr hwn sydd Dduw i ni, sydd Dduw iachawdwriaeth ; ac i DDUW y perthyn yr Arglwydd y materion o farwolaeth.
21 Ond bydd Duw yn clwyfo pen ei elynion, a chroen pen blewog yr un sy'n parhau yn ei gamweddau.
22 Dywedodd yr Arglwydd, Dygaf drachefn o Basan, dygaf fy mhobl drachefn o ddyfnder y môr:
23 Fel y trochi dy droed yng ngwaed dy elynion, a thafod dy gŵn yn yr un modd.
24 Hwy a welsant dy weithrediadau, O Dduw; sef hynt fy Nuw, fy Mrenin, yn y cysegr.
25 Y cantorion a aethant o'r blaen, y chwareuwyr ar offer yn dilyn; yn eu plith yr oedd y llancesau yn chwarae â thympanau.
26 Bendithiwch Dduw yn y cynnulleidfaoedd, sef yr Arglwydd, o ffynnon Israel.
27 Y mae Benjamin bach a'u tywysog, tywysogion Jwda a'u cyngor, tywysogion Sabulon, a thywysogion Nafftali.
28 Dy DDUW a orchmynnodd dy nerth: nertha, O DDUW, yr hyn a wnaethost i ni.
29 Oherwydd dy deml yn Jerwsalem y bydd brenhinoedd yn dod ag anrhegion atat.
30 Cerydda hefyd fintai y gwaywffyn, lliaws y teirw, â lloi y bobl, nes ymostwng pawb â darnau o arian: gwasgar di y bobl sydd yn ymhyfrydu mewn rhyfel.
31 Tywysogion a ddeuant o'r Aipht; Bydd Ethiopia yn fuan yn estyn ei dwylo at Dduw.
32 Cenwch i Dduw, deyrnasoedd y ddaear; Canwch fawl i'r Arglwydd; Selah:
33 I'r hwn sydd yn marchogaeth ar nefoedd y nefoedd, y rhai gynt ; wele, y mae efe yn anfon ei lef, a'r llais nerthol hwnw.
34 Rhoddwch nerth i Dduw: ei ogoniant sydd ar Israel, a'i nerth sydd yn y cymylau.
35 Ofnadwy wyt ti, O DDUW, o'th leoedd sanctaidd: Duw Israel sydd yn rhoddi nerth a nerth i'w bobl. Bendigedig fyddo Duw.

PENNOD 69

1 (I'r pencerdd ar Shoshannim, Salm Dafydd.) Achub fi, O Dduw; canys y dyfroedd a ddaethant i mewn at fy enaid.
2 Yr wyf yn suddo mewn cors ddofn, lle ni saif : deuthum i ddyfroedd dyfnion, lle y gorlifant fi.
3 Yr wyf wedi blino gan fy llefain : fy ngwddf a sychodd : fy llygaid yn pallu wrth ddisgwyl am fy Nuw.
4 Y rhai a'm casânt heb achos, ydynt fwy na gwallt fy mhen: y rhai a'm difethant, yn elynion ar gam, ydynt nerthol: yna mi a adferais yr hyn ni thynnais ymaith.
5 O Dduw, gwyddost fy ynfydrwydd; ac nid yw fy mhechodau yn guddiedig oddi wrthyt.
6 Na fydded i'r rhai a ddisgwyliant arnat, O Arglwydd DDUW y lluoedd, gywilyddio er fy mwyn: na waradwydder er fy mwyn i, O DDUW Israel.
7 Canys er dy fwyn di y dygais waradwydd; gwarth a orchuddiodd fy wyneb.
8 Deuthum yn ddieithr i'm brodyr, ac yn ddieithr i blant fy mam.

9 Canys zel dy dŷ a'm bwyttaodd i; a gwaradwydd y rhai a'th waradwyddasant a syrthiasant arnaf fi.
10 Pan oeddwn yn wylo, ac yn ceryddu fy enaid ag ympryd, hynny oedd i'm gwaradwydd.
11 Gwneuthum hefyd sachliain fy nillad; a deuthum yn ddihareb iddynt.
12 Y rhai a eisteddant yn y porth a ddywedant i'm herbyn; a mi oedd can y meddwon.
13 Ond amdanaf fi, atat ti y mae fy ngweddi, O ARGLWYDD, mewn amser derbyniol: O Dduw, yn amlder dy drugaredd gwrando fi, yng ngwirionedd dy iachawdwriaeth.
14 Gwared fi o'r llaid, ac na suddo : gwared fi rhag y rhai a'm casânt, ac o'r dyfroedd dyfnion.
15 Na ad i'r gorlif dwfr fy ngorlifo, ac na ad i'r dyfnder fy llyncu, ac na chaeed y pydew ei safn arnaf.
16 Clyw fi, O ARGLWYDD; canys da yw dy drugaredd: tro ataf fi yn ol lliaws dy dyner drugareddau.
17 Ac na chuddia dy wyneb oddi wrth dy was; canys myfi sydd mewn cyfyngder: gwrandewch arnaf yn gyflym.
18 Nesáu at fy enaid, a gwared ef: gwared fi o achos fy ngelynion.
19 Gwyddost fy ngwaradwydd, a'm gwarth, a'm gwaradwydd : fy ngwrthwynebwyr sydd o'th flaen di.
20 Gwaradwydd a dorrodd fy nghalon; ac yr wyf yn llawn trymder: ac mi a edrychais am rai i gymryd trueni, ond nid oedd; ac i gysurwyr, ond ni chefais ddim.
21 Rhoesant hefyd fustl i mi am fy ymborth; ac yn fy syched y rhoddasant imi finegr i'w yfed.
22 Bydded eu bwrdd yn fagl o'u blaen hwynt: a'r hyn a fuasai er eu lles, doed yn fagl.
23 Tywyller eu llygaid, fel na welant; a gwna eu lwynau i grynu yn wastadol.
24 Tywallt dy ddig arnynt, a bydded i'th lid digofus ymaflyd ynddynt.
25 Bydded eu trigfan yn anghyfannedd; ac na thrigo neb yn eu pebyll.
26 Canys erlidiant yr hwn a drawasoch; ac y maent yn ymddiddan â galar y rhai a glwyaist.
27 chwanega anwiredd at eu hanwiredd : ac na ddeued hwynt i'th gyfiawnder.
28 Dileer hwynt o lyfr y rhai byw, ac nac ysgrifener gyd â'r cyfiawn.
29 Ond myfi sydd dlawd a gofidus : gosoded dy iachawdwriaeth, O DDUW, i fynu yn uchel.
30 Clodforaf enw Duw â chân, a mawrygaf ef â diolch.
31 Bydd hyn hefyd yn plesio'r ARGLWYDD yn well nag ych neu fustach a chanddo gyrn a charnau.
32 Y gostyngedig a welant hyn, ac a fydd lawen : a'ch calon a fydd byw y rhai a geisiant Dduw.
33 Oherwydd y mae'r ARGLWYDD yn gwrando ar y tlawd, ac nid yw'n dirmygu ei garcharorion.
34 Y nef a'r ddaear a'i moliannant ef, y moroedd, a phob peth a ymsymudant ynddynt.
35 Canys Duw a achub Seion, ac a adeilada ddinasoedd Iuda: fel y preswylient yno, ac y byddont yn ei meddiant.
36 Had ei weision hefyd a'i hetifeddant hi : a'r rhai a garant ei enw ef, a drigant ynddi.

PENNOD 70

1 (I'r pencerdd, Salm Dafydd, i'w dwyn i gof.) Brysia, Dduw, i'm gwared ; brysia i'm cynorthwyo, O ARGLWYDD.
2 Cywilyddier a gwaradwyddir y rhai a geisiant fy enaid: troer yn eu hôl, a gwaradwydder, y rhai a fynnant fy niwed.
3 Troer hwynt yn eu hôl yn wobr o'u gwarth, y rhai a ddywedant, Aha, aha.
4 Llawenyched pawb a'th geisiant, a gorfoledded ynot: a dyweded y rhai sy'n caru dy iachawdwriaeth yn wastad, Mawrhaed Duw.
5 Eithr tlawd ac anghenus ydwyf fi : brysia ataf fi, O DDUW : ti yw fy nghymmorth a'm gwaredydd ; O ARGLWYDD, paid ag oedi.

PENNOD 71

1 Ynot ti, O ARGLWYDD, yr ymddiriedaf: ni'm drysu byth.
2 Gwared fi yn dy gyfiawnder, a gwna i mi ddianc: tro dy glust ataf, ac achub fi.
3 Bydd yn drigfa gadarn i mi, i'r hwn y caf fyned yn wastadol : gorchymynaist i'm hachub ; canys ti yw fy nghraig a'm hamddiffynfa.
4 Gwared fi, O fy Nuw, o law'r drygionus, o law'r anghyfiawn a'r creulon.
5 Canys ti yw fy ngobaith, O Arglwydd DDUW : o’m hieuenctid y’th ymddiriedaf.
6 Trwot ti y'm daliwyd i fynu o'r groth : ti a'm cymerodd o ymysgaroedd fy mam : o honot ti y byddo fy mawl yn wastadol.
7 Yr wyf fel rhyfeddod i lawer; ond ti yw fy noddfa gadarn.
8 Llanwer fy ngenau â'th foliant ac â'th anrhydedd ar hyd y dydd.
9 Paid â'm bwrw ymaith yn amser henaint; paid â'm gadael pan fyddo fy nerth yn pallu.
10 Canys fy ngelynion a lefarant i'm herbyn; a'r rhai sy'n cynllwyn am fy enaid yn cyd-gyngor,
11 Gan ddywedyd, Duw a’i gwrthododd ef: erlidiwch a chymerwch ef; canys nid oes neb i'w waredu ef.
12 O Dduw, nac ymbellhâ oddi wrthyf : O fy Nuw, brysia i'm cymmorth.
13 gwaradwyddir ac difethir y rhai sydd wrthwynebwyr i'm henaid; gorchuddier hwynt â gwaradwydd a gwaradwydd y rhai a geisiant fy niwed.
14 Ond mi a obeithiaf yn wastadol, ac a'th glodforaf di fwyfwy.
15 Fy ngenau a fynega dy gyfiawnder a'th iachawdwriaeth ar hyd y dydd; canys ni wn ei rhifedi.
16 Af yn nerth yr Arglwydd DDUW : am dy gyfiawnder di yn unig y soniaf.
17 O DDUW, dysgaist fi o’m hieuenctid: a hyd yn hyn mynegais dy ryfeddodau.
18 Yn awr hefyd pan fyddaf yn hen a phenllwyd, O Dduw, paid â'm gadael; hyd oni ddangoswyf dy nerth i'r genhedlaeth hon, a'th allu i bob un a'r a ddaw.
19 Dy gyfiawnder hefyd, O Dduw, sydd uchel iawn, yr hwn a wnaethost bethau mawrion: O Dduw, pwy sydd debyg i ti!

20 Ti, yr hwn a wnaethost i mi gyfyngderau mawrion a dirfawr, a'm hadfywia drachefn, ac a'm dygaf i fyny drachefn o ddyfnderoedd y ddaear.
21 Cynydda fy mawredd, a chysura fi o bob tu.
22 Clodforaf di hefyd â'r nabl, sef dy wirionedd, O fy Nuw: i ti y canaf â'r delyn, Sanct Israel.
23 Fy ngwefusau a lawenychant yn ddirfawr pan ganaf i ti; a'm henaid, yr hwn a brynaist.
24 Fy nhafod hefyd a lefara am dy gyfiawnder ar hyd y dydd: canys gwaradwyddus a waradwyddir hwynt, y rhai a geisiant fy niwed.

PENNOD 72

1 (Pal i Solomon.) Rho i'r brenin dy farnedigaethau, O Dduw, a'th gyfiawnder i fab y brenin.
2 Efe a farn dy bobl â chyfiawnder, a'th dlodion â barn.
3 Y mynyddoedd a ddygant heddwch i'r bobloedd, a'r bryniau bychain, trwy gyfiawnder.
4 Efe a farn dlawd y bobloedd, efe a achub feibion yr anghenus, ac a ddryllia y gorthrymwr.
5 Hwy a'th ofnant tra byddo haul a lleuad, dros yr holl genhedlaethau.
6 Efe a ddisgyn fel glaw ar y glaswelltyn mown : fel cawodydd yn dyfrhau y ddaear.
7 Yn ei ddyddiau ef y blodeua y cyfiawn; a digonedd o heddwch tra pery'r lleuad.
8 Efe a lywodraetha hefyd o fôr i fôr, ac o'r afon hyd eithafoedd y ddaear.
9 Y rhai sydd yn trigo yn yr anialwch a ymgrymant o'i flaen ef; a'i elynion a lyfu y llwch.
10 Brenhinoedd Tarsis a'r ynysoedd a ddygant anrhegion: brenhinoedd Seba a Seba a offrymant roddion.
11 Ie, yr holl frenhinoedd a syrthiant o'i flaen ef: yr holl genhedloedd a'i gwasanaethant ef.
12 Canys efe a wared yr anghenog pan lefao; y tlawd hefyd, a'r hwn nid oes ganddo gynorthwywr.
13 Efe a arbed y tlawd a'r anghenus, ac a achub eneidiau yr anghenus.
14 Efe a rydd eu henaid rhag twyll a thrais: a gwerthfawr fydd eu gwaed yn ei olwg.
15 A bydd fyw, ac iddo ef y rhoddir o aur Seba: gweddi hefyd a wneir drosto ef yn wastadol; a beunydd y clodforir ef.
16 Ar ben y mynyddoedd y bydd dyrnaid o ŷd yn y ddaear; ei ffrwyth a grynant fel Libanus: a'r ddinas a flodeuant fel glaswelltyn y ddaear.
17 Ei enw ef a bery yn dragywydd : ei enw a barhao hyd yr haul : a gwŷr a fendithir ynddo : yr holl genhedloedd a'i galwant ef yn wynfydedig.
18 Bendigedig fyddo'r Arglwydd Dduw, Duw Israel, yr hwn yn unig sydd yn gwneuthur rhyfeddodau.
19 Bendigedig fyddo ei enw gogoneddus ef yn dragywydd: a llanwer yr holl ddaear o'i ogoniant; Amen, ac Amen.
20 Terfynwyd gweddïau Dafydd fab Jesse.

PENNOD 73

1 (Pal Asaph.) Yn wir, da yw Duw i Israel, i'r rhai sydd o galon lân.
2 Ond fy nhraed oedd bron a darfod ; roedd fy nghamrau bron wedi llithro.
3 Canys cenfigenais wrth y ffôl, pan welais ffyniant y drygionus.
4 Canys nid oes rhwymau yn eu marwolaeth : ond eu nerth sydd gadarn.
5 Nid ydynt mewn cyfyngder fel dynion eraill; nid ydynt ychwaith yn cael eu plagio fel dynion eraill.
6 Am hynny y mae balchder yn eu hamgylchu hwynt fel cadwyn; y mae trais yn eu gorchuddio fel dilledyn.
7 Y mae eu llygaid yn sefyll allan â brasder: y mae ganddynt fwy nag a ddymunai calon.
8 Llygredig ydynt, a llefarant yn ddrygionus am orthrymder: llefarant yn uchel.
9 Gosodasant eu genau yn erbyn y nefoedd, a'u tafod sydd yn rhodio trwy y ddaear.
10 Am hynny y mae ei bobl yn dychwelyd yma : a dyfroedd cwpanaid llawn wedi eu dryllio iddynt.
11 A hwy a ddywedasant, Pa fodd y gŵyr Duw? ac a oes gwybodaeth yn y Goruchaf ?
12 Wele, dyma yr annuwiol, y rhai sydd yn llwyddo yn y byd; cynyddant mewn cyfoeth.
13 Yn wir mi a lanheais fy nghalon yn ofer, ac a olchais fy nwylo mewn diniweidrwydd.
14 Ar hyd y dydd y'm pla, a'm cerydd bob bore.
15 Os dywedaf, fel hyn y llefaraf; wele, mi a droseddwn yn erbyn cenhedlaeth dy blant.
16 Pan feddyliais wybod hyn, yr oedd yn rhy boenus i mi;
17 Hyd oni es i i gysegr Duw; yna deallais eu diwedd.
18 Yn ddiau gosodaist hwynt mewn lleoedd llithrig: bwriaist hwynt i ddistryw.
19 Pa fodd y dygir hwynt i anrhaith, megis mewn moment! y maent yn cael eu llwyr ddifetha â dychryn.
20 Fel breuddwyd pan ddeffrôdd un; felly, O Arglwydd, pan ddeffrôi, ti a ddirmygi eu delw hwynt.
21 Fel hyn y gofidiodd fy nghalon, ac y'm pigwyd yn fy awenau.
22 Mor ffôl oeddwn, ac anwybodus: yr oeddwn fel bwystfil o'th flaen di.
23 Er hynny yr ydwyf gyd â thi yn wastadol : at fy neheulaw y daliaist fi.
24 Tywys fi â'th gyngor, ac wedi hynny derbyn fi i ogoniant.
25 Pwy sydd gennyf yn y nef ond tydi? ac nid oes ar y ddaear a ddymunaf wrthyt.
26 Fy nghnawd a'm calon sydd yn pallu: ond Duw yw nerth fy nghalon, a'm rhan yn dragywydd.
27 Canys wele, y rhai sydd bell oddi wrthyt a ddifethir : dinistriaist yr holl rai a buteinio oddi wrthyt.
28 Ond da yw i mi nesau at Dduw: ymddiriedais yn yr Arglwydd DDUW, fel y mynegwyf dy holl weithredoedd.

PENNOD 74

1 (Maschil o Asaff.) O Dduw, paham y bwriaist ni ymaith am byth? paham y mwg dy ddigofaint yn erbyn defaid dy borfa?
2 Cofia dy gynnulleidfa, yr hon a brynaist gynt; gwialen dy etifeddiaeth, yr hon a brynaist; mynydd Seion hwn, yr hwn y trigaist.
3 Dyrcha dy draed i'r anrhaith tragwyddol; sef yr hyn oll a wnaeth y gelyn yn ddrygionus yn y cysegr.

4 Y mae dy elynion yn rhuo yng nghanol dy gynulleidfaoedd; gosodasant eu banerau ar gyfer arwyddion.
5 Yr oedd gŵr enwog am iddo godi bwyeill ar y coed tew.
6 Ond yn awr y maent yn torri i lawr ar unwaith ei waith cerfiedig â bwyeill a morthwylion.
7 Bwriasant dân i'th gysegr, halogasant trwy fwrw i lawr breswylfa dy enw.
8 Hwythau a ddywedasant yn eu calonnau, Distrywiwn hwynt ynghyd: llosgasom holl synagogau Duw yn y wlad.
9 Ni welwn ein harwyddion ni : nid oes mwyach prophwyd : ac nid oes yn ein plith ni neb a ŵyr pa hyd.
10 O Dduw, pa hyd y gwaradwydda'r gwrthwynebwr? a gablu'r gelyn dy enw am byth?
11 Paham y tynni yn ôl dy law, sef dy ddeheulaw? tynnwch ef o'th fynwes.
12 Canys Duw yw fy Mrenin gynt, yn gweithio iachawdwriaeth yng nghanol y ddaear.
13 Trwy dy nerth y rhannodd y môr : drylliaist bennau'r dreigiau yn y dyfroedd.
14 Torraist bennau Lefiathan yn ddarnau, a rhoddaist ef yn ymborth i'r bobl oedd yn trigo yn yr anialwch.
15 Holltaist y ffynnon a'r dilyw : sychodd afonydd cedyrn.
16 Y dydd sydd eiddot ti, y nos hefyd sydd eiddot ti: ti a baratoaist y goleuni a’r haul.
17 Gosodaist holl derfynau y ddaear : gwnaethost haf a gaeaf.
18 Cofia hyn, i'r gelyn waradwydd, O ARGLWYDD, ac i'r ynfydion gablu dy enw.
19 Na wareda enaid dy durtur i dyrfa y drygionus: nac anghofia gynulleidfa dy dlodion yn dragywydd.
20 Parchwch y cyfamod: oherwydd y mae tywyllion y ddaear yn llawn o drigfannau creulondeb.
21 Na ddychwel gywilydd i'r gorthrymedig : molianned y tlawd a'r anghenus dy enw.
22 Cyfod, O Dduw, dadleu dy achos dy hun: cofia fel y mae y ffôl yn dy waradwyddo beunydd.
23 Nac anghofia lef dy elynion: cynnwrf y rhai a gyfodant i'th erbyn sydd yn cynyddu yn wastadol.

PENNOD 75

1 (I'r pen-cerddor, Altaschith, Salm neu Gân Asaff.) I ti, O Dduw, y diolchwn, i ti y diolchwn: am hynny y mae dy enw yn agos i'th ryfeddodau, mynega.
2 Pan dderbyniaf y gynulleidfa barnaf yn uniawn.
3 Y ddaear, a'i holl drigolion, a doddasant: myfi a ddygaf ei cholofnau. Selah.
4 Dywedais wrth yr ynfydion, Na wna ynfyd: ac wrth y drygionus, Na chyfodwch y corn.
5 Paid â chodi dy gorn yn uchel: na lefara â gwddf anystwyth.
6 Canys nid o'r dwyrain, nac o'r gorllewin, nac o'r deau y daw dyrchafiad.
7 Ond Duw sydd farnwr : y mae efe yn gosod un i lawr, ac yn gosod i fynu un arall.
8 Canys yn llaw yr ARGLWYDD y mae cwpan, a'r gwin yn goch; mae'n llawn cymysgedd; ac y mae efe yn tywallt o hono : ond ei lysg, holl annuwiolion y ddaear a'u dryllia hwynt, ac a'i diodant.
9 Ond mynegaf yn dragywydd; Canaf fawl i Dduw Jacob.
10 Holl gyrn y drygionus hefyd a dorraf ymaith; ond cyrn y cyfiawn a ddyrchefir.

PENNOD 76

1 (I'r pen-cerddor ar Neginoth, Salm neu Gân Asaph.) Yn Jwda yr adwaenir Duw : mawr yw ei enw yn Israel.
2 Yn Salem hefyd y mae ei dabernacl, a'i drigfan yn Seion.
3 Yno y torrodd efe saethau y bwa, y darian, a'r cleddyf, a'r rhyfel. Selah.
4 Mwy gogoneddus a rhagorol wyt Na'r mynyddoedd ysglyfaethus.
5 Y rhai cryf galon a anrheithiasant, hwy a hunasant eu cwsg: ac ni chafodd neb o wŷr nerthol eu dwylo.
6 Wrth dy gerydd di, O Dduw Jacob, bwriwyd y cerbyd a'r march i gwsg marw.
7 Tydi, ie, wyt i'w ofni: a phwy a saif yn dy olwg pan fyddo unwaith yn ddig?
8 O'r nef y gwrandewaist farn; ofnodd y ddaear, ac yr oedd yn llonydd,
9 Pan gyfododd Duw i farn, i achub holl rai addfwyn y ddaear. Selah.
10 Diau digofaint dyn a'th foliannu di: gweddill digofaint a atelii.
11 Addunedwch, a thâl i'r ARGLWYDD eich Duw: rhodded pawb o'i amgylch ef anrhegion i'r hwn a ofnir.
12 Efe a dorr ymaith yspryd tywysogion : ofnadwy yw efe i frenhinoedd y ddaear.

PENNOD 77

1 (I'r pencerdd, i Jeduthun, Salm Asaph.) Gwaeddais ar Dduw â'm llef, ar Dduw â'm llef; ac efe a wrandawodd arnaf.
2 Yn nydd fy nhrallod y ceisiais yr Arglwydd : fy dolur a redodd yn y nos, ac ni pheidiodd : gwrthododd fy enaid gysur.
3 Cofiais Dduw, a thrallodwyd : cwynais, a gorthrymwyd fy ysbryd. Selah.
4 Yr wyt yn dal fy llygaid yn deffro : cynhyrfus ni allaf lefaru.
5 Ystyriais y dyddiau gynt, a blynyddoedd yr hen amser.
6 Galwaf i goffau fy nghân yn y nos : cymmunaf â'm calon fy hun : a'm hysbryd a wnaeth ddyfal chwilio.
7 A fwrw yr Arglwydd ymaith yn dragywydd? ac a fydd efe yn ffafriol mwyach ?
8 A yw ei drugaredd ef yn lân yn dragywydd ? a yw ei addewid yn methu yn dragywydd?
9 A anghofiodd Duw fod yn drugarog? a gaeodd efe mewn llid ei drugareddau tyner? Selah.
10 A dywedais, Hwn yw fy llesgedd: ond cofiaf flynyddoedd deheulaw y Goruchaf.
11 Cofiaf weithredoedd yr ARGLWYDD : yn ddiau cofiaf dy ryfeddodau gynt.
12 Myfyriaf hefyd am dy holl waith, a sôn am dy weithredoedd.
13 Dy ffordd di, O Dduw, sydd yn y cyssegr: pwy sydd mor fawr a'n Duw ni?
14 Ti yw y Duw sydd yn gwneuthur rhyfeddodau : mynegaist dy nerth ym mysg y bobloedd.
15 Gwaredaist â'th fraich dy bobl, meibion Jacob a Joseff. Selah.

16 Y dyfroedd a'th welsant, O Dduw, y dyfroedd a'th welsant; ofnasant : y dyfnderau hefyd a gythryblwyd.
17 Y cymylau a dywalltasant ddwfr : yr wybren a anfonasant sain : dy saethau hefyd a aethant allan.
18 Llef dy daran oedd yn y nef : y mellt a oleuasant y byd : y ddaear a grynodd ac a ysgydwodd.
19 Dy ffordd sydd yn y môr, a'th lwybr yn y dyfroedd mawrion, a'th lwybr nid adwaenir.
20 Yr wyt yn arwain dy bobl fel praidd trwy law Moses ac Aaron.

PENNOD 78

1 (Maschil o Asaff.) Gwrando, fy mhobl, ar fy nghyfraith: gogwydda dy glust at eiriau fy ngenau.
2 Agoraf fy ngenau mewn dameg : dywedaf y tywyll ymadroddion gynt:
3 Yr hwn a glywsom ac a adnabuasom, a’n tadau a fynegasant i ni.
4 Ni chuddiwn hwynt oddi wrth eu plant, gan fynegi i'r genhedlaeth nesaf foliant yr ARGLWYDD, a'i nerth, a'i ryfeddodau a wnaeth.
5 Canys efe a osododd dystiolaeth yn Jacob, ac a osododd gyfraith yn Israel, yr hon a orchmynnodd efe i’n tadau, i’w gwneuthur hwynt yn hysbys i’w plant:
6 Fel yr adnabu'r genhedlaeth nesaf hwynt, sef y plant a enir; pwy ddylai godi a'u datgan i'w plant:
7 Fel y gosodont eu gobaith yn Nuw, ac na anghofiasant weithredoedd Duw, eithr cadw ei orchmynion ef:
8 Na fydded fel eu tadau, cenhedlaeth ystyfnig a gwrthryfelgar; cenhedlaeth ni osododd eu calon yn uniawn, ac nad oedd ei hysbryd yn gadarn gyda Duw.
9 Meibion Effraim, yn arfogion, ac yn cario bwâu, a droesant yn eu hôl yn nydd y rhyfel.
10 Ni chadwasant gyfamod Duw, ac ni wrthodasant rodio yn ei gyfraith ef;
11 Ac wedi anghofio ei weithredoedd ef, a'i ryfeddodau a ddangosasai efe iddynt.
12 Rhyfeddol a wnaeth efe yng ngolwg eu tadau, yng ngwlad yr Aipht, ym maes Soan.
13 Efe a rannodd y môr, ac a barodd iddynt fyned trwodd; ac efe a wnaeth i'r dyfroedd sefyll yn garn.
14 Yn y dydd hefyd efe a'u harweiniodd hwynt â chwmwl, a thrwy'r nos â goleuni tân.
15 Efe a holltodd y creigiau yn yr anialwch, ac a roddes iddynt ddiod megis o'r dyfnder mawr.
16 Efe a ddug ffrydiau hefyd o'r graig, ac a ddarfu i ddyfroedd redeg i lawr fel afonydd.
17 A hwy a bechasant yn fwy fyth yn ei erbyn ef trwy gythruddo y Goruchaf yn yr anialwch.
18 A hwy a demtiasant Dduw yn eu calon trwy ofyn ymborth i'w chwant.
19 Ie, llefarasant yn erbyn Duw; dywedasant, A all Duw ddodrefnu bwrdd yn yr anialwch?
20 Wele, efe a drawodd y graig, fel y llifodd y dyfroedd, a'r ffrydiau a orlifodd; a all efe roddi bara hefyd? a all efe ddarparu cnawd i'w bobl?
21 Am hynny y clywodd yr ARGLWYDD hyn, ac a ddigiodd: felly tân a enynnodd yn erbyn Jacob, a llid a ddaeth i fyny yn erbyn Israel;
22 Am na chredasant yn Nuw, ac nid ymddiriedasant yn ei iachawdwriaeth ef:
23 Er iddo orchymyn i'r cymylau oddi uchod, ac agor drysau'r nef,
24 Ac wedi glawio manna arnynt i'w fwyta, ac wedi rhoi iddynt o ŷd y nefoedd.
25 Dyn a fwytaodd ymborth angylion : efe a anfonodd iddynt ymborth i’r làn.
26 Efe a barodd i wynt dwyreiniol chwythu yn y nef : a thrwy ei nerth y dug efe i mewn y deheuwynt.
27 Glawiodd hefyd gnawd arnynt fel llwch, ac ehediaid pluog fel tywod y môr:
28 Ac efe a ollyngodd yng nghanol eu gwersyll, o amgylch eu preswylfeydd.
29 Felly hwy a fwytasant, ac a ddigonwyd: canys efe a roddes iddynt eu dymuniad ei hun;
30 Nid oeddent wedi ymddieithrio oddi wrth eu chwant. Ond tra oedd eu hymborth eto yn eu cegau,
31 Digofaint Duw a ddaeth arnynt, ac a laddodd y rhai tewaf ohonynt, ac a drawodd i lawr etholedigion Israel.
32 Er hyn oll pechasant, ac ni chredasant i'w ryfeddodau ef.
33 Am hynny y treuliodd efe eu dyddiau hwynt mewn oferedd, a'u blynyddoedd mewn cyfyngder.
34 Pan laddodd efe hwynt, hwy a'i ceisiasant ef: a hwy a ddychwelasant, ac a ymofynasant yn fore â Duw.
35 A chofiasant mai Duw oedd eu craig, a'r goruchaf Dduw oedd eu gwaredydd.
36 Er hynny hwy a'i gwatwarasant ef â'u genau, ac a ddywedasant gelwydd wrtho â'u tafodau.
37 Canys nid oedd eu calon hwynt yn uniawn ag ef, ac nid oeddynt gadarn yn ei gyfamod ef.
38 Ond efe, gan trugarhau, a faddau eu hanwiredd, ac ni ddifethodd hwynt: ie, lawer amser y trodd efe ei ddigofaint ymaith, ac ni chynhyrfodd ei holl lid.
39 Canys efe a gofiodd nad oeddynt ond cnawd; gwynt a aeth heibio, ac ni ddaw drachefn.
40 Pa mor aml y cythruddasant ef yn yr anialwch, ac y galarasant ef yn yr anialwch!
41 Ie, hwy a droesant yn eu hôl, ac a demtiasant Dduw, ac a gyfyngasant Sanct Israel.
42 Ni chofiasant ei law ef, na'r dydd y gwaredodd efe hwynt rhag y gelyn.
43 Sut y gwnaeth ei arwyddion yn yr Aifft, a'i ryfeddodau ym maes Soan:
44 Ac wedi troi eu hafonydd yn waed; a'u llifeiriant, fel na allent yfed.
45 Anfonodd amryw fathau o bryfed yn eu plith, y rhai a'u hysodd hwynt; a llyffaint, y rhai a'u difethasant hwynt.
46 Efe a roddodd hefyd eu cynydd i'r lindys, a'u llafur i'r locust.
47 Dinistriodd eu gwinwydd â chenllysg, a'u coed sycomor â rhew.
48 Efe a roddes eu hanifeiliaid hefyd i'r cenllysg, a'u praidd i daranau poethion.
49 Efe a fwriodd arnynt ffyrnigrwydd ei ddig, a'i ddigofaint, a'i lid, a'i gyfyngder, trwy anfon angylion drwg i'w plith.
50 Efe a wnaeth ffordd i'w ddig; ni arbedodd eu henaid rhag angau, ond rhoddodd eu bywyd drosodd i'r haint;
51 Trawodd hefyd bob cyntafanedig yn yr Aipht; penaethiaid eu cryfder ym mhebylloedd Ham:
52 Ond efe a wnaeth i'w bobl ei hun fyned allan fel defaid, ac a'u tywysodd i'r anialwch fel praidd.
53 Ac efe a’u harweiniodd hwynt yn ddiogel, fel nad ofnent: ond y môr a lethodd eu gelynion hwynt.

54 Ac efe a'u dug hwynt i derfyn ei gysegr, hyd y mynydd hwn, yr hwn a brynasai ei law ddeau ef.
55 Efe a fwriodd allan hefyd y cenhedloedd o'u blaen hwynt, ac a rannodd iddynt etifeddiaeth wrth linyn, ac a wnaeth i lwythau Israel drigo yn eu pebyll.
56 Eto hwy a demtiasant ac a gythruddasant y Duw goruchaf, ac ni chadwasant ei dystiolaethau ef:
57 Ond troi yn eu hôl, ac anffyddlon fel eu tadau: hwy a droesant o'r neilltu fel bwa twyllodrus.
58 Canys hwy a'i cythruddasant ef â'u huchelfeydd, ac a'i cyffroasant ef i eiddigedd â'u delwau cerfiedig.
59 Pan glywodd Duw hyn, digiodd, a ffieiddiodd Israel yn fawr:
60 Felly efe a adawodd babell Seilo, y babell a osodasai efe ymysg dynion;
61 Ac a roddodd ei nerth i gaethiwed, a'i ogoniant yn llaw y gelyn.
62 Efe a roddes ei bobl drosodd hefyd i'r cleddyf; a digiodd wrth ei etifeddiaeth.
63 Y tân a ysodd eu gwŷr ieuainc; a'u morwynion ni roddwyd i briodas.
64 Eu hoffeiriaid a syrthiasant trwy y cleddyf; a'u gweddwon ni wnaethant alarnad.
65 Yna yr Arglwydd a ddeffrôdd fel un o gwsg, ac fel gwr nerthol yn gwaeddi o win.
66 Ac efe a drawodd ei elynion yn y cyrrau: efe a’u rhoddes hwynt i waradwydd gwastadol.
67 Gwrthododd hefyd babell Joseff, ac ni ddewisodd lwyth Effraim:
68 Eithr dewis llwyth Jwda, mynydd Seion a garodd efe.
69 Ac efe a adeiladodd ei gysegr fel palasau uchel, fel y ddaear a sicrhaodd efe yn dragywydd.
70 Dewisodd hefyd Dafydd ei was, a'i gymryd o gorlannau'r defaid.
71 Wedi dilyn y mamogiaid mawr ac ifanc daeth ag ef i fwydo Jacob ei bobl, ac Israel ei etifeddiaeth.
72 Felly efe a'u porthodd hwynt yn ôl uniondeb ei galon; ac a'u tywysodd gan ddeheurwydd ei ddwylo.

PENNOD 79

1 (Salm Asaph.) O Dduw, y cenhedloedd a ddaethant i'th etifeddiaeth; halogasant dy deml sanctaidd; gosodasant Jerwsalem yn bentyrrau.
2 Cyrff meirwon dy weision a roddasant yn ymborth i ehediaid y nef, cnawd dy saint i fwystfilod y ddaear.
3 Eu gwaed a dywalltasant fel du373?r o amgylch Jerwsalem; ac nid oedd neb i'w claddu.
4 Yr ydym wedi myned yn warth i'n cymmydogion, yn wawd a dirmyg i'r rhai sydd o'n hamgylch.
5 Am ba hyd, ARGLWYDD? a fyddi di yn ddig yn dragywydd? a losg dy eiddigedd fel tân?
6 Tywallt dy ddigofaint ar y cenhedloedd ni'th adnabu, ac ar y teyrnasoedd ni alwasant ar dy enw.
7 Canys hwy a anrheithiasant Jacob, ac a anrheithiasant ei drigfan.
8 Na chofia i'n herbyn anwireddau gynt : gad i'th dyner drugareddau ein rhwystro ar frys : canys isel iawn a ddygwyd ni.
9 Cynnorthwya ni, O Dduw ein hiachawdwriaeth, er gogoniant dy enw : a gwared ni, a glanhâ ymaith ein pechodau, er mwyn dy enw.
10 Paham y dywed y cenhedloedd, Pa le y mae eu Duw hwynt? bydded hysbys iddo ymhlith y cenhedloedd yn ein golwg ni trwy ddial gwaed dy weision yr hwn a dywelltir.
11 Deued ochenaid y carcharor ger dy fron; yn ol mawredd dy allu cadw y rhai sydd wedi eu gosod i farw;
12 A thal i'n cymmydogion yn seithwaith yn eu mynwes eu gwaradwydd hwynt, â'r hwn y gwaradwyddasant di, O Arglwydd.
13 Felly dy bobl a defaid dy borfa a ddiolchwn i ti yn dragywydd: ni a ddatguddia dy foliant i bob cenhedlaeth.

PENNOD 80

1 (I'r pencerdd ar Soshannimeduth, Salm ar Asaff.) Gwrando, Bugail Israel, yr hwn sydd yn arwain Joseff fel praidd; ti yr hwn wyt yn trigo rhwng y cerwbiaid, llewyrcha.
2 O flaen Ephraim, a Benjamin, a Manasse, cyfoded dy nerth, a thyrd i'n hachub.
3 Tro ni eilwaith, O Dduw, llewyrch dy wyneb; a byddwn gadwedig.
4 O ARGLWYDD DDUW y lluoedd, pa hyd y digi yn erbyn gweddi dy bobl?
5 Yr wyt yn eu porthi â bara dagrau; ac yn rhoi dagrau iddynt i'w hyfed mewn mesur mawr.
6 Gwna ni yn ymryson i'n cymmydogion : a'n gelynion yn chwerthin ymysg ei gilydd.
7 Tro ni eilwaith, O Dduw y lluoedd, a llewyrch dy wyneb; a byddwn gadwedig.
8 Dygaist winwydden o'r Aipht : bwriaist allan y cenhedloedd, ac a'i plannaist.
9 Paratoaist le o'i flaen, a pheri iddi wreiddio'n ddwfn, a llanwodd y wlad.
10 Gorchuddiwyd y bryniau â chysgod, a'i changau oedd fel cedrwydd hardd.
11 Hi a anfonodd ei changau hyd y môr, a'i changhennau hyd yr afon.
12 Paham gan hynny y drylliaist ei gwrychoedd hi, fel y mae pawb sydd ar y ffordd yn ei thynnu hi?
13 Y baedd o'r coed a'i hanrheithia, a bwystfil gwyllt y maes a'i hysa.
14 Dychwel, ni a attolygwn i ti, O Dduw y lluoedd: edrych i lawr o'r nef, ac edrych, ac ymweled â'r winwydden hon;
15 A'r winllan a blannodd dy ddeheulaw, a'r gangen a gryfheaist i ti dy hun.
16 Llosgwyd hi â thân, torrwyd hi: difethir hwynt trwy gerydd dy wyneb.
17 Bydded dy law ar ŵr dy ddeheulaw, ar fab y dyn yr hwn a nerthaist i ti dy hun.
18 Felly nid awn yn ôl oddi wrthyt: adfywia ni, a ni a alwn ar dy enw.
19 Tro ni eilwaith, O ARGLWYDD DDUW y lluoedd, llewyrch dy wyneb; a byddwn gadwedig.

PENNOD 81

1 (I'r pen-cerddor ar Gitt, Salm Asaph.) Canwch yn uchel i Dduw ein nerth : gwna orfoledd i Dduw Jacob.
2 Cymmer salm, a dygwch yma y timbrel, y delyn hyfryd â'r nabl.
3 Chwythwch yr utgorn yn y lleuad newydd, yn yr amser penodedig, ar ddydd ein gŵyl.

4 Canys deddf oedd hon i Israel, a chyfraith i Dduw Iacob.
5 Hyn a ordeiniodd efe yn Ioseph yn dystiolaeth, pan aeth efe allan trwy wlad yr Aipht: lle y clywais iaith nas deallais.
6 Tynnais ei ysgwydd oddi wrth y baich: gwaredwyd ei ddwylo o'r crochanau.
7 Gelwaist mewn cyfyngder, a gwaredais di; Atebais di yn y dirgel lle taranau: profais di wrth ddyfroedd Meriba. Selah.
8 Clyw, fy mhobl, a mi a dystiolaethaf i ti: O Israel, os gwrandewch arnaf;
9 Ni bydd duw dieithr ynot; nac addoli duw dieithr.
10 Myfi yw yr ARGLWYDD dy DDUW, yr hwn a'th ddug allan o wlad yr Aipht: agor dy enau yn eang, a mi a'i llanwaf hi.
11 Ond ni wrandawsai fy mhobl ar fy llais; ac Israel ni fynnai neb ohonof fi.
12 Felly mi a'u rhoddais hwynt i fynu i chwant eu calon : a hwy a rodiant yn eu cyngori eu hunain.
13 O na wrandawsai fy mhobl arnaf, ac Israel a rodiodd yn fy ffyrdd!
14 Buan ddarostwng eu gelynion, a throi fy llaw yn erbyn eu gwrthwynebwyr.
15 Ymostyngai casinebwyr yr ARGLWYDD iddo: ond buasai eu hamser yn dragywydd.
16 Efe a'u porthasai hwynt hefyd â'r goreu o'r gwenith : ac â mêl o'r graig y'th ddigonais di.

PENNOD 82

1 (Pal. Asaph.) Y mae Duw yn sefyll yng nghynulleidfa y cedyrn; y mae efe yn barnu ym mysg y duwiau.
2 Pa hyd y barnwch yn anghyfiawn, ac y derbyniwch bersonau y drygionus? Selah.
3 Amddiffyn y tlawd a'r amddifaid : gwna gyfiawnder i'r cystuddiedig a'r anghenus.
4 Gwared y tlawd a'r anghenus : gwared hwynt o law yr annuwiol.
5 Ni wyddant, ac ni ddeallant; rhodiant ymlaen mewn tywyllwch: holl sylfeini y ddaear sydd allan wrth gwrs.
6 Dywedais, duwiau ydych; a phlant y Goruchaf ydych chwi oll.
7 Eithr chwi a fyddwch feirw fel gwŷr, ac a syrthiwch fel un o'r tywysogion.
8 Cyfod, O Dduw, barna y ddaear : canys ti a etifeddi yr holl genhedloedd.

PENNOD 83

1 (Cân neu Salm Asaff.) Na ddistaw, O Dduw: paid â dal dy dangnefedd, ac na fydd lonydd, O Dduw.
2 Canys wele, dy elynion a wnant gynnwrf : a'r rhai a'th gasânt a godasant ben.
3 Cymerasant gyngor crefftus yn erbyn dy bobl, ac ymgynghorasant yn erbyn dy rai cudd.
4 Hwythau a ddywedasant, Deuwch, a thorwn hwynt ymaith o fod yn genedl; fel na byddo enw Israel mwyach mewn cof.
5 Canys un gydsynio a gyd-ymgynghorasant : y maent yn gydunol i'th erbyn :
6 Pebyll Edom, a'r Ismaeliaid; o Moab, a'r Hagareniaid;
7 Gebal, ac Ammon, ac Amalec; y Philistiaid gyda thrigolion Tyrus;
8 Assur hefyd a ymlynodd â hwynt: hwy a gynnorthwyasant feibion Lot. Selah.
9 Gwna iddynt megis i'r Midianiaid; fel Sisera, fel Jabin, wrth nant Cison:
10 Y rhai a ddifethwyd yn Endor: hwy a aethant fel tail i'r ddaear.
11 Gwna eu pendefigion fel Oreb, ac fel Seeb: ie, eu holl dywysogion fel Seba, ac fel Salmunna:
12 Yr hwn a ddywedodd, Cymerwn i ni ein hunain dai Duw yn meddiant.
13 O fy Nuw, gwna hwynt fel olwyn; fel y sofl o flaen y gwynt.
14 Fel y tân yn llosgi pren, ac fel y fflam yn cynnau y mynyddoedd;
15 Erlidia hwynt â'th dymestl, a gwna hwynt yn ofnus â'th ystorm.
16 Llanw eu hwynebau â gwarth; fel y ceisiont dy enw, O ARGLWYDD.
17 Bydded gwaradwyddus a thrallodus yn dragywydd; ie, gwaradwyddir hwynt, a difethir hwynt:
18 Fel y gwypo dynion mai tydi, dy enw yn unig yw yr ARGLWYDD, y Goruchaf dros yr holl ddaear.

PENNOD 84

1 (I'r pencerdd ar Gitt, Salm i feibion Cora.) Mor hawddgar yw dy bebyll, O ARGLWYDD y Lluoedd!
2 Y mae fy enaid yn hiraethu, ie, yn llewygu am gynteddau yr ARGLWYDD: fy nghalon a'm cnawd sydd yn llefain ar y Duw byw.
3 A'r aderyn y to a gafodd dŷ, a'r wennol ddu yn nyth iddi ei hun, lle y gosodo ei chywion, sef dy allorau di, O ARGLWYDD y lluoedd, fy Mrenin, a'm Duw.
4 Gwyn eu byd y rhai a drigant yn dy dŷ : hwy a'th foliannant o hyd. Selah.
5 Gwyn ei fyd y gŵr y mae ei nerth ynot; yn eu calon y mae eu ffyrdd.
6 Yr hwn sydd yn myned trwy ddyffryn Baca, a'i gwna yn bydew; y glaw hefyd a lanwant y pyllau.
7 Y maent yn myned o nerth i nerth, pob un yn Seion yn ymddangos gerbron Duw.
8 O ARGLWYDD DDUW y lluoedd, clyw fy ngweddi: gwrando, O DDUW Jacob. Selah.
9 Edrych, O DDUW ein tarian, ac edrych ar wyneb dy eneiniog.
10 Canys gwell yw dydd yn dy gynteddau na mil. Byddai yn well genyf fod yn ddosparthwr yn nhŷ fy Nuw, na thrigo ym mhebyll y drygioni.
11 Canys haul a tharian yw yr ARGLWYDD DDUW: yr ARGLWYDD a rydd ras a gogoniant: ni phalla dim daioni oddi wrth y rhai a rodiant yn uniawn.
12 O ARGLWYDD y lluoedd, gwyn ei fyd y gŵr a ymddiriedo ynot.

PENNOD 85

1 (I'r pencerdd, Salm i feibion Cora.) O ARGLWYDD, buost ffafriol i'th wlad: dychwelaist gaethiwed Jacob.
2 Maddeuaist anwiredd dy bobl, cuddiaist eu holl bechodau hwynt. Selah.
3 Tynnaist ymaith dy holl lid : troaist dy hun oddi wrth lidiowgrwydd dy ddicllonedd.

4 Tro ni, O Dduw ein hiachawdwriaeth, a darfyddo dy ddicllonedd tuag atom.
5 A fyddi di yn ddig wrthym yn dragywydd? a dynn di allan dy ddig at yr holl genedlaethau?
6 Oni adfywia ni drachefn : fel y llawenycho dy bobl ynot?
7 Dangos i ni dy drugaredd, O ARGLWYDD, a dyro inni dy iachawdwriaeth.
8 Clywaf yr hyn a lefara Duw yr Arglwydd: canys efe a lefara heddwch i'w bobl, ac i'w saint: ond na throant eilwaith at ffolineb.
9 Yn ddiau y mae ei iachawdwriaeth ef yn agos i'r rhai a'i hofnant ef; fel y byddo gogoniant yn trigo yn ein tir.
10 Trugaredd a gwirionedd a gydgyfarfyddant; y mae cyfiawnder a thangnefedd wedi cusanu ei gilydd.
11 Gwirionedd a dardd o'r ddaear; a chyfiawnder a edrych i lawr o'r nef.
12 Ie, yr ARGLWYDD a rydd yr hyn sydd dda; a'n gwlad ni a rydd ei chynydd.
13 Cyfiawnder a â o'i flaen ef; ac a'n gosoda ni yn ffordd ei gamrau ef.

PENNOD 86

1 (Gweddi Dafydd.) Gostwng dy glust, O ARGLWYDD, gwrando fi: oherwydd tlawd ac anghenus ydwyf.
2 Cadw fy enaid; canys sanctaidd ydwyf fi: O fy Nuw, achub dy was yr hwn a ymddiriedo ynot.
3 Bydd drugarog wrthyf, Arglwydd : canys arnat beunydd yr wyf yn llefain.
4 Llawenha enaid dy was: canys atat ti, Arglwydd, y dyrchafaf fy enaid.
5 Canys da wyt ti, Arglwydd, A pharod i faddau ; a helaeth mewn trugaredd i'r holl rai a alwant arnat.
6 Gwrando, ARGLWYDD, ar fy ngweddi; a gwrando ar lais fy neisyfiadau.
7 Yn nydd fy nghyfyngder y galwaf arnat: canys ti a'm hatebi.
8 Ym mysg y duwiau nid oes tebyg i ti, O Arglwydd; ac nid oes dim gweithredoedd cyffelyb i'th weithredoedd di.
9 Yr holl genhedloedd a wnaethost a ddeuant, ac a addolant ger dy fron di, O Arglwydd; ac a ogonedda dy enw.
10 Canys mawr ydwyt, ac yn gwneuthur rhyfeddodau : ti yn unig wyt Dduw.
11 Dysg i mi dy ffordd, O ARGLWYDD; Rhodio yn dy wirionedd : uno fy nghalon i ofni dy enw.
12 Clodforaf di, O Arglwydd fy Nuw, â'm holl galon : a gogoneddaf dy enw yn dragywydd.
13 Canys mawr yw dy drugaredd tuag ataf : a gwaredaist fy enaid rhag uffern isaf.
14 O Dduw, y beilchion a gyfodasant i'm herbyn, a chynulliadau gwŷr treisgar a geisiant fy enaid; ac ni osodaist di o'u blaen hwynt.
15 Ond tydi, Arglwydd, wyt Dduw llawn tosturi, a graslon, hir-ymaros, a helaeth mewn trugaredd a gwirionedd.
16 Tro ataf, a thrugarhâ wrthyf; dyro dy nerth i'th was, ac achub fab dy lawforwyn.
17 Dangos i mi arwydd daioni; fel y gwelo y rhai a'm casânt, ac y cywilyddont: oherwydd tydi, O ARGLWYDD, a'm cynorthwyaist, ac a'm cysuraist.

PENNOD 87

1 (Salm neu Gân i feibion Cora.) Yn y mynyddoedd sanctaidd y mae ei sylfaen.
2 Y mae'r ARGLWYDD yn caru pyrth Seion yn fwy na holl drigfannau Jacob.
3 Gogoneddus bethau a ddywedir am danat ti, ddinas Dduw. Selah.
4 Soniaf am Rahab a Babilon i'r rhai a'm hadwaenant: wele Philistia, a Tyrus, ag Ethiopia; yno y ganwyd y gwr hwn.
5 Ac am Seion y dywedir, Yr Hwn a'r gŵr a anwyd ynddi hi: a'r goruchaf ei hun a'i sicrha hi.
6 Bydd yr ARGLWYDD yn cyfrif, pan fydd yn ysgrifennu'r bobl, fod y dyn hwn wedi ei eni yno. Selah.
7 Bydded yno hefyd y cantorion, a'r chwaraewyr ar offer: ynot ti y mae fy holl ffynhonnau.

PENNOD 88

1 (Cân neu Salm i feibion Cora, i'r pencerdd ar Mahalath Leannoth, Maschil o Heman yr Esrahiad.) O ARGLWYDD DDUW fy iachawdwriaeth, gwaeddais ddydd a nos o'th flaen di:
2 Deued fy ngweddi ger dy fron : gogwydda dy glust at fy nghri;
3 Canys fy enaid sydd lawn o gyfyngderau : a'm bywyd sydd yn agoshau at y bedd.
4 Cyfrifir fi gyda'r rhai a ddisgynnant i'r pydew : yr wyf fel dyn heb nerth:
5 Rhydd ym mhlith y meirw, fel y lladdedigion a orwedd yn y bedd, y rhai nid wyt yn cofio mwyach: a hwy a dorrwyd ymaith oddi wrth dy law.
6 Gosodaist fi yn y pydew isaf, mewn tywyllwch, yn y dyfnder.
7 Y mae dy ddigofaint yn gorwedd yn galed arnaf, ac a'm cystuddiaist â'th holl donnau. Selah.
8 Gostyngaist fy nghydnabod ymhell oddi wrthyf; gwnaethost fi yn ffieidd-dra iddynt: caewyd fi, ac ni allaf ddod allan.
9 Y mae fy llygad yn galaru oherwydd gorthrymder: O ARGLWYDD, gelwais arnat beunydd, estynnais fy nwylo atat.
10 A wnei di ryfeddodau i'r meirw? a gyfyd y meirw a'th foliannu di? Selah.
11 A fynegir dy drugaredd yn y bedd? neu dy ffyddlondeb mewn dinistr?
12 A adwaenir dy ryfeddodau yn y tywyllwch? a'th gyfiawnder yn nhir anghof?
13 Ond arnat ti y gwaeddais, O ARGLWYDD; ac yn y bore bydd fy ngweddi yn dy atal.
14 O ARGLWYDD, pam yr wyt yn bwrw ymaith fy enaid? paham y cuddi dy wyneb oddi wrthyf?
15 Yr wyf yn gystuddiedig ac yn barod i farw o'm hieuenctid i fyny : tra byddwyf yn dioddef dy ddychryn-iadau di a'm sylw.
16 Y mae dy ddigofaint ffyrnig yn mynd drosof; dy arswydau a'm torrodd ymaith.
17 Fel dwfr y deuent o'm hamgylch beunydd; amgylchynasant fi gyda'i gilydd.
18 Ymbellhaodd cariad a chyfaill oddi wrthyf, a'm cydnabod i'r tywyllwch.

PENNOD 89

1 (Maschil o Ethan yr Esrahiad.) Canaf am drugareddau yr ARGLWYDD yn dragywydd: â'm genau y gwnaf yn hysbys dy ffyddlondeb hyd yr holl genhedlaethau.
2 Canys dywedais, Trugaredd a adeiledir yn dragywydd : dy ffyddlondeb a sicrha yn y nefoedd iawn.
3 Gwneuthum gyfamod â'm hetholedig, tyngais i'm gwas Dafydd,
4 Sefydlaf dy had am byth, ac adeiledaf dy orseddfaingc hyd genhedlaethau. Selah.
5 A'r nefoedd a foliannant dy ryfeddodau, O ARGLWYDD: dy ffyddlondeb hefyd yng nghynulleidfa y saint.
6 Canys pwy yn y nef a gymherir i'r Arglwydd ? pwy o blith meibion y cedyrn a gyffelybir i'r ARGLWYDD?
7 Y mae Duw i'w ofni'n fawr yng nghymanfa'r saint, ac i'w barchu gan bawb o'i amgylch.
8 O ARGLWYDD DDUW y lluoedd, pwy sydd ARGLWYDD cryf fel tydi? neu i'th ffyddlondeb o'th amgylch?
9 Ti sy'n rheoli cynddeiriog y môr: pan gyfyd ei donnau, yr wyt yn eu llonyddu.
10 Torraist Rahab yn ddarnau, fel un a laddwyd; gwasgaraist dy elynion â'th fraich gref.
11 Eiddot ti y nefoedd, a'r ddaear hefyd sydd eiddot ti: am y byd a'i gyflawnder, ti a'u sylfaenaist hwynt.
12 Y gogledd a'r de a'u creaist hwynt: Tabor a Hermon a lawenychant yn dy enw.
13 Y mae i ti fraich nerthol : cryf yw dy law, ac uchel yw dy ddeheulaw.
14 Cyfiawnder a barn sydd drigfa dy orseddfaingc : trugaredd a gwirionedd a ânt o flaen dy wyneb.
15 Gwyn eu byd y bobl a adwaenant y sain gorfoleddus : yngoleuni dy wynebpryd a rodiant, O ARGLWYDD.
16 Yn dy enw di y gorfoleddant ar hyd y dydd: ac yn dy gyfiawnder y dyrchafir hwynt.
17 Canys ti yw gogoniant eu nerth hwynt: ac o'th blaid di y dyrchafer ein corn.
18 Canys yr ARGLWYDD yw ein hamddiffyniad; a Sanct Israel yw ein brenin.
19 Yna llefaraist mewn gweledigaeth wrth dy Sanctaidd, a dywedaist, Rhoddais gymorth ar un nerthol; Dyrchefais yr un a ddewiswyd allan o'r bobl.
20 Cefais Dafydd fy ngwas; â'm olew sanctaidd yr eneiniais ef:
21 Gyda'r hwn y sicrheir fy llaw : fy mraich hefyd a'i nertha ef.
22 Ni bydd y gelyn yn union arno; na mab drygioni yn ei gystuddio.
23 Curaf hefyd ei elynion o flaen ei wyneb, a phla y rhai a'i casânt.
24 Ond fy ffyddlondeb a'm trugaredd fydd gyd ag ef : ac yn fy enw i y dyrchafer ei gorn ef.
25 Gosodaf ei law hefyd yn y môr, a'i ddeheulaw yn yr afonydd.
26 Efe a lefodd arnaf, Ti yw fy nhad, fy Nuw, a chraig fy iachawdwriaeth.
27 Gwnaf hefyd ef yn gyntaf-anedig i mi, yn uwch na brenhinoedd y ddaear.
28 Fy nhrugaredd a gadwaf iddo byth, a'm cyfamod a saif yn gadarn ag ef.
29 Gwnaf ei had ef yn dragywydd, a'i orseddfainc yn ddyddiau nef.
30 Os ei blant ef a adawant fy nghyfraith, ac na rodiant yn fy marnedigaethau;
31 Os drylliant fy neddfau, ac ni chadwant fy ngorchmynion;
32 Yna yr ymwelaf â'u camwedd â'r wialen, a'u hanwiredd â streipiau.
33 Er hynny ni chymeraf fy nhrugaredd oddi wrtho, ac ni ad i'm ffyddlondeb ddiffygio.
34 Ni thorraf fy nghyfamod, ac ni newidiaf y peth a aeth allan o'm gwefusau.
35 Unwaith y tyngais i'm sancteiddrwydd na chaf gelwydd wrth Ddafydd.
36 Ei had ef a bery byth, a'i orseddfainc fel yr haul ger fy mron i.
37 Fe'i sicrheir yn dragywydd fel y lleuad, ac fel tyst ffyddlon yn y nef. Selah.
38 Ond ti a fwriaist ac a ffieiddiaist, digiaist â'th eneiniog.
39 Gwnaethost gyfamod dy was yn ddi-rym : halogasoch ei goron trwy ei thaflu i'r llawr.
40 Torraist i lawr ei holl berthi; difetha ei afaelion cryfion.
41 Y mae pawb sydd ar y ffordd yn ei ysbeilio: gwaradwydd yw efe i'w gymdogion.
42 Gosodaist ddeheulaw ei elynion; gwnaethost i'w holl elynion lawenhau.
43 Troes hefyd fin ei gleddyf, ac ni wnaethost iddo sefyll yn y rhyfel.
44 Gwnaethost i'w ogoniant ddarfod, ac a fwriaist ei orseddfainc i'r llawr.
45 Byrheaist ddyddiau ei ieuenctid : gorchuddiaist ef â gwarth. Selah.
46 Am ba hyd, ARGLWYDD? a ymguddi di am byth? a losg dy ddigofaint fel tân?
47 Cofia mor fyr yw fy amser i: paham y gwnaethost bawb yn ofer?
48 Pa ddyn yw yr hwn sydd yn byw, ac ni wêl angau? a wared efe ei enaid o law y bedd? Selah.
49 Arglwydd, pa le y mae dy garedigion gynt, y rhai a dyngaist i Ddafydd yn dy wirionedd?
50 Cofia, Arglwydd, waradwydd dy weision; sut yr wyf yn dwyn yn fy mynwes waradwydd yr holl bobloedd;
51 A'r hyn y gwaradwyddodd dy elynion, O ARGLWYDD; â'r hwn y maent wedi gwaradwyddo camrau dy eneiniog.
52 Bendigedig fyddo'r ARGLWYDD am byth. Amen, ac Amen.

PENNOD 90

1 (Gweddi Moses gwr Duw.) Arglwydd, buost yn breswylfa i ni yn yr holl genhedlaethau.
2 Cyn dwyn y mynyddoedd allan, neu erioed y lluniaist y ddaear a'r byd, o dragwyddoldeb hyd dragwyddoldeb, ti sydd Dduw.
3 Troaist ddyn i ddistryw; a dywedyd, Dychwelwch, blant dynion.
4 Canys mil o flynyddoedd sydd yn dy olwg di megis ddoe, ac fel gwyliadwriaeth y nos.
5 Caraist hwynt ymaith megis â dilyw; y maent fel cwsg: yn y bore y maent fel glaswelltyn yn tyfu.
6 Y bore mae'n blodeuo, ac yn tyfu; yn yr hwyr y torrir hi, ac y gwywo.

7 Canys gan dy ddigofaint di y difethwyd ni, a thrwy dy ddigofaint di y'n trallodwyd.
8 Gosodaist ein camweddau ger dy fron, a'n dirgel bechodau yng ngoleuni dy wyneb.
9 Canys ein holl ddyddiau a aethant heibio yn dy lid: treuliwn ein blynyddoedd fel chwedl a adroddir.
10 Triugain mlynedd a deg yw dyddiau ein blynyddoedd ni; ac os trwy nerth y maent yn bedwar ugain mlynedd, etto yw eu nerth, llafur a gofid; canys buan y torir hi, ac yr ehedwn ymaith.
11 Pwy a ŵyr nerth dy ddig? yn ol dy ofn, felly y mae dy ddigofaint.
12 Felly dysg ni i rifo ein dyddiau, fel y cymhwyso ein calonnau at ddoethineb.
13 Dychwel, ARGLWYDD, pa hyd? ac edifarha i ti am dy weision.
14 O bodlona ni yn foreu â'th drugaredd; fel y llawenychwn a gorfoleddom ein holl ddyddiau.
15 Llawenha ni yn ôl y dyddiau y cystuddiaist ni, a'r blynyddoedd y gwelsom ddrwg.
16 Bydded dy waith yn ymddangos i'th weision, a'th ogoniant i'w plant.
17 A bydded harddwch yr ARGLWYDD ein Duw arnom ni: a sicrha waith ein dwylo arnom; ie, gwaith ein dwylo ni a'i cadarnha hi.

PENNOD 91

1 Yr hwn sydd yn trigo yn nirgel y Goruchaf, a saif dan gysgod yr Hollalluog.
2 Dywedaf am yr ARGLWYDD, Fy noddfa a'm hamddiffynfa yw efe: fy Nuw; ynddo ef yr ymddiriedaf.
3 Yn ddiau efe a'th wared di o fagl yr ehedydd, ac o'r haint swnllyd.
4 Efe a'th orchuddia â'i blu, a than ei adenydd yr ymddiriedi: ei wirionedd fydd dy darian a'th fwcl.
5 Nac ofna rhag braw liw nos; nac am y saeth sydd yn ehedeg liw dydd;
6 Nac am yr haint a rodio mewn tywyllwch; nac am y dinistr a ddifethir ganol dydd.
7 Mil a syrth wrth dy ystlys, a deng mil ar dy ddeheulaw; ond ni ddaw yn agos atat.
8 Yn unig â'th lygaid yr edrychi, ac y gweli wobr y drygionus.
9 Am i ti wneuthur yr ARGLWYDD, yr hwn sydd noddfa i mi, y Goruchaf, yn drigfa i ti;
10 Ni ddaw drwg i ti, ac ni ddaw pla yn agos at dy drigfan.
11 Canys efe a rydd ofal i'w angylion amdanat, i'th gadw yn dy holl ffyrdd.
12 Dygant di i fyny yn eu dwylo, rhag taro dy droed yn erbyn carreg.
13 Byddi'n sathru ar y llew a'r wiber: y llew ifanc a'r ddraig a sathru dan draed.
14 Am iddo osod ei gariad arnaf, am hynny y gwaredaf ef: gosodaf ef yn uchel, am iddo adnabod fy enw.
15 Efe a eilw arnaf, a mi a'i hatebaf: byddaf gyd ag ef mewn cyfyngder; gwaredaf ef, a'i anrhydeddu.
16 Gyda hir oes y digonaf ef, ac y dangosaf iddo fy iachawdwriaeth.

PENNOD 92

1 (Salm neu Gân ar gyfer y Saboth.) Peth da yw diolch i'r ARGLWYDD, a chanu mawl i'th enw, Goruchaf.
2 I ddangos dy gariad yn fore, a'th ffyddlondeb bob nos,
3 Ar offeryn deg tant, ac ar y nabl; ar y delyn â sain swynol.
4 Canys trwy dy waith yr wyt ti, ARGLWYDD, wedi fy llawenychu: gorfoleddaf yng ngweithredoedd dy ddwylo.
5 O ARGLWYDD, mor fawr yw dy weithredoedd! a dyfn iawn yw dy feddyliau.
6 Gŵr creulon ni ŵyr; ac nid yw ffôl yn deall hyn.
7 Pan dardda yr annuwiol fel glaswelltyn, a phan flodeuo holl weithredwyr anwiredd; sef y dinistrir hwynt am byth:
8 Ond ti, ARGLWYDD, wyt oruchaf byth.
9 Canys wele dy elynion, O ARGLWYDD, canys wele, dy elynion a ddifethir; holl weithredwyr anwiredd a wasgerir.
10 Ond fy nghorn a ddyrchafa fel corn unicorn : ag olew croyw a'm heneinir.
11 Fy llygad hefyd a wêl fy nymuniad ar fy ngelynion, a'm clustiau a glywant fy nymuniad y rhai drygionus a gyfodant i'm herbyn.
12 Y cyfiawn a flodeua fel y balmwydden: efe a dyf fel cedrwydd yn Libanus.
13 Bydd y rhai a blannwyd yn nhŷ yr ARGLWYDD yn blodeuo yng nghynteddoedd ein Duw.
14 Mewn henaint y dygant ffrwyth o hyd; byddant dew a llewyrchus;
15 I ddangos mai uniawn yw yr Arglwydd : efe yw fy nghraig, ac nid oes anghyfiawnder ynddo.

PENNOD 93

1 Yr ARGLWYDD sydd yn teyrnasu, y mae wedi ei wisgo â mawredd; yr ARGLWYDD sydd wedi ei wisgo â nerth, yr hwn a ymwregysodd âg ef: y byd hefyd a gadarnhawyd, fel na ddichon ei symud.
2 Y mae dy orseddfainc wedi ei sefydlu o'r oesoedd : o dragywyddoldeb ydwyt.
3 Y llifeiriaint a godasant, O ARGLWYDD, y llifeiriaint a ddyrchafasant eu llef; y mae y llifogydd yn codi eu tonnau.
4 Cryfach yw'r ARGLWYDD yn uchel na sŵn dyfroedd lawer, ie, na thonnau cryfion y môr.
5 Sicr iawn yw dy farnedigaethau: sancteiddrwydd sydd yn dy dŷ di, O ARGLWYDD, yn dragywydd.

PENNOD 94

1 O ARGLWYDD Dduw, i'r hwn y perthyn dial; O Dduw, i'r hwn y perthyn dial, dangos dy hun.
2 Cyfod dy hun, farnwr y ddaear: rho wobr i'r beilchion.
3 O ARGLWYDD, pa hyd y bydd yr annuwiol, pa hyd y bydd y drygionus yn cael buddugoliaeth?
4 Pa hyd y traethant ac y dywedant bethau caled? a holl weithredwyr anwiredd yn ymffrostio eu hunain?
5 Y maent yn dryllio dy bobl, O ARGLWYDD, ac yn cystuddio dy etifeddiaeth.
6 Lladdant y weddw a'r dieithr, a lladdant yr amddifad.
7 Ac eto dywedant, Ni wêl yr ARGLWYDD, ac ni wêl Duw Jacob hi.
8 Deallwch, y rhai creulon ym mysg y bobloedd: a chwi ffyliaid, pa bryd y byddwch ddoeth?

9 Yr hwn a blannodd glust, oni wrendy efe? yr hwn a luniodd y llygad, oni wêl?
10 Yr hwn sydd yn cosbi y cenhedloedd, onid cywir efe? yr hwn sydd yn dysgu gwybodaeth i ddyn, oni wyr efe?
11 Gŵyr yr ARGLWYDD feddyliau dyn, mai oferedd ydynt.
12 Gwyn ei fyd y dyn yr wyt yn ei geryddu, O ARGLWYDD, ac yn ei ddysgu o'th gyfraith;
13 Fel y rhoddech iddo orffwystra o ddyddiau adfyd, hyd oni gloddier y pydew i'r drygionus.
14 Canys ni fwria'r ARGLWYDD ymaith ei bobl, ac ni thry efe ei etifeddiaeth.
15 Ond barn a ddychwel at gyfiawnder: a'r holl rai uniawn o galon a'i dilynant hi.
16 Pwy a gyfyd i mi yn erbyn y drygionus? neu pwy a saif drosof fi yn erbyn gweithwyr anwiredd?
17 Oni bai i'r ARGLWYDD fod yn gymorth i mi, bu bron i'm henaid drigo mewn distawrwydd.
18 Pan ddywedais, Y mae fy nhroed yn llithro; dy drugaredd, O ARGLWYDD, a'm daliodd i fyny.
19 Yn lliaws fy meddyliau o'm mewn, y mae dy gysuron yn hyfrydwch i'm henaid.
20 A fydd i orsedd anwiredd gymdeithas â thi, yr hwn sydd yn llunio drygioni trwy gyfraith?
21 Y maent yn ymgasglu yn erbyn enaid y cyfiawn, ac yn condemnio y gwaed dieuog.
22 Ond yr ARGLWYDD yw fy amddiffynfa; a'm Duw yw craig fy nodded.
23 Ac efe a ddwg arnynt eu hanwiredd eu hun, ac a'u torr hwynt ymaith yn eu drygioni eu hun; ie, bydd yr ARGLWYDD ein Duw yn eu torri i ffwrdd.

PENNOD 95

1 Dewch, canwn i'r ARGLWYDD : gwnawn sŵn gorfoleddus i graig ein hiachawdwriaeth.
2 Deuwn ger ei fron ef â diolchgarwch, a gwnawn iddo â salmau.
3 Canys yr Arglwydd sydd Dduw mawr, ac yn Frenin mawr goruwch yr holl dduwiau.
4 Yn ei law ef y mae dyfnderau y ddaear: eiddo ef hefyd yw nerth y bryniau.
5 Eiddo ef y môr, ac efe a'i gwnaeth: a'i ddwylo ef a luniodd y sychdir.
6 Deuwch, addolwn ac ymgrymwn: penliniwn o flaen yr ARGLWYDD ein creawdwr.
7 Canys efe yw ein Duw ni; a nyni ydym bobl ei borfa, a defaid ei law ef. Heddiw os gwrandewch ar ei lais ef,
8 Na chaledwch eich calon, megis yn y cythrudd, ac megis yn nydd temtasiwn yn yr anialwch:
9 Pan temtiodd eich tadau fi, profasant fi, a gweled fy ngwaith.
10 Deugain mlynedd y bûm yn tristáu wrth y genhedlaeth hon, ac a ddywedais, Pobl sydd yn cyfeiliorni yn eu calon, ac nid adnabuant fy ffyrdd i:
11 I'r hwn y tyngais yn fy llid na ddeuent i mewn i'm gorffwysfa.

PENNOD 96

1 Canwch i'r ARGLWYDD ganiad newydd: canwch i'r ARGLWYDD, yr holl ddaear.
2 Cenwch i'r ARGLWYDD, bendithiwch ei enw; dangoswch ei iachawdwriaeth o ddydd i ddydd.
3 Mynegwch ei ogoniant ymysg y cenhedloedd, ei ryfeddodau ymysg yr holl bobloedd.
4 Canys mawr yw yr ARGLWYDD, a mawr i'w foliannu: y mae i'w ofni goruwch yr holl dduwiau.
5 Canys holl dduwiau y cenhedloedd ydynt eilunod: ond yr ARGLWYDD a wnaeth y nefoedd.
6 Anrhydedd a mawredd sydd ger ei fron ef: nerth a harddwch sydd yn ei gysegr.
7 Rhoddwch i'r ARGLWYDD, dylwyth y bobloedd, rhoddwch i'r ARGLWYDD ogoniant a nerth.
8 Rhoddwch i'r ARGLWYDD y gogoniant sy'n ddyledus i'w enw: dygwch offrwm, a dewch i'w gynteddau.
9 Ymgrymwch yr ARGLWYDD mewn harddwch sancteiddrwydd: ofnwch ger ei fron ef, yr holl ddaear.
10 Dywed ym mysg y cenhedloedd mai yr Arglwydd sydd yn teyrnasu: y byd hefyd a sicrheir fel na chyffroir: efe a farn y bobloedd yn gyfiawn.
11 Llawenyched y nefoedd, a gorfoledded y ddaear; rhued y môr, a'i gyflawnder.
12 Llawenyched y maes, a'r hyn oll sydd ynddo : yna holl goed y coed a lawenychant.
13 O flaen yr ARGLWYDD : canys y mae yn dyfod, canys y mae yn dyfod i farnu y ddaear: efe a farn y byd â chyfiawnder, a'r bobloedd â'i wirionedd.

PENNOD 97

1 Yr ARGLWYDD sydd yn teyrnasu; gorfoledded y ddaear; bydded i'r lliaws ynysoedd lawenhau o'i herwydd.
2 Cymylau a thywyllwch sydd o'i amgylch : cyfiawnder a barn ydynt drigfa ei orsedd-faingc.
3 Y mae tân yn myned o'i flaen ef, ac yn llosgi ei elynion o amgylch.
4 Ei fellt a oleuodd y byd : y ddaear a welodd, ac a ddychrynodd.
5 Y bryniau a doddasant fel cwyr o flaen yr ARGLWYDD, o flaen Arglwydd yr holl ddaear.
6 Y nefoedd a fynega ei gyfiawnder ef, a'r holl bobloedd a welant ei ogoniant ef.
7 Cywilyddier pawb a wasanaethant ddelwau cerfiedig, y rhai a ymffrostiant mewn delwau: addolwch ef, yr holl dduwiau.
8 Seion a glybu, ac a fu lawen; a merched Jwda a lawenychasant oherwydd dy farnedigaethau, O ARGLWYDD.
9 Canys uchel wyt ti, O ARGLWYDD, goruwch yr holl ddaear: dyrchafedig ymhell goruwch yr holl dduwiau.
10 Y rhai ydych yn caru yr ARGLWYDD, caswch ddrygioni: efe a gadwo eneidiau ei saint; y mae yn eu gwaredu o law y drygionus.
11 Heuwyd goleuni i'r cyfiawn, a llawenydd i'r uniawn o galon.
12 Llawenhewch yn yr ARGLWYDD, y rhai cyfiawn; a diolchwch wrth goffadwriaeth ei sancteiddrwydd.

PENNOD 98

1 (A Psalm.) Canwch i'r ARGLWYDD ganiad newydd; canys efe a wnaeth bethau rhyfeddol: ei law ddeau, a'i fraich sanctaidd, a'i cafodd fuddugoliaeth.

2 Yr ARGLWYDD a hysbysodd ei iachawdwriaeth: ei gyfiawnder a ddangosodd yn amlwg yng ngolwg y cenhedloedd.
3 Cofiodd ei drugaredd a'i wirionedd tua thŷ Israel: holl derfynau y ddaear a welsant iachawdwriaeth ein Duw ni.
4 Gwna sŵn gorfoleddus i'r ARGLWYDD, yr holl ddaear: gwna sŵn uchel, a llawenhewch, a chanwch fawl.
5 Cenwch i'r ARGLWYDD â'r delyn; â'r delyn, a llais salm.
6 A thrwmpedau a sain cornet gwna sŵn gorfoleddus gerbron yr ARGLWYDD, y Brenin.
7 Rhued y môr, a'i gyflawnder; y byd, a'r rhai sydd yn trigo ynddo.
8 Bydded i'r llifeiriant guro eu dwylo : bydded y bryniau yn llawen ynghyd
9 O flaen yr ARGLWYDD; canys y mae efe yn dyfod i farnu y ddaear: â chyfiawnder y barna efe y byd, a'r bobloedd ag uniondeb.

PENNOD 99

1 Yr ARGLWYDD sydd yn teyrnasu; cryned y bobl: eisteddodd rhwng y cerwbiaid; symuder y ddaear.
2 Mawr yw'r ARGLWYDD yn Seion; ac y mae efe yn uchel goruwch yr holl bobl.
3 Molianned dy enw mawr ac ofnadwy ; canys sanctaidd yw.
4 Cryfder y brenin hefyd a gâr farn; yr wyt yn sefydlu tegwch, ac yn gweithredu barn a chyfiawnder yn Jacob.
5 Dyrchefwch yr ARGLWYDD ein Duw, ac addolwch wrth droed ei draed; canys sanctaidd yw efe.
6 Moses ac Aaron ymhlith ei offeiriaid, a Samuel ymhlith y rhai sy'n galw ar ei enw; galwasant ar yr ARGLWYDD, ac atebodd yntau hwynt.
7 Efe a lefarodd wrthynt yn y golofn gwmwl: cadwasant ei dystiolaethau ef, a'r ordinhad a roddes efe iddynt.
8 Ti a'u hatebaist hwynt, O Arglwydd ein Duw : ti oedd Dduw a'u maddeuodd hwynt, er i ti ddial ar eu dyfeisiadau.
9 Dyrchefwch yr ARGLWYDD ein Duw, ac addolwch wrth ei fynydd sanctaidd; oherwydd sanctaidd yw'r ARGLWYDD ein Duw.

PENNOD 100

1 (Salm mawl.) Gwrandewch yn llawen i'r ARGLWYDD, yr holl wledydd.
2 Gwasanaethwch yr ARGLWYDD â llawenydd: dewch o flaen ei ŵydd â chanu.
3 Gwybyddwch mai yr ARGLWYDD sydd DDUW: efe a'n gwnaeth ni, ac nid nyni ein hunain; ei bobl ef ydym, a defaid ei borfa.
4 Ewch i mewn i'w byrth â diolchgarwch, ac i'w gynteddau â mawl: diolchwch iddo, a bendithiwch ei enw.
5 Canys da yw yr ARGLWYDD; ei drugaredd sydd yn dragywyddol ; a'i wirionedd sydd hyd yr holl genhedlaethau.

PENNOD 101

1 (Salm Dafydd.) Canaf am drugaredd a barn: i ti, ARGLWYDD, y canaf.
2 Byddaf yn ymddwyn yn ddoeth mewn ffordd berffaith. O pa bryd y deui ataf fi? Rhodiaf o fewn fy nhŷ â chalon berffaith.
3 Ni osodaf ddim drygionus o flaen fy llygaid : casâf waith y rhai a droant; ni bydd yn glynu wrthyf.
4 Calon wyllt a gilia oddi wrthyf : nid adwaen neb annuwiol.
5 Yr hwn a ddirgelo ei gymydog, efe a'i torraf ymaith: yr hwn sydd uchel olwg a chalon falch, ni ddioddefaf.
6 Fy llygaid fyddo ar ffyddloniaid y wlad, fel y trigo gyd â mi: yr hwn a rodio mewn ffordd berffaith, efe a'm gwasanaetha i.
7 Yr hwn a wna dwyll, ni thrig o fewn fy nhŷ: yr hwn a ddywed gelwydd, nid arhoso yn fy ngolwg.
8 Distrywiaf yn gynnar holl annuwiol y wlad; fel y torraf ymaith bob drygionus o ddinas yr ARGLWYDD.

PENNOD 102

1 (Gweddi'r gorthrymedig, pan fyddo wedi ei lethu, ac yn tywallt ei gŵyn gerbron yr ARGLWYDD.) O ARGLWYDD, clyw fy ngweddi, a deued fy ngwaedd atat.
2 Na chuddia dy wyneb oddi wrthyf yn y dydd pan fyddwyf mewn cyfyngder; gogwydda dy glust ataf: yn y dydd y galwaf ateb fi ar fyrder.
3 Canys fy nyddiau a ddarfuant fel mwg, a'm hesgyrn a losgir fel aelwyd.
4 Tarawodd fy nghalon, a gwywodd fel glaswelltyn; fel yr anghofiaf fwyta fy bara.
5 Oherwydd llais fy ngriddfan y mae fy esgyrn yn glynu wrth fy nghroen.
6 Yr wyf fel pelican o'r anialwch : fel tylluan yr anialwch.
7 Yr wyf yn gwylio, ac fel aderyn y to yn unig ar ben y tŷ.
8 Y mae fy ngelynion yn fy ngwadu ar hyd y dydd; a'r rhai gwallgof i'm herbyn a dyngasant i'm herbyn.
9 Canys bwyteais ludw fel bara, a chymysgais fy niod ag wylofain,
10 O herwydd dy ddigter a'th ddigofaint : canys ti a'm cyfodaist, ac a'm bwri i lawr.
11 Fy nyddiau sydd fel cysgod yn dirywio; a mi a wywodd fel glaswelltyn.
12 Ond ti, ARGLWYDD, a bery yn dragywydd; a'th goffadwriaeth hyd yr holl genhedlaethau.
13 Cyfod, a thrugarhâ wrth Seion : canys yr amser i'w ffafr hi, ie, yr amser gosodedig, a ddaeth.
14 Canys y mae dy weision yn ymhyfrydu yn ei meini hi, ac yn ffafr ei llwch.
15 Felly y cenhedloedd a ofnant enw yr ARGLWYDD, a holl frenhinoedd y ddaear dy ogoniant.
16 Pan adeilado'r ARGLWYDD Seion, fe ymddangos yn ei ogoniant.
17 Edryched ar weddi y rhai anghenus, ac ni ddiystyra eu gweddi hwynt.
18 Hyn a ysgrifennir i'r genhedlaeth a ddaw: a'r bobloedd a greir, a folant yr ARGLWYDD.
19 Canys efe a edrychodd i lawr o uchder ei gysegr; o'r nef y gwelodd yr ARGLWYDD y ddaear;
20 I wrando griddfan y carcharor; i ollwng y rhai sydd wedi eu penodi i farwolaeth;
21 I gyhoeddi enw yr ARGLWYDD yn Seion, a'i foliant yn Jerwsalem;

22 Pan gynuller y bobloedd, a'r teyrnasoedd, i wasanaethu'r ARGLWYDD.
23 Efe a wanhaodd fy nerth yn y ffordd; byrhaodd fy nyddiau.
24 Dywedais, O fy Nuw, na chymer fi ymaith yng nghanol fy nyddiau: dy flynyddoedd sydd dros yr holl genhedlaethau.
25 Gosodaist sylfaen y ddaear o'r blaen : a gwaith dy ddwylo yw y nefoedd.
26 Hwynt-hwy a ddifethir, ond ti a oddef : ie, hwynt oll a heneiddiant fel dilledyn; fel gwisg y newidi hwynt, a hwy a newidir:
27 Ond yr un wyt ti, a'th flynyddoedd ni bydd diwedd.
28 Meibion dy weision a barhânt, a'u had a sicrheir ger dy fron di.

PENNOD 103

1 (Salm Dafydd.) Bendithia'r ARGLWYDD, fy enaid: a'r hyn oll sydd o'm mewn, bendithiwch ei enw sanctaidd.
2 Fy enaid, bendithia'r ARGLWYDD, ac nac anghofia ei holl fuddion.
3 Yr hwn sydd yn maddeu dy holl anwireddau ; yr hwn sydd yn iachau dy holl glefydau ;
4 Yr hwn a rydd dy einioes rhag dinistr; sy'n dy goroni â charedigrwydd a thyner drugareddau;
5 Yr hwn a ddiwalla dy enau â phethau da; fel yr adnewyddir dy ieuenctid fel eiddo'r eryr.
6 Y mae'r ARGLWYDD yn gweithredu cyfiawnder a barn i bawb sy'n cael eu gorthrymu.
7 Efe a hysbysodd ei ffyrdd i Moses, ei weithredoedd i feibion Israel.
8 Trugarog a graslon yw'r ARGLWYDD, araf i ddigio, a digonedd o drugaredd.
9 Ni phery efe bob amser : ac ni cheidw ei ddig yn dragywydd.
10 Ni wnaeth efe â ni yn ôl ein pechodau; nac yn ein gwobrwyo yn ol ein camweddau.
11 Canys fel y mae y nef yn uchel uwchlaw y ddaear, mor fawr yw ei drugaredd ef i'r rhai a'i hofnant ef.
12 Cyn belled a'r dwyrain o'r gorllewin, hyd yn hyn y gwaredodd efe ein camweddau oddi wrthym.
13 Fel y tosturia tad wrth ei blant, felly y mae'r ARGLWYDD yn tosturio wrth y rhai sy'n ei ofni.
14 Canys efe a edwyn ein ffram ni; y mae yn cofio mai llwch ydym.
15 Am ddyn, ei ddyddiau sydd fel glaswelltyn: fel blodeuyn maes, felly y blodeua efe.
16 Canys y gwynt a â drosti, ac a aeth; ac nid adwaen ei le ef mwyach.
17 Ond trugaredd yr Arglwydd sydd o dragywyddoldeb hyd dragwyddoldeb ar y rhai a'i hofnant ef, a'i gyfiawnder i feibion plant;
18 I'r rhai sy'n cadw ei gyfamod, ac i'r rhai sy'n cofio ei orchmynion i'w gwneud.
19 Yr ARGLWYDD a baratôdd ei orseddfainc yn y nefoedd; a'i frenhiniaeth ef sydd yn llywodraethu ar bawb.
20 Bendithiwch yr ARGLWYDD, ei angylion, y rhai sy'n rhagori mewn cryfder, y rhai sy'n gwneud ei orchmynion, gan wrando ar lais ei air.
21 Bendithiwch yr ARGLWYDD, ei holl luoedd; chwi weinidogion ei, y rhai a wnant ei bleser.
22 Bendithiwch yr ARGLWYDD, ei holl weithredoedd ym mhob man o'i lywodraeth: bendithiwch yr ARGLWYDD, fy enaid.

PENNOD 104

1 Fy enaid, bendithia'r ARGLWYDD. O ARGLWYDD fy Nuw, mawr iawn wyt; yr wyt wedi dy wisgo ag anrhydedd a mawredd.
2 Yr hwn a'th orchuddia â goleuni megis â gwisg : yr hwn a estyn y nefoedd fel llen.
3 Yr hwn sydd yn gosod trawstiau ei ystafelloedd yn y dyfroedd : yr hwn sydd yn gwneuthur y cymylau yn gerbyd iddo : yr hwn sydd yn rhodio ar adenydd y gwynt.
4 Yr hwn sydd yn gwneuthur ei angylion yn ysbrydion; ei weinidogion yn dân fflamllyd:
5 Yr hwn a osododd seiliau y ddaear, fel na symudid hi yn dragywydd.
6 Gorchuddiaist hi â dyfnder megis â gwisg: y dyfroedd a safasant goruwch y mynyddoedd.
7 Wrth dy gerydd y ffoesant; ar lais dy daran y brysiasant ymaith.
8 Hwy a esgynant ar hyd y mynyddoedd; y maent yn myned i waered ar hyd y dyffrynoedd i'r lle a sylfaenaist iddynt.
9 Gosodaist rwymyn fel nad ânt trosodd; fel na throant eilwaith i orchuddio y ddaear.
10 Y mae efe yn anfon y ffynhonnau i'r dyffrynnoedd, y rhai sydd yn rhedeg ym mysg y bryniau.
11 Rhoddant ddiod i holl fwystfilod y maes: yr asynnod gwylltion a ddiffoddant eu syched.
12 Trwyddynt hwy y caiff ehediaid y nef eu trigfa, y rhai a ganant ym mhlith y canghenau.
13 Efe a ddyfrha y bryniau o'i ystafelloedd: y ddaear a ddigonir â ffrwyth dy weithredoedd.
14 Efe a wna i'r glaswellt dyfu i'r anifeiliaid, a pherlysiau at wasanaeth dyn: fel y dygo efe ymborth o'r ddaear;
15 A gwin a lawenycha galon dyn, ac olew i lewyrchu ei wyneb, a bara a gryfha galon dyn.
16 Coed yr ARGLWYDD sydd lawn o nodd; cedrwydd Libanus, y rhai a blanodd efe;
17 Lle y gwnelo yr adar eu nythod : am y crëyr, y ffynidwydd yw ei thy.
18 Y bryniau uchel sydd noddfa i'r geifr gwylltion; a'r creigiau ar gyfer y conies.
19 Efe a osododd y lleuad yn dymhorau: yr haul a ŵyr ei fachludiad.
20 Tywyllwch yw hi, a nos yw hi: yn yr hwn y mae holl fwystfilod y goedwig yn ymlusgo allan.
21 Y llewod ieuainc a ruant ar ôl eu hysglyfaeth, ac a geisiant eu hymborth gan Dduw.
22 Y mae'r haul yn codi, yn ymgasglu, ac yn gorwedd yn eu cuddfannau.
23 Dyn yn myned allan at ei waith ac i'w lafur hyd yr hwyr.
24 O ARGLWYDD, mor niferus yw dy weithredoedd! mewn doethineb y gwnaethost hwynt oll: y ddaear sydd lawn o'th gyfoeth.
25 Felly hefyd y môr mawr a llydan hwn, yr hwn y mae ymlusgiaid aneirif, bwystfilod bychain a mawrion.
26 Aed yno y llongau: yno y mae y lefiathan hwnnw, yr hwn a wnaethost i chwarae ynddi.

27 Y rhai hyn sydd yn disgwyl arnat ti; i roddi iddynt eu hymborth yn ei bryd.
28 Yr hyn a roddaist iddynt hwy a gasglant : agori dy law, y maent yn llawn daioni.
29 Cuddiant dy wyneb, y maent yn drallodus: tyn eu hanadl, marw a ddychwelant i'w llwch.
30 Anfonaist dy yspryd, crewyd hwynt: ac adnewydda wyneb y ddaear.
31 Gogoniant yr ARGLWYDD a bery yn dragywydd: yr ARGLWYDD a lawenycha yn ei weithredoedd.
32 Y mae efe yn edrych ar y ddaear, ac y mae yn crynu: efe a gyffyrddodd â'r bryniau, ac y maent yn mwg.
33 Canaf i'r Arglwydd tra fyddwyf byw : canaf fawl i'm Duw tra fyddwyf.
34 Melys fydd fy myfyrdod ohono: llawenychaf yn yr ARGLWYDD.
35 Difetha pechaduriaid o'r ddaear, ac na fydded y drygionus mwyach. Fy enaid, bendithia'r ARGLWYDD. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 105

1 Diolchwch i'r ARGLWYDD; gelwch ar ei enw ef: hysbyswch ei weithredoedd ef ym mysg y bobloedd.
2 Cenwch iddo, canwch salmau iddo: soniwch am ei holl ryfeddodau ef.
3 Gogoneddwch yn ei enw sanctaidd: llawenyched calon y rhai a geisiant yr ARGLWYDD.
4 Ceisiwch yr ARGLWYDD, a'i nerth: ceisiwch ei wyneb ef byth.
5 Cofia ei ryfedd weithredoedd a wnaeth; ei ryfeddodau, a barnedigaethau ei enau;
6 Chwychwi had Abraham ei was, chwi feibion Jacob ei etholedig.
7 Efe yw yr Arglwydd ein Duw : ei farnedigaethau ef sydd yn yr holl ddaear.
8 Cofiodd ei gyfamod yn dragywydd, y gair a orchmynnodd efe i fil o genedlaethau.
9 Y cyfammod a wnaeth efe ag Abraham, a'i lw i Isaac;
10 A chadarnhaodd hyn i Jacob yn gyfraith, ac i Israel yn gyfamod tragwyddol:
11 Gan ddywedyd, I ti y rhoddaf wlad Canaan, rhan dy etifeddiaeth:
12 Pan nad oeddent ond ychydig o wŷr; ie, ychydig iawn, a dyeithriaid ynddo.
13 Pan aethant o'r naill genedl i'r llall, o'r naill deyrnas i'r llall yn bobl;
14 Ni adawodd i neb wneuthur cam â hwynt: ie, efe a geryddodd frenhinoedd er eu mwyn hwynt;
15 Gan ddywedyd, Na chyffwrdd â'm heneiniog, ac na wna niwed i'm proffwydi.
16 Galwodd hefyd am newyn ar y wlad: efe a dorrodd holl wialen y bara.
17 Anfonodd ŵr o'u blaen hwynt, sef Joseff, a werthwyd yn was:
18 Yr hwn a anafasant ei draed â llyffetheiriau : gosodwyd ef mewn haearn:
19 Hyd yr amser y daeth ei air ef: gair yr ARGLWYDD a'i profodd ef.
20 Y brenin a anfonodd ac a'i gollyngodd ef; hyd yn oed llywodraethwr y bobl, a gollyngwch ef yn rhydd.
21 Efe a'i gwnaeth ef yn arglwydd ar ei dŷ, ac yn llywodraethwr ei holl eiddo ef:
22 I rwymo ei dywysogion wrth ei fodd; a dysg i'w seneddwyr ddoethineb.
23 Israel hefyd a ddaeth i'r Aipht; a Jacob a arhosodd yng ngwlad Ham.
24 Ac efe a gynyddodd ei bobl yn ddirfawr; ac a'u gwnaeth yn gryfach na'u gelynion.
25 Trodd eu calon i gasau ei bobl, i ymddwyn yn gynnil â'i weision.
26 Efe a anfonodd Moses ei was; ac Aaron a ddewisasai efe.
27 Amlygasant ei arwyddion ef, a rhyfeddodau yn nhir Ham.
28 Efe a anfonodd dywyllwch, ac a'i gwnaeth yn dywyll; ac ni wrthryfelasant yn erbyn ei air ef.
29 Trodd eu dyfroedd yn waed, a lladdodd eu pysgod.
30 Eu gwlad a ddug lyffaint yn helaeth, yn ystafelloedd eu brenhinoedd.
31 Ac efe a lefarodd, a daeth amryw fathau o bryfed, a llau yn eu holl derfynau.
32 Efe a roddes iddynt genllysg yn wlaw, a thân fflamllyd yn eu gwlad.
33 Trawodd hefyd eu gwinwydd, a'u ffigysbren; a drylliasant goed eu hymyl.
34 Llefarodd, a daeth y locustiaid, a lindys, a hynny heb rifedi,
35 Ac a fwytasant holl lysiau eu tir, ac a ysodd ffrwyth eu tir.
36 Trawodd hefyd bob cyntaf-anedig yn eu gwlad, blaen-anedig eu holl nerth.
37 Efe a'u dug hwynt allan hefyd ag arian ac aur: ac nid oedd un gwan o blith eu llwythau.
38 Llawen fu yr Aipht pan ymadawsant : canys yr ofn a syrthiodd arnynt.
39 Efe a daenodd gwmwl yn orchudd; a thân i roddi goleuni yn y nos.
40 Y bobl a ofynasant, ac efe a ddug soflieir, ac a'u digonodd hwynt â bara y nef.
41 Efe a agorodd y graig, a'r dyfroedd a lifasant; rhedent yn y lleoedd sychion fel afon.
42 Canys efe a gofiodd ei addewid sanctaidd, ac Abraham ei was.
43 Ac efe a ddug allan ei bobl mewn llawenydd, a'i etholedigion â llawenydd:
44 Ac a roddes iddynt diroedd y cenhedloedd : a hwy a etifeddasant lafur y bobl;
45 Er mwyn iddynt gadw ei ddeddfau, a chadw ei gyfreithiau. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 106

1 Molwch yr ARGLWYDD. Diolchwch i'r ARGLWYDD; canys da yw : canys ei drugaredd sydd yn dragywydd.
2 Pwy a ddichon draethu gweithredoedd nerthol yr ARGLWYDD? pwy a ddichon ddangos ei holl glod ef?
3 Gwyn eu byd y rhai a gadwant farn, a'r hwn sydd yn gwneuthur cyfiawnder bob amser.
4 Cofia fi, O ARGLWYDD, â'r ffafr a ddygi i'th bobl: ymwel â mi â'th iachawdwriaeth;

5 Fel y gwelo ddaioni dy etholedigion, fel y llawenychwyf yn llawenydd dy genedl, fel y gorfoleddwyf â'th etifeddiaeth.
6 Pechasom gyd â'n tadau, ni a wnaethom anwiredd, nyni a wnaethom yn ddrygionus.
7 Ein tadau ni ddeallasant dy ryfeddodau yn yr Aipht; ni chofiasant luoedd dy drugareddau; ond cythruddodd ef wrth y môr, hyd at y môr coch.
8 Er hynny efe a'u hachubodd hwynt er mwyn ei enw, fel y gwnelai efe ei allu nerthol ef yn hysbys.
9 Ceryddodd hefyd y môr coch, a sychodd : felly efe a'u harweiniodd hwynt trwy y dyfnder, megis trwy yr anialwch.
10 Ac efe a'u gwaredodd hwynt o law yr hwn a'u casasant hwynt, ac a'u gwaredodd hwynt o law y gelyn.
11 A'r dyfroedd a orchuddiasant eu gelynion : nid oedd un o honynt ar ôl.
12 Yna y credasant ei eiriau ef; canasant ei fawl ef.
13 Yn fuan anghofiasant ei weithredoedd ef; ni ddisgwyliasant am ei gyngor ef:
14 Eithr chwantodd yn ddirfawr yn yr anialwch, a themtiasant Dduw yn yr anialwch.
15 Ac efe a roddes iddynt eu deisyfiad hwynt; ond anfonodd ddiffyg i'w henaid.
16 A chenfigenasant wrth Moses hefyd yn y gwersyll, ac wrth Aaron sant yr ARGLWYDD.
17 Y ddaear a agorodd ac a lyncodd Dathan, ac a orchuddiodd fintai Abiram.
18 A thân a gyneuodd yn eu fintai hwynt; llosgodd y fflam y drygionus.
19 Gwnaethant lo yn Horeb, ac addoli'r ddelw dawdd.
20 Fel hyn y newidiasant eu gogoniant i ddelw ych yn bwyta glaswellt.
21 Anghofiasant Dduw eu gwaredwr, yr hwn a wnaethai bethau mawr yn yr Aifft;
22 Rhyfeddol waith yn nhir Ham, a phethau ofnadwy wrth y môr coch.
23 Am hynny efe a ddywedodd y distrywiai efe hwynt, oni buasai i Moses ei etholedig sefyll ger ei fron ef yn y toriad, i droi ymaith ei ddigofaint, rhag iddo eu difetha hwynt.
24 Ie, dirmygasant y wlad hyfryd, ni chredasant i'w air ef:
25 Ond grwgnachasant yn eu pebyll, ac ni wrandawsant ar lais yr ARGLWYDD.
26 Am hynny efe a gododd ei law yn eu herbyn hwynt, i'w dymchwelyd hwynt yn yr anialwch:
27 I ddymchwel eu had hefyd ymhlith y cenhedloedd, ac i'w gwasgaru yn y gwledydd.
28 Hwy a ymlynasant hefyd â Baal-peor, ac a fwytasant ebyrth y meirw.
29 Fel hyn y digiasant ef â'u dyfeisiadau: a'r pla a ddrylliodd arnynt.
30 Yna y cyfododd Phinees, ac a farnodd: ac felly y daliwyd y pla.
31 A hyn a gyfrifwyd iddo ef yn gyfiawnder i'r holl genhedloedd, byth bythoedd.
32 Hwy a'i digiasant ef hefyd wrth ddyfroedd cynnen, fel yr aeth yn ddrwg gyda Moses er eu mwyn hwynt:
33 Am iddynt gythruddo ei yspryd ef, fel y llefarai efe yn ddiarwybod â'i wefusau.
34 Ni ddinistriasant y cenhedloedd y rhai y gorchmynnodd yr ARGLWYDD iddynt:
35 Eithr hwy a gymysgasant ym mhlith y cenhedloedd, ac a ddysgasant eu gweithredoedd.
36 A hwy a wasanaethasant eu delwau hwynt: y rhai oedd fagl iddynt.
37 Ie, hwy a aberthasant eu meibion a'u merched i gythreuliaid,
38 A thywallt gwaed dieuog, sef gwaed eu meibion a'u merched, y rhai a aberthasant i eilunod Canaan: a'r wlad a halogwyd â gwaed.
39 Fel hyn y halogwyd hwynt â'u gweithredoedd eu hunain, ac a buteiniont â'u dyfeisiadau eu hunain.
40 Am hynny enynnodd digofaint yr ARGLWYDD yn erbyn ei bobl, fel y ffieiddiodd efe ei etifeddiaeth ei hun.
41 Ac efe a'u rhoddes hwynt yn llaw y cenhedloedd; a'r rhai oedd yn eu casáu, oedd yn llywodraethu arnynt.
42 Eu gelynion hefyd a'u gorthrymasant, a hwy a ddarostyngwyd dan eu llaw hwynt.
43 Llawer gwaith y gwaredodd efe hwynt; ond hwy a'i cythruddasant ef â'u cyngor, ac a ostyngwyd am eu hanwiredd.
44 Er hynny efe a ystyriodd eu gorthrymder hwynt, pan glybu efe eu cri:
45 Ac efe a gofiodd iddynt ei gyfammod ef, ac a edifarhaodd yn ôl lliaws ei drugareddau.
46 Gwnaeth hwy hefyd yn dosturi gan bawb a'u caethgludodd.
47 Achub ni, O ARGLWYDD ein Duw, a chynnull ni o fysg y cenhedloedd, i ddiolch i'th enw sanctaidd, ac i orfoleddu yn dy foliant.
48 Bendigedig fyddo ARGLWYDD DDUW Israel o dragywyddoldeb hyd dragwyddoldeb: a dyweded yr holl bobloedd, Amen. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 107

1 Diolchwch i'r ARGLWYDD, oherwydd da yw, oherwydd mae ei gariad hyd byth.
2 Fel hyn y dywed gwaredigion yr ARGLWYDD, y rhai a waredodd efe o law y gelyn;
3 Ac a'u casglodd hwynt o'r tiroedd, o'r dwyrain, ac o'r gorllewin, o'r gogledd, ac o'r deau.
4 Crwydrasant yn yr anialwch mewn unig fodd; ni chawsant ddinas i drigo ynddi.
5 Yn newynog a sychedig, llewodd eu henaid ynddynt.
6 Yna gwaeddasant ar yr ARGLWYDD yn eu cyfyngder, a gwaredodd hwy o'u cyfyngder.
7 Ac efe a'u harweiniodd hwynt allan ar hyd y ffordd uniawn, fel yr elent i ddinas trigfa.
8 O na foliannent yr ARGLWYDD am ei ddaioni, ac am ei ryfeddodau i feibion dynion!
9 Canys y mae efe yn boddhau yr enaid hiraethus, ac yn llenwi yr enaid newynog â daioni.
10 Y rhai sydd yn eistedd mewn tywyllwch, ac yng nghysgod angau, yn rhwym mewn cystudd a haearn;
11 Am iddynt wrthryfela yn erbyn geiriau Duw, a dirmygu cyngor y Goruchaf:
12 Am hynny efe a ostyngodd eu calon hwynt â llafur; syrthiasant i lawr, ac nid oedd neb i gynnorthwyo.
13 Yna gwaeddasant ar yr ARGLWYDD yn eu cyfyngder, ac achubodd hwy o'u cyfyngderau.
14 Efe a'u dug hwynt allan o dywyllwch a chysgod angau, ac a ddrylliodd eu rhwymau hwynt mewn swn.
15 O na foliannent yr ARGLWYDD am ei ddaioni, ac am ei ryfeddodau i feibion dynion!

16 Canys efe a ddrylliodd y pyrth o bres, ac a dorrodd y barrau heyrn mewn swyn.
17 Ffyliaid oherwydd eu camweddau, ac o achos eu camweddau, a gystuddir.
18 Eu henaid a ffieiddia bob ymborth; a nesaant at byrth angau.
19 Yna y gwaeddant ar yr ARGLWYDD yn eu cyfyngder, ac y mae efe yn eu hachub o'u cyfyngderau.
20 Efe a anfonodd ei air, ac a iachaodd hwynt, ac a'u gwaredodd hwynt o'u dinistr.
21 O na foliannent yr ARGLWYDD am ei ddaioni, ac am ei ryfeddodau i feibion dynion!
22 A bydded iddynt aberthu ebyrth diolch, a mynegi ei weithredoedd ef yn llawen.
23 Y rhai a ddisgynnant i'r môr mewn llongau, a weithredant mewn dyfroedd mawrion;
24 Y rhai hyn a welant weithredoedd yr ARGLWYDD, a'i ryfeddodau yn y dyfnder.
25 Canys y mae efe yn gorchymyn, ac yn cyfodi y gwynt ystormus, yr hwn sydd yn dyrchafu ei donnau.
26 Dyrchafant i'r nef, disgynnant drachefn i'r dyfnder : toddasant eu henaid o achos adfyd.
27 Y maent yn gwibio yn ol ac yn ol, ac yn ymgyfnewid fel meddw, ac ar eu pen eu tennyn.
28 Yna gwaeddant ar yr ARGLWYDD yn eu cyfyngder, ac efe a'u dwg hwynt allan o'u cyfyngder.
29 Efe a dawela yr ystorm, fel y byddo ei thonnau yn llonydd.
30 Yna y maent yn llawen am eu bod yn dawel; felly y mae yn eu dwyn i'w hafan ddymunol.
31 O na foliannent yr ARGLWYDD am ei ddaioni, ac am ei ryfeddodau i feibion dynion!
32 Dyrchefant ef hefyd yng nghynulleidfa y bobloedd, a moliannant ef yng nghymanfa yr henuriaid.
33 Efe a dry afonydd yn anialwch, a'r ffynhonnau dyfroedd yn sychdir;
34 Gwlad ffrwythlon yn ddiffrwythdra, er drygioni y rhai sy'n trigo ynddi.
35 Efe a dry yr anialwch yn ddwfr llonydd, a thir sych yn ffynhonnau dyfroedd.
36 Ac yno y mae efe yn gwneuthur i'r newynog breswylio, fel y paratoont ddinas i drigfan;
37 A hau y meysydd, a phlannu gwinllannoedd, y rhai a ddygant ffrwyth cynydd.
38 Bendithia hwynt hefyd, fel yr amlhânt yn ddirfawr; ac nid yw yn gadael i'w hanifeiliaid leihau.
39 Trachefn, y maent yn cael eu lleihau, ac yn isel trwy orthrymder, cystudd, a thristwch.
40 Y mae efe yn tywallt dirmyg ar dywysogion, ac yn peri iddynt grwydro yn yr anialwch, lle nid oes ffordd.
41 Er hynny y mae efe yn dyrchafu'r tlawd oddi wrth gystudd, ac yn gwneuthur iddo deuluoedd fel praidd.
42 Y cyfiawn a'i gwel, ac a lawenycha: a phob anwiredd a atal ei genau.
43 Yr hwn sydd ddoeth, ac a gadwo y pethau hyn, hwy a ddeallant gariad yr Arglwydd.

PENNOD 108

1 (Cân neu Psalm Dafydd.) O Dduw, cadarn yw fy nghalon; Canaf a moliant, hyd yn oed gyda'm gogoniant.
2 Deffro, nabl a thelyn : myfi fy hun a ddeffry yn fore.
3 Clodforaf di, ARGLWYDD, ym mysg y bobloedd: a chanaf fawl i ti ymhlith y cenhedloedd.
4 Canys mawr yw dy drugaredd goruwch y nefoedd : a'th wirionedd sydd yn cyrhaeddyd hyd y cymylau.
5 Ymddyrchafa, O Dduw, goruwch y nefoedd : a'th ogoniant goruwch yr holl ddaear;
6 Fel y gwareder dy anwylyd : achub â'th ddeheulaw, ac ateb fi.
7 Duw a lefarodd yn ei sancteiddrwydd; Llawenychaf, rhannaf Sichem, a chwrdd â dyffryn Succoth.
8 Eiddof fi Gilead; eiddof fi Manasse; Effraim hefyd yw nerth fy mhen; Jwda yw fy nghyfraith;
9 Moab yw fy llestr golchi; tros Edom y bwriaf allan fy esgid; dros Philistia y gwnaf fuddugoliaeth.
10 Pwy a'm dwg i'r ddinas gadarn? pwy a'm harwain i Edom?
11 Oni fynni di, O Dduw, yr hwn a'n bwrw ni ymaith? ac oni fynni di, O Dduw, fyned allan gyda'n lluoedd?
12 Dyro i ni gymmorth rhag trallod : canys ofer yw cynnorthwy dyn.
13 Trwy Dduw y gwnawn yn ddewr : canys efe a sathr ein gelynion.

PENNOD 109

1 (I'r Prif Gerddor, Salm Dafydd.) Na dal dy hedd, O Dduw fy mawl ;
2 Canys genau y drygionus a genau y twyllodrus a agorwyd i'm herbyn : â thafod celwyddog a lefarasant i'm herbyn.
3 Amgylchynasant fi hefyd â geiriau casineb; ac a ymladdodd i'm herbyn heb achos.
4 Canys fy nghariad ydynt fy ngwrthwynebwyr : ond yr wyf yn fy rhoi fy hun i weddi.
5 Talasant i mi ddrwg am dda, a chasineb i'm cariad.
6 Gosod di ŵr drygionus drosto: a safadwy Satan ar ei ddeheulaw.
7 Pan farner ef, condemnier ef : a bydded ei weddi yn bechod.
8 Bydded ei ddyddiau ef yn brin; a chymered arall ei swydd.
9 Bydded ei blant yn amddifaid, a'i wraig yn weddw.
10 Bydded ei blant yn grwydriaid yn wastadol, ac erfyniant : ceisiasant hefyd eu bara hwynt o'u hanrhaith leoedd.
11 Dal y cribddeiliwr y cwbl sydd ganddo; a bydded i'r dieithriaid ysbeilio ei lafur.
12 Na fydded neb i estyn trugaredd iddo: ac na byddo neb i ffafr ei blant amddifaid.
13 Torrer ymaith ei hiliogaeth ef; ac yn y genhedlaeth nesaf dileer eu henw hwynt.
14 Coffed anwiredd ei hynafiaid gyda'r ARGLWYDD; ac na ddileer pechod ei fam.
15 Bydded hwynt gerbron yr ARGLWYDD yn wastadol, i dorri ymaith eu cof hwynt oddi ar y ddaear.
16 Am iddo gofio na wnaeth drugaredd, ond erlid y tlawd a'r anghenus, i ladd y drylliedig o galon.
17 Fel yr oedd efe yn caru melltithio, felly y deued atto ef: fel na hoffodd efe wrth fendithio, felly pell fyddo oddi wrtho.
18 Fel yr ymwisgodd efe â melltith megis â'i wisg, felly y deued i'w ymysgaroedd fel dwfr, ac fel olew i'w esgyrn.

19 Bydded iddo fel y wisg sydd yn ei orchuddio, ac yn wregys y mae efe wedi ei wregysu yn wastadol.
20 Bydded hyn yn wobr i'm gelynion oddi wrth yr ARGLWYDD, ac i'r rhai a ddywedant ddrwg yn erbyn fy enaid.
21 Ond gwna er fy mwyn i, O DDUW yr Arglwydd, er mwyn dy enw: oherwydd da yw dy drugaredd, gwared fi.
22 Canys tlawd ac anghenus ydwyf fi, a'm calon sydd archolledig o'm mewn.
23 Yr wyf wedi mynd fel cysgod pan ddirywio : fe'm lluchir i fyny ac i lawr fel y locust.
24 Fy ngliniau sydd wan trwy ympryd; a'm cnawd sydd yn pallu o frasder.
25 Euthum hefyd yn warth iddynt: pan edrychasant arnaf yr ysgydwasant eu pennau.
26 Cynorthwya fi, O ARGLWYDD fy Nuw: achub fi yn ôl dy drugaredd:
27 Fel y gwypont mai dy law di yw hon; mai ti, ARGLWYDD, a'i gwnaeth.
28 Melltithiant, ond bendithia di: pan gyfodant, bydded cywilydd arnynt; ond llawenycha dy was.
29 Gwisger fy ngwrthwynebwyr â gwarth, a chuddiant eu hunain â'u drygfyd, megis â mantell.
30 Clodforaf yr ARGLWYDD â'm genau yn fawr; ie, clodforaf ef ymhlith y dyrfa.
31 Canys efe a saif ar ddeheulaw y tlawd, i'w achub ef rhag y rhai a gondemniant ei enaid ef.

PENNOD 110

1 (Salm Dafydd.) Yr ARGLWYDD a ddywedodd wrth fy Arglwydd, Eistedd ar fy neheulaw, hyd oni osodwyf dy elynion yn droedfainc i ti.
2 Yr ARGLWYDD a anfon wialen dy nerth o Seion: llywodraetha yng nghanol dy elynion.
3 Dy bobl a fyddant ewyllysgar yn nydd dy allu, mewn prydferthwch sancteiddrwydd o groth y boreu: gwlith dy ieuenctyd y mae i ti.
4 Tyngodd yr ARGLWYDD, ac nid edifarha, Offeiriad wyt ti am byth yn l urdd Melchisedec.
5 Yr Arglwydd ar dy ddeheulaw a dry trwy frenhinoedd yn nydd ei ddigofaint.
6 Efe a farn ymhlith y cenhedloedd, efe a lanwa y lleoedd â chyrff meirw; bydd yn clwyfo pennau dros lawer o wledydd.
7 Efe a yfa o'r nant yn y ffordd: am hynny y dyrchafa efe y pen.

PENNOD 111

1 Molwch yr ARGLWYDD. Clodforaf yr ARGLWYDD â'm holl galon, yng nghynulliad yr uniawn, ac yn y gynulleidfa.
2 Mawr yw gweithredoedd yr ARGLWYDD, a geisir gan bawb sy'n ymhyfrydu ynddynt.
3 Anrhydeddus a gogoneddus yw ei waith : a'i gyfiawnder sydd yn dragywydd.
4 Efe a wnaeth i gofio ei weithredoedd rhyfeddol: grasol yw yr ARGLWYDD, a llawn tosturi.
5 Efe a roddes ymborth i'r rhai a'i hofnant ef : efe a feddylia byth o'i gyfammod.
6 Efe a ddangosodd iw bobl nerth ei weithredoedd, fel y rhoddo efe iddynt etifeddiaeth y cenhedloedd.
7 Gwirionedd a barn yw gweithredoedd ei ddwylo; ei holl orchymynion ef sydd sicr.
8 Y maent yn sefyll yn gadarn yn oes oesoedd, ac yn cael eu gwneud mewn gwirionedd ac uniondeb.
9 Efe a anfonodd brynedigaeth i'w bobl: efe a orchmynnodd ei gyfamod yn dragywydd: sanctaidd a pharchedig yw ei enw.
10 Dechreuad doethineb yw ofn yr ARGLWYDD: deall da sydd gan y rhai oll a wnânt ei orchmynion ef: ei foliant sydd yn dragywydd.

PENNOD 112

1 Molwch yr ARGLWYDD. Gwyn ei fyd y sawl sy'n ofni'r ARGLWYDD, sy'n ymhyfrydu'n fawr yn ei orchmynion.
2 Ei had ef fydd nerthol ar y ddaear: cenhedlaeth yr uniawn a fendithir.
3 Cyfoeth a golud fydd yn ei dŷ : a'i gyfiawnder sydd yn dragywydd.
4 I'r uniawn y cyfyd goleuni yn y tywyllwch: grasol yw efe, a llawn tosturi, a chyfiawn.
5 Gŵr da a rydd ffafr, ac a fenthyca: efe a lywia ei faterion yn ddoeth.
6 Yn ddiau ni chyffroir ef yn dragywydd: y cyfiawn fydd mewn coffadwriaeth dragywyddol.
7 Nid ofna efe rhag y newydd ddrwg: ei galon sydd gadarn, gan ymddiried yn yr ARGLWYDD.
8 Ei galon a sicrhaodd, nid ofna efe, nes gweled ei ddymuniad ar ei elynion.
9 Efe a wasgarodd, efe a roddes i'r tlodion; ei gyfiawnder sydd yn dragywydd; dyrchefir ei gorn ag anrhydedd.
10 Yr annuwiol a'i gwel, ac a flina; efe a ysgyrnygu ei ddannedd, ac a dodd ymaith: chwant y drygionus a ddifethir.

PENNOD 113

1 Molwch yr ARGLWYDD. Molwch, weision yr ARGLWYDD, molwch enw'r ARGLWYDD.
2 Bendigedig fyddo enw'r ARGLWYDD o hyn allan ac byth bythoedd.
3 O godiad haul hyd fachludiad y mae enw yr ARGLWYDD i'w ganmol.
4 Uchel yw'r ARGLWYDD goruwch yr holl genhedloedd, a'i ogoniant goruwch y nefoedd.
5Pwy sydd debyg i'r ARGLWYDD ein Duw, sy'n trigo'n uchel,
6 Yr hwn sydd yn ymostwng i weled y pethau sydd yn y nef, ac yn y ddaear !
7 Efe a gyfyd y tlawd o'r llwch, ac a ddyrcha yr anghenus o'r domen;
8 Fel y gosodo efe ef â thywysogion, gyd â thywysogion ei bobl.
9 Efe a wna i'r wraig ddiffrwyth gadw tŷ, a bod yn fam lawen i blant. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 114

1 Pan aeth Israel o'r Aipht, tŷ Jacob rhag pobl o iaith ddieithr;

2 Jwda oedd ei gysegr, ac Israel yn arglwyddiaeth iddo.
3 Y môr a'i gwelodd, ac a ffodd: yr Iorddonen a yrrwyd yn ôl.
4 Y mynyddoedd a neidiodd fel hyrddod, a'r bryniau bychain fel ŵyn.
5 Beth a ddarfu i ti, fôr, i ffoi? ti Iorddonen, fel y'th yrrwyd yn ol?
6 Chwychwi fynyddoedd, a hesgasoch fel hyrddod; a'ch bryniau bychain, fel ŵyn?
7 Crynwch, ddaear, o flaen yr Arglwydd, o flaen Duw Jacob;
8 Yr hwn a drodd y graig yn ddwfr llonydd, y fflint yn ffynnon o ddyfroedd.

PENNOD 115

1 Nid i ni, O ARGLWYDD, nid i ni, ond i'th enw rho ogoniant, er mwyn dy drugaredd a'th wirionedd.
2 Paham y dywed y cenhedloedd, Pa le yn awr y mae eu Duw hwynt?
3 Eithr ein Duw ni sydd yn y nefoedd : efe a wnaeth yr hyn a ewyllysiodd.
4 Arian ac aur yw eu delwau, gwaith dwylo dynion.
5 Y mae ganddynt enau, ond nid ydynt yn siarad: llygaid sydd ganddynt, ond ni welant:
6 Y mae clustiau ganddynt, ond ni chlywant: y mae ganddynt drwynau, ond nid ydynt yn arogli:
7 Dwylo sydd ganddynt, ond nid ydynt yn trin: traed sydd ganddynt, ond nid ydynt yn cerdded: ac nid ydynt yn siarad trwy eu gwddf.
8 Y rhai a'i gwnant, sydd gyffelyb iddynt; felly hefyd pob un a ymddiriedo ynddynt.
9 O Israel, ymddiried yn yr ARGLWYDD : efe yw eu cymorth, a'u tarian.
10 O dŷ Aaron, ymddiried yn yr ARGLWYDD: efe yw eu cymorth, a'u tarian.
11 Y rhai a ofnwch yr ARGLWYDD, ymddiriedwch yn yr ARGLWYDD: efe yw eu cymorth, a'u tarian.
12 Yr ARGLWYDD a'n coflodd ni: efe a'n bendithia; efe a fendithia dŷ Israel; efe a fendithia dŷ Aaron.
13 Bydd yn bendithio'r rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD, bach a mawr.
14Bydd yr ARGLWYDD yn dy gynyddu fwyfwy, ti a'th blant.
15 Bendigedig ydych gan yr ARGLWYDD, yr hwn a wnaeth nefoedd a daear.
16 Y nefoedd, sef y nefoedd, ydynt eiddo yr Arglwydd: ond y ddaear a roddes efe i feibion dynion.
17 Y meirw na foliannant yr ARGLWYDD, na'r neb a ddisgynnant i ddistawrwydd.
18 Ond bendithiwn yr ARGLWYDD o hyn allan ac am byth. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 116

1 Yr wyf yn caru'r ARGLWYDD, oherwydd y mae wedi gwrando ar fy llais a'm deisyfiadau.
2 Canys efe a ostyngodd ei glust ataf, am hynny y galwaf arno tra fyddwyf byw.
3 Gofid angau a'm hamgylchasant, a phoenau uffern a'm daliasant: cefais gyfyngder a gofid.
4 Yna y gelwais ar enw yr ARGLWYDD; O ARGLWYDD, atolwg, gwared fy enaid.
5 Graslawn yw'r ARGLWYDD, a chyfiawn; ie, trugarog yw ein Duw ni.
6 Yr ARGLWYDD sydd yn cadw y rhai syml: gostyngwyd fi, ac efe a'm cynorthwyodd.
7 Dychwel at dy orffwystra, fy enaid; oherwydd gwnaeth yr ARGLWYDD yn hael â thi.
8 Canys gwaredaist fy enaid rhag angau, fy llygaid rhag dagrau, a'm traed rhag syrthio.
9 Rhodiaf gerbron yr ARGLWYDD yn nhir y rhai byw.
10 Credais, am hynny y lleferais: cystuddiwyd fi yn ddirfawr:
11 Dywedais yn fy brys, Y mae pawb yn gelwyddog.
12 Beth a dalaf i'r ARGLWYDD am ei holl fudd i mi?
13 Cymeraf gwpan yr iachawdwriaeth, a galw ar enw yr ARGLWYDD.
14 Talaf fy addunedau i'r ARGLWYDD yn awr yng ngŵydd ei holl bobl.
15 Gwerthfawr yng ngolwg yr ARGLWYDD yw marwolaeth ei saint.
16 O ARGLWYDD, yn wir myfi yw dy was; Dy was ydwyf fi, a mab dy lawforwyn: datodaist fy rhwymau.
17 Offrymaf i ti aberth diolch, a galw ar enw yr ARGLWYDD.
18 Talaf fy addunedau i'r ARGLWYDD yn awr yng ngŵydd ei holl bobl,
19 Yng nghynteddoedd tŷ yr ARGLWYDD, yn dy ganol di, O Jerwsalem. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 117

1 Molwch yr ARGLWYDD, yr holl genhedloedd: molwch ef, yr holl bobloedd.
2 Canys mawr yw ei drugaredd ef tuag atom ni: a gwirionedd yr ARGLWYDD sydd yn dragywydd. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 118

1 Diolchwch i'r ARGLWYDD; canys da yw efe : oblegid ei drugaredd sydd yn dragywydd.
2 Dyweded Israel yn awr, Fod ei drugaredd ef yn dragywydd.
3 Dyweded tŷ Aaron yn awr, fod ei drugaredd ef yn dragywydd.
4 Dyweded yn awr y rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD, fod ei gariad hyd byth.
5 Gelwais ar yr ARGLWYDD mewn cyfyngder: yr ARGLWYDD a'm hatebodd, ac a'm gosododd mewn lle mawr.
6 Yr ARGLWYDD sydd o'm tu i; nid ofnaf: beth a all dyn ei wneud i mi?
7 Yr Arglwydd sydd yn cymmeryd fy rhan gyda'r rhai a'm cynnorthwyant: am hynny y gwel fy nymuniad ar y rhai a'm casânt.
8 Gwell ymddiried yn yr ARGLWYDD nag ymddiried mewn dyn.
9 Gwell ymddiried yn yr ARGLWYDD nag ymddiried mewn tywysogion.
10 Yr holl genhedloedd a'm hamgylchasant: ond yn enw yr ARGLWYDD y difethaf hwynt.

11 Amgylchynasant fi; ie, amgylchasant fi: ond yn enw yr ARGLWYDD mi a'u difethaf hwynt.
12 Amgylchynasant fi fel gwenyn; diffoddir hwynt fel tân drain: canys yn enw yr ARGLWYDD y difethaf hwynt.
13 Yr wyt wedi fy nychryn, fel y syrthiwyf: ond yr ARGLWYDD a'm cynnorthwyodd.
14 Yr ARGLWYDD yw fy nerth a'm cân, a daeth yn iachawdwriaeth i mi.
15 Llef gorfoledd ac iachawdwriaeth sydd ym mhebyll y cyfiawn: deheulaw yr Arglwydd sydd yn gwneuthur yn ddewr.
16 Deheulaw yr ARGLWYDD a ddyrchefir: deheulaw yr ARGLWYDD a wna yn ddewr.
17 Ni byddaf farw, ond byw fyddaf, a mynegaf weithredoedd yr ARGLWYDD.
18 Yr ARGLWYDD a'm ceryddodd yn ddrwg: ond ni roddodd fi i farwolaeth.
19 Agorwch i mi byrth cyfiawnder: af i mewn iddynt, a chlodforaf yr ARGLWYDD:
20 Dyma borth yr ARGLWYDD, yr hwn yr â'r cyfiawn i mewn iddo.
21 Clodforaf di: canys clywaist fi, a daeth yn iachawdwriaeth i mi.
22 Y maen a wrthododd yr adeiladwyr, a aeth yn garreg ben i'r gongl.
23 Hyn a wna yr ARGLWYDD; y mae yn rhyfeddol yn ein golwg.
24 Dyma'r dydd a wnaeth yr ARGLWYDD; byddwn yn llawenhau ac yn llawen ynddo.
25 Achub yn awr, attolwg i ti, O ARGLWYDD : O ARGLWYDD, atolwg, anfon yn awr ffyniant.
26 Bendigedig fyddo yr hwn sydd yn dyfod yn enw yr Arglwydd : ni a'ch bendithiasom chwi allan o dŷ yr Arglwydd.
27 DUW yw yr Arglwydd, yr hwn a ddangosodd i ni oleuni: rhwymwch yr aberth â rhaffau, hyd gyrn yr allor.
28 Fy Nuw ydwyt, a moliannaf di : ti yw fy Nuw, dyrchafaf di.
29 Diolchwch i'r ARGLWYDD; canys da yw : canys ei drugaredd sydd yn dragywydd.

PENNOD 119

1 ALEPH. Gwyn eu byd y rhai dihalog yn y ffordd, sy'n rhodio yng nghyfraith yr ARGLWYDD.
2 Gwyn eu byd y rhai sy'n cadw ei farnedigaethau ef, ac yn ei geisio ef â'r holl galon.
3 Ni wnant hefyd anwiredd : rhodiant yn ei ffyrdd ef.
4 Gorchymynaist i ni gadw dy orchymynion yn ddyfal.
5 O na chyfeiriwyd fy ffyrdd i gadw dy ddeddfau!
6 Yna ni'm cywilyddir, pan barchaf dy holl orchmynion.
7 Clodforaf di ag uniondeb calon, pan ddysgwyf dy farnau cyfiawn.
8 Cadwaf dy ddeddfau : paid â'm gadael yn llwyr.
9 BETH. Pa le y glanha llanc ei ffordd? gan edrych arno yn ôl dy air.
10 A'm holl galon y ceisiais di: paid â chrwydro oddi wrth dy orchmynion.
11 Cuddiais dy air yn fy nghalon, rhag pechu i'th erbyn.
12 Bendigedig wyt ti, ARGLWYDD : dysg i mi dy ddeddfau.
13 Mynegais â'm gwefusau holl farnedigaethau dy enau.
14 Llawenychais yn ffordd dy dystiolaethau, yn gymaint ag ym mhob golud.
15 Myfyriaf yn dy orchymynion, a pharchaf dy ffyrdd.
16 Ymhyfrydaf yn dy ddeddfau : nid anghofiaf dy air.
17 GIMEL. Gwna'n hael â'th was, fel y byddaf fyw, ac y cadwaf dy air.
18 Agor fy llygaid i weld rhyfeddodau o'th gyfraith.
19 Dieithr ydwyf fi yn y ddaear : na chuddia dy orchymynion oddi wrthyf.
20 Y mae fy enaid yn dryllio am yr hiraeth sydd ar dy farnedigaethau bob amser.
21 Ceryddaist y beilchion melltigedig, y rhai sydd yn cyfeiliorni oddi wrth dy orchymynion.
22 Tynnwch oddi wrthyf waradwydd a dirmyg; canys cedwais dy dystiolaethau.
23 Tywysogion hefyd a eisteddasant, ac a lefarasant i'm herbyn: ond dy was a fyfyriodd yn dy ddeddfau.
24 Dy farnedigaethau hefyd yw fy hyfrydwch a'm cynghorwyr.
25 DALETH. Glynodd fy enaid wrth y llwch: adfywia fi yn ôl dy air.
26 Mynegais fy ffyrdd, a chlywaist fi : dysg i mi dy ddeddfau.
27 Gwna imi ddeall ffordd dy orchymynion: felly y soniaf am dy ryfeddodau.
28 Y mae fy enaid yn toddi yn drwm: nertha fi yn ôl dy air.
29 Tynnwch oddi wrthyf ffordd celwydd : a chaniatâ i mi dy gyfraith yn rasol.
30 Dewisais ffordd gwirionedd : dy farnedigaethau a osodais ger fy mron.
31 Glynais wrth dy farnedigaethau: O ARGLWYDD, paid â chywilyddio fi.
32 Rhedaf ffordd dy orchymynion, pan helaetho fy nghalon.
33 AU. Dysg i mi, ARGLWYDD, ffordd dy ddeddfau; a chadwaf hi hyd y diwedd.
34 Rho i mi ddeall, a chadwaf dy gyfraith; ie, mi a'i gwyliaf â'm holl galon.
35 Gwna i mi fyned yn llwybr dy orchymynion; canys yno yr ymhyfrydaf.
36 Gostwng fy nghalon at dy farnedigaethau, ac nid at gybydd-dod.
37 Tro fy llygaid oddi wrth weled oferedd; ac adfywia fi yn dy ffordd.
38 Cadarnha dy air i'th was, yr hwn sydd ymroddgar i'th ofn.
39 Tro ymaith fy ngwaradwydd yr hwn a ofnaf : canys da yw dy farnedigaethau.
40 Wele, hiraethais am dy orchymynion : adfywia fi yn dy gyfiawnder.
41 VAU. Deled hefyd dy drugareddau ataf fi, O ARGLWYDD, sef dy iachawdwriaeth, yn ôl dy air.
42 Felly y bydd gennyf beth i atteb i'r hwn a'm gwaradwydder : canys yn dy air di yr ymddiriedaf.
43 Ac na chymer air y gwirionedd yn gwbl allan o'm genau; canys yn dy farnedigaethau di y gobeithiais.
44 Felly y cadwaf dy gyfraith yn wastadol byth bythoedd.
45 A mi a rodiaf yn rhydd : canys dy orchymynion di a geisiaf.
46 Llefaraf hefyd am dy farnedigaethau gerbron brenhinoedd, ac ni'm cywilyddir.
47 A mi a ymhyfrydaf yn dy orchymynion, y rhai a gerais.

48 Fy nwylo hefyd a ddyrchafaf at dy orchymynion, y rhai a gerais; a myfyriaf yn dy ddeddfau.
49 ZAIN. Cofia'r gair i'th was, yr hwn a beraist i mi obeithio.
50 Dyma fy nghysur yn fy nghystudd : canys dy air di a'm hadfywiodd.
51 Y beilchion a'm gwatwarasant yn ddirfawr : er hynny ni wrthodais oddi wrth dy gyfraith.
52 Cofiais dy farnedigaethau gynt, O ARGLWYDD; ac wedi cysuro fy hun.
53 Arswyd a ymaflodd ynof o achos y drygionus sy'n cefnu ar dy gyfraith.
54 Bu dy ddeddfau yn ganiadau i mi yn nhŷ fy mhererindod.
55 Cofiais dy enw, O ARGLWYDD, yn y nos, a chadwais dy gyfraith.
56 Hyn oedd gennyf, am imi gadw dy orchymynion.
57 CHETH. Ti yw fy rhan, O ARGLWYDD: dywedais y cadwaf dy eiriau.
58 Gwrthiais dy ffafr â'm holl galon: bydd drugarog wrthyf yn ôl dy air.
59 Meddyliais am fy ffyrdd, a throais fy nhraed at dy farnedigaethau.
60 Brysiais, ac nid oedais gadw dy orchmynion.
61 Rhwymyn y drygionus a'm hysbeiliasant: ond nid anghofiais dy gyfraith.
62 Ar hanner nos mi a gyfodaf i ddiolch i ti o achos dy farnedigaethau cyfiawn.
63 Cyfaill ydwyf fi i'r rhai oll a'th ofnant, ac i'r rhai a gadwant dy orchymynion.
64 Y ddaear, ARGLWYDD, sydd lawn o'th drugaredd: dysg i mi dy ddeddfau.
65 TETH. Gwnaethost yn dda â'th was, O ARGLWYDD, yn ôl dy air.
66 Dysg i mi farn a gwybodaeth dda : canys credais i'th orchymynion.
67 Cyn fy nghystuddio yr aethum ar gyfeiliorn: ond yn awr cedwais dy air di.
68 Da ydwyt ti, a daioni a wna; dysg i mi dy ddeddfau.
69 Y beilchion a wnaethant gelwydd i'm herbyn : ond myfi a gadwaf dy orchymynion â'm holl galon.
70 Mor dew yw eu calon a saim; ond yr wyf yn ymhyfrydu yn dy gyfraith di.
71 Da yw i mi gael fy nghystudd; fel y dysgwyf dy ddeddfau.
72 Gwell i mi gyfraith dy enau na miloedd o aur ac arian.
73 JOD. Dy ddwylo a'm gwnaeth, ac a'm lluniasant: rho imi ddeall, fel y dysgwyf dy orchmynion.
74 Llawenychant y rhai a'th ofnant pan welant fi; am i mi obeithio yn dy air di.
75 Gwn, O ARGLWYDD, mai uniawn yw dy farnedigaethau, ac mai mewn ffyddlondeb y cystuddiaist fi.
76 Bydded, atolwg, dy garedigrwydd trugarog yn gysur i mi, yn ôl dy air i'th was.
77 Deled dy dyner drugareddau attaf, fel y byddwyf byw : canys dy gyfraith yw fy hyfrydwch.
78 Cywilyddier y beilchion ; canys gwnant gam â mi heb achos: ond myfi a fyfyriaf yn dy orchmynion.
79 Troed y rhai a'th ofnant ataf fi, a'r rhai a wybu dy farnedigaethau.
80 Bydded fy nghalon yn gadarn yn dy ddeddfau; rhag i mi gywilyddio.
81 CAPH. Y mae fy enaid yn llewygu am dy iachawdwriaeth: ond yn dy air yr wyf yn gobeithio.
82 Y mae fy llygaid yn pylu am dy air, gan ddywedyd, Pa bryd y'm cysuro?
83 Canys yr wyf wedi myned fel potel yn y mwg; eto nid anghofiaf dy ddeddfau.
84 Pa faint yw dyddiau dy was? pa bryd y gweithredi di farn ar y rhai sy'n fy erlid?
85 Y beilchion a gloddiasant bydewau i mi, y rhai nid ydynt yn ôl dy gyfraith di.
86 Ffyddlon yw dy holl orchymynion : y maent yn fy erlid ar gam; helpa fi.
87 Bu bron iddynt fy ysu ar y ddaear; ond ni adewais dy orchymynion.
88 Adfywia fi yn l dy gariad; felly y cadwaf dystiolaeth dy enau.
89 LLAFUR. Am byth, ARGLWYDD, y mae dy air wedi ymgartrefu yn y nef.
90 Dy ffyddlondeb sydd hyd yr holl genhedloedd : sylfaenaist y ddaear, ac y mae yn aros.
91 Y maent yn parhau heddiw yn ôl dy ordinhadau: canys dy weision oll ydynt.
92 Oni buasai dy gyfraith yn hyfrydwch i mi, buaswn wedi marw yn fy nghystudd.
93 Nid anghofiaf dy orchymynion byth: canys â hwynt yr adfywiaist fi.
94 Eiddot ti ydwyf, achub fi ; canys ceisiais dy orchymynion di.
95 Y drygionus a ddisgwyliasant amdanaf i'm difetha: ond dy farnedigaethau a ystyriaf.
96 Gwelais ddiwedd ar bob perffeithrwydd : ond eang yw dy orchymyn di.
97 MEM. O pa fodd yr wyf yn dy gyfraith! mae'n fy myfyrdod ar hyd y dydd.
98 Trwy dy orchymynion, gwnaethost fi yn ddoethach na'm gelynion : canys y maent gyda mi byth.
99 Y mae gennyf fwy o ddeall na'm holl athrawon: canys dy dystiolaethau yw fy myfyrdod.
100 Yr wyf yn deall mwy na'r henuriaid, oherwydd cadwaf dy orchmynion.
101 Gostyngais fy nhraed oddi wrth bob ffordd ddrwg, i gadw dy air.
102 Ni chiliais oddi wrth dy farnedigaethau: canys ti a'm dysgaist.
103 Mor felys yw dy eiriau i'm blas! ie, melysach na mêl i'm genau!
104 Trwy dy orchymynion di y caf ddeall : am hynny y casâf bob gau-ffordd.
105 NUN. Y mae dy air yn lamp i'm traed, ac yn oleuni i'm llwybr.
106 Tyngais, a chyflawnaf, y cadwaf dy farnedigaethau cyfiawn.
107 Cystuddir fi yn ddirfawr: adfywia fi, O ARGLWYDD, yn ôl dy air.
108 Derbyn, atolwg, offrymau ewyllysgar fy ngenau, O ARGLWYDD, a dysg i mi dy farnedigaethau.
109 Fy enaid sydd yn fy llaw yn wastadol: er hynny nid anghofiaf dy gyfraith.
110 Y drygionus a osodasant fagl i mi: er hynny ni chyfeiliornais oddi wrth dy orchymynion.
111 Dy dystiolaethau a gymerais yn etifeddiaeth yn dragywydd: canys gorfoledd fy nghalon ydynt.

112 Gogwyddais fy nghalon i gyflawni dy ddeddfau bob amser, hyd y diwedd.
113 YR UN PETH. Yr wyf yn casáu meddyliau ofer: ond dy gyfraith di sydd wrth fy modd.
114 Ti yw fy nghuddfan a'm tarian : yn dy air y gobeithiaf.
115 Ciliwch oddi wrthyf, y rhai drwg-weithredwyr : canys myfi a gadwaf orchymynion fy Nuw.
116 Cynnal fi yn ol dy air, fel y byddwyf byw : ac na ad i mi gywilyddio o'm gobaith.
117 Dal fi i fynu, a mi a fyddaf ddiogel : a pharchaf dy ddeddfau yn wastadol.
118 Sathraist y rhai oll a gyfeiliornant oddi wrth dy ddeddfau: canys celwydd yw eu twyll.
119 Yr wyt yn bwrw ymaith holl annuwiolion y ddaear fel sothach: am hynny caraf dy farnedigaethau.
120 Y mae fy nghnawd yn crynu rhag dy ofn; ac yr wyf yn ofni dy farnedigaethau.
121 AIN. Gwneuthum farn a chyfiawnder: na ad fi i'm gorthrymwyr.
122 Bydd feichiau dros dy was er daioni: na ad i'r balch fy ngorthrymu.
123 Y mae fy llygaid yn pylu am dy iachawdwriaeth, ac am air dy gyfiawnder.
124 Gwna i'th was yn ol dy drugaredd, a dysg i mi dy ddeddfau.
125 Dy was ydwyf fi ; dyro imi ddeall, fel y gwypwyf dy dystiolaethau.
126 Amser yw i ti, ARGLWYDD, weithio: oherwydd dirymasant dy gyfraith.
127 Am hynny caraf dy orchymynion uwchlaw aur; ie, uwchlaw aur coeth.
128 Am hynny yr wyf yn ystyried dy holl orchymynion am bob peth yn uniawn; ac yr wyf yn casáu pob ffordd anwir.
129 AG. Hyfryd yw dy farnedigaethau: am hynny y mae fy enaid yn eu cadw.
130 Y mae mynediad dy eiriau yn goleuo; y mae yn rhoddi deall i'r syml.
131 Agorais fy ngenau, a pheri : canys hiraethais am dy orchymynion.
132 Edrych arnaf, a bydd drugarog wrthyf, fel y gwnei i'r rhai sy'n caru dy enw.
133 Trefn fy nghamrau yn dy air : ac na ad i anwiredd arglwyddiaethu arnaf.
134 Gwared fi rhag gorthrymder dyn : felly y cadwaf dy orchymynion.
135 Llewyrcha dy wyneb ar dy was; a dysg i mi dy ddeddfau.
136 Afonydd o ddyfroedd a redant i lawr fy llygaid, am na chadwant dy gyfraith.
137 TZADDI. Cyfiawn wyt ti, ARGLWYDD, ac uniawn yw dy farnedigaethau.
138 Cyfiawn a ffyddlon iawn yw dy dystiolaethau a orchmynnodd.
139 Fy sêl a'm difaodd, am i'm gelynion anghofio dy eiriau.
140 Pur iawn yw dy air: am hynny y mae dy was yn ei garu.
141 Bychan ydwyf a dirmygus: eto nac anghofiaf dy ofynion.
142 Dy gyfiawnder sydd gyfiawnder tragwyddol, a'th gyfraith yw'r gwirionedd.
143 Trallod a gofid a ymaflasant ynof : er hynny dy orchymynion yw fy hyfrydwch.
144 Cyfiawnder dy dystiolaethau sydd dragywyddol : dyro i mi ddeall, a byddaf byw.
145 KOPH. Gwaeddais â'm holl galon; gwrando fi, ARGLWYDD : cadwaf dy ddeddfau.
146 Gwaeddais arnat; achub fi, a chadwaf dy dystiolaethau.
147 Ataliais wawr y boreu, a gwaeddais : gobeithiais yn dy air.
148 Y mae fy llygaid yn atal gwyliadwriaeth y nos, i fyfyrio yn dy air.
149 Clyw fy llais yn ôl dy drugaredd: O ARGLWYDD, adfywia fi yn ôl dy farn.
150 Nesau y rhai sy'n dilyn drygioni: pell oddi wrth dy gyfraith ydynt.
151 Agos wyt ti, ARGLWYDD; a'th holl orchmynion sydd wirionedd.
152 Am dy dystiolaethau, mi a wyddwn o'r blaen mai ti sydd wedi eu seilio am byth.
153 RESH. Ystyria fy adfyd, a gwared fi: canys nid anghofiaf dy gyfraith.
154 Dadleu fy achos, a gwared fi: adfywia fi yn ôl dy air.
155 Pell yw iachawdwriaeth oddi wrth y drygionus: canys nid ydynt yn ceisio dy ddeddfau.
156 Mawr yw dy drugareddau, O ARGLWYDD: adfywia fi yn ôl dy farnedigaethau.
157 Llawer yw fy erlidwyr a'm gelynion; eto nid wyf fi'n gwrthod oddi wrth dy farnedigaethau.
158 Gwelais y troseddwyr, a gofidiais; am na chadwasant dy air di.
159 Ystyria fel yr wyf yn caru dy orchymynion: Arglwydd, adfywia fi yn ôl dy gariad.
160 Gwir yw dy air o'r dechreuad : a phob un o'th gyfiawn farnedigaethau sydd yn dragywydd.
161 SCHIN. Tywysogion a'm herlidiasant yn ddiachos: ond y mae fy nghalon yn arswydo dy air.
162 Yr wyf yn llawenhau wrth dy air, fel un yn cael ysbail fawr.
163 Casineb a ffieiddiaf gelwydd : ond dy gyfraith di a garaf.
164 Saith gwaith y dydd y clodforaf di oherwydd dy farnedigaethau cyfiawn.
165 Tangnefedd mawr sydd gan y rhai a garant dy gyfraith : ac ni thramgwydda dim arnynt.
166 O ARGLWYDD, gobeithiais am dy iachawdwriaeth, a gwneuthum dy orchmynion.
167 Fy enaid a gadwodd dy dystiolaethau; ac yr wyf yn eu caru yn fawr.
168 Cedwais dy orchymynion a'th dystiolaethau : canys fy holl ffyrdd sydd ger dy fron di.
169 TAU. Nesa fy ngwaedd ger dy fron, O ARGLWYDD: rho imi ddeall yn ôl dy air.
170 Deued fy neisyfiad ger dy fron : gwared fi yn ol dy air.
171 Fy ngwefusau a draetha foliant, pan ddysgaist i mi dy ddeddfau.
172 Fy nhafod a draetha dy air : canys cyfiawnder yw dy holl orchymynion.
173 Bydded dy law yn fy nghynorthwyo; canys dewisais dy orchymynion di.
174 Yr wyf yn dyheu am dy iachawdwriaeth, O ARGLWYDD; a'th gyfraith yw fy hyfrydwch.
175 Byw fyddo f'enaid, a'th foli wna ; a bydded dy farnedigaethau yn fy nghynorthwyo.

176 Aethum ar gyfeiliorn fel dafad colledig; ceisio dy was; canys nid anghofiaf dy orchmynion.

PENNOD 120

1 (Cân o raddau.) Yn fy nghyfyngder gwaeddais ar yr ARGLWYDD, ac efe a'm gwrandawodd.
2 O Arglwydd, gwared fy enaid rhag gwefusau celwyddog, a rhag tafod twyllodrus.
3 Beth a roddir i ti? neu beth a wneir i ti, dafod celwyddog?
4 Saethau llymion y cedyrn, a glo meryw.
5 Gwae fi, fy mod yn aros ym Mesech, fy mod yn trigo ym mhebyll Cedar!
6 Hiraethodd fy enaid gyd â'r hwn sydd yn casâu heddwch.
7 Am heddwch yr ydwyf : ond pan lefarwyf, er rhyfel y maent.

PENNOD 121

1 (Can o raddau.) Dyrchafaf fy llygaid i'r bryniau, o ba le y daw fy nghymorth.
2 Fy nghymorth a ddaw oddi wrth yr ARGLWYDD, yr hwn a wnaeth nefoedd a daear.
3 Ni adaw efe i'th droed gael ei chyffroi : ni chaiff y neb a'th gadwo lesu.
4 Wele, yr hwn sydd yn cadw Israel, ni choded ac ni chwsg.
5 Yr ARGLWYDD yw dy geidwad: yr ARGLWYDD yw dy gysgod ar dy ddeheulaw.
6 Yr haul ni'th drawo y dydd, na'r lloer liw nos.
7 Yr Arglwydd a'th geidw rhag pob drwg: efe a geidw dy enaid.
8 Bydded i'r ARGLWYDD dy fynd allan, a'th ddyfodiad i mewn, o'r amser hwn allan, a hyd byth.

PENNOD 122

1 (Cân o raddau Dafydd.) Yr oeddwn yn llawen pan ddywedasant wrthyf, Awn i dŷ yr ARGLWYDD.
2 Ein traed a safant o fewn dy byrth, O Ierusalem.
3Mae Jerwsalem wedi'i hadeiladu'n ddinas sydd wedi'i chrynhoi ynghyd:
4 Lle y mae y llwythau yn myned i fyny, llwythau yr ARGLWYDD, i dystiolaeth Israel, i ddiolch i enw yr ARGLWYDD.
5 Canys gosodedig yw gorseddau barn, gorseddau tŷ Dafydd.
6 Gweddiwch am dangnefedd Jerusalem : llwyddant y rhai a'th garant.
7 Tangnefedd fyddo o fewn dy furiau, a ffyniant o fewn dy balasau.
8 Er mwyn fy mrodyr a'm cymdeithion, dywedaf yn awr, Tangnefedd o'th fewn.
9 Oherwydd tŷ yr ARGLWYDD ein Duw y ceisiaf dy les.

PENNOD 123

1 (Cân o raddau.) Atat ti y dyrchafaf fy llygaid, O ti sy'n trigo yn y nefoedd.
2 Wele, fel y mae llygaid gweision ar law eu meistriaid, ac fel llygaid morwyn ar law ei meistres; felly y mae ein llygaid yn disgwyl ar yr ARGLWYDD ein Duw, nes iddo drugarhau wrthym.
3 Trugarhâ wrthym, Arglwydd, trugarhâ wrthym : canys dirmygedig yw ein digon.
4 Ein henaid a lenwir yn ddirfawr â gwatwar y rhai sy'n esmwyth, ac â dirmyg y beilchion.

PENNOD 124

1 (Can o raddau Dafydd.) Oni bai yr ARGLWYDD oedd o'n hochr ni, yn awr y dywed Israel;
2 Oni bai yr ARGLWYDD oedd o'n hochr ni, pan gyfododd dynion i'n herbyn:
3 Yna hwy a'n llyncasant ni yn gyflym, pan enynnodd eu llid i'n herbyn:
4 Yna y dyfroedd a'n llethu, y ffrwd a aeth dros ein henaid:
5 Yna y dyfroedd balch a aethant dros ein henaid ni.
6 Bendigedig fyddo'r ARGLWYDD, yr hwn ni roddodd ni yn ysglyfaeth i'w dannedd.
7 Ein henaid a ddiangodd fel aderyn o fagl yr adar: drylliodd y fagl, a dihangwyd ni.
8 Ein cymorth ni sydd yn enw yr ARGLWYDD, yr hwn a wnaeth nefoedd a daear.

PENNOD 125

1 (Cân o raddau.) Y rhai a ymddiriedant yn yr ARGLWYDD a fyddant fel mynydd Seion, yr hwn ni ellir ei symud, ond sydd yn aros am byth.
2 Fel y mae'r mynyddoedd o amgylch Jerwsalem, felly y mae'r ARGLWYDD o amgylch ei bobl o hyn allan hyd byth.
3 Canys ni orphwysa gwialen y drygionus ar goelbren y cyfiawn; rhag i'r cyfiawn estyn eu dwylo at anwiredd.
4 Gwna dda, O ARGLWYDD, i'r rhai da, ac i'r rhai uniawn yn eu calon.
5 Y rhai a giliodd i'w ffyrdd cam, yr Arglwydd a'u harwain hwynt allan gyda gweithwyr anwiredd: ond heddwch fyddo ar Israel.

PENNOD 126

1 (Cân o raddau.) Pan ddychwelodd yr ARGLWYDD gaethiwed Seion, yr oeddem ni fel y rhai oedd yn breuddwydio.
2 Yna y llanwyd ein genau â chwerthin, a'n tafod â chaniad: yna y dywedasant ymysg y cenhedloedd, Yr ARGLWYDD a wnaeth iddynt bethau mawrion.
3 Yr ARGLWYDD a wnaeth bethau mawr i ni; o'r hyn yr ydym yn llawen.
4 Tro drachefn ein caethiwed, O ARGLWYDD, fel ffrydiau'r ne'.
5 Y rhai sy'n hau mewn dagrau, a fedi mewn gorfoledd.
6 Yr hwn sydd yn myned allan ac yn wylo, yn dwyn had gwerthfawr, yn ddiau a ddaw drachefn mewn gorfoledd, gan ddwyn ei ysgubau gydag ef.

PENNOD 127

1 (Cân y graddau i Solomon.) Oni bai i'r ARGLWYDD adeiladu'r tŷ, ofer a lafuriant yr hwn a'i hadeiladant: oni bai i'r ARGLWYDD gadw'r ddinas, y gwylwyr a ddihuno ond yn ofer.

2 Ofer yw i chwi godi yn fore, eistedd yn hwyr, i fwyta bara gofidiau: canys felly y mae efe yn rhoi cwsg i'w anwylyd.
3 Wele plant yn etifeddiaeth i'r ARGLWYDD: a ffrwyth y groth yw ei wobr.
4 Fel saethau yn llaw cedyrn; felly hefyd plant yr ieuenctyd.
5 Gwyn ei fyd y gŵr y mae ei rwysg yn llawn o honynt: ni chywilyddiant, eithr ymddiddanant â'r gelynion yn y porth.

PENNOD 128

1 (Cân o raddau.) Bendigedig yw pob un sy'n ofni'r ARGLWYDD; yr hwn sydd yn rhodio yn ei ffyrdd.
2 Canys llafur dy ddwylo a fwyty : dedwydd fyddi, a bydd dda i ti.
3 Bydded dy wraig fel gwinwydden ffrwythlawn wrth ystlysau dy dŷ : dy blant fel planhigion olewydd o amgylch dy fwrdd.
4 Wele, fel hyn y bendithir y gŵr sy'n ofni'r ARGLWYDD.
5 Bendith yr ARGLWYDD di o Seion: a thi a gei weled daioni Jerwsalem holl ddyddiau dy einioes.
6 Ie, plant dy blant a gei weled, a thangnefedd ar Israel.

PENNOD 129

1 (Cân o raddau.) Amryw amser y cystuddiasant fi o'm hieuenctid, dyweded Israel yn awr:
2 Llawer amser a'm cystuddiasant o'm hieuenctid : er hynny ni orchfygasant fi.
3 Yr aredig a aredig ar fy nghefn : hiraethasant eu rhychau.
4 Cyfiawn yw'r ARGLWYDD: torrodd linynau'r drygionus.
5 Dyrysu a throi'n ôl y rhai sy'n casáu Seion.
6 Bydded fel glaswelltyn ar bennau tai, yr hwn sydd yn gwywo cyn iddo dyfu:
7 Nid yw'r peiriant torri yn llenwi ei law; na'r hwn sydd yn rhwymo ysgubau ei fynwes.
8 Ac ni ddywed y rhai sydd yn myned heibio, Bendith yr Arglwydd arnat ti: bendithiwn di yn enw yr ARGLWYDD.

PENNOD 130

1 (Cân o raddau.) O'r dyfnder y gwaeddais arnat, O ARGLWYDD.
2 Arglwydd, clyw fy llef : bydded dy glustiau at lais fy neisyfiadau.
3 Os wyt ti, ARGLWYDD, yn nodi camweddau, O Arglwydd, pwy a saif?
4 Ond y mae maddeuant gyd â thi, i'th ofni.
5 Disgwyliaf wrth yr ARGLWYDD, y mae fy enaid yn disgwyl, ac yn ei air y gobeithiaf.
6 Y mae fy enaid yn disgwyl am yr Arglwydd yn fwy na'r rhai sy'n gwylio am y bore : yn fwy na'r rhai sy'n gwylio am y bore, meddaf.
7 Gobeithia Israel yn yr ARGLWYDD: canys gyda'r ARGLWYDD y mae trugaredd, a chydag ef y mae prynedigaeth helaeth.
8 Ac efe a rydd Israel oddi wrth ei holl anwireddau.

PENNOD 131

1 (Caniad o raddau Dafydd.) O ARGLWYDD, nid yw fy nghalon yn arswydus, na'm llygaid yn uchel;
2 Yn ddiau ymddygais ac ymdawelais fy hun, fel plentyn wedi ei ddiddyfnu gan ei fam: fel plentyn wedi ei ddiddyfnu y mae fy enaid.
3 Bydded i Israel obeithio yn yr ARGLWYDD o hyn allan ac am byth.

PENNOD 132

1 Cân o raddau. ARGLWYDD, cofia Dafydd, a'i holl gystuddiau:
2 Fel y tyngodd i'r ARGLWYDD, ac yr addunedodd i Dduw cadarn Jacob;
3 Yn ddiau ni ddeuaf i babell fy nhŷ, ac ni esgynaf i'm gwely;
4 Ni roddaf gwsg i'm llygaid, na chwsg i'm hamrantau,
5 Hyd oni chaffwyf le i'r ARGLWYDD, trigfa i Dduw cadarn Jacob.
6 Wele, ni a glywsom am dano yn Ephratah : ni a'i cawsom hi ym meysydd y coed.
7 Awn i'w dabernaclau ef : addolwn wrth ei draed ef.
8 Cyfod, ARGLWYDD, i'th orffwysfa; ti, ac arch dy nerth.
9 Gwisger dy offeiriaid â chyfiawnder; a gwaedded dy saint am lawenydd.
10 Er mwyn Dafydd dy was na thro ymaith wyneb dy eneiniog.
11 Yr ARGLWYDD a dyngodd mewn gwirionedd i Ddafydd; ni thry oddi wrthi; O ffrwyth dy gorff y gosodaf ar dy orsedd.
12 Os ceidw dy blant fy nghyfamod, a'm tystiolaeth a ddysgaf iddynt, eu plant hwythau a eisteddant ar dy orseddfaingc byth.
13 Canys yr ARGLWYDD a ddewisodd Seion; efe a'i dymunodd yn drigfa iddo.
14 Dyma fy ngweddill yn dragywydd : yma y trigaf; canys myfi a'i dymunais.
15 Bendithiaf ei darpariaeth hi yn helaeth: digonaf ei thlawd â bara.
16 Gwisgaf hefyd ei hoffeiriaid hi âg iachawdwriaeth : a'i saint a floeddiant yn uchel mewn llawenydd.
17 Yno y gwnaf i gorn Dafydd blaguro: ordeiniais lamp i'm heneiniog.
18 Ei elynion a wisgaf â gwarth: ond arno ei hun y blodeua ei goron.

PENNOD 133

1 (Can o raddau Dafydd.) Wele, mor dda ac mor hyfryd yw i frodyr gyd-fyw mewn undod !
2 Y mae yn debyg i'r ennaint gwerthfawr ar y pen, yr hwn a redodd i waered ar y farf, sef barf Aaron: yr hwn a aeth i waered i gyrrau ei ddillad;
3 Fel gwlith Hermon, ac fel gwlith yn disgyn ar fynyddoedd Seion: canys yno y gorchmynnodd yr ARGLWYDD y fendith, sef bywyd byth.

PENNOD 134

1 (Can o raddau.) Wele, bendithiwch yr ARGLWYDD, holl weision yr ARGLWYDD, y rhai sydd liw nos yn sefyll yn nhŷ yr ARGLWYDD.
2 Dyrchefwch eich dwylo yn y cysegr, a bendithiwch yr ARGLWYDD.

3 Bendith yr ARGLWYDD a wnaeth nef a daear o Seion.

PENNOD 135

1 Molwch yr ARGLWYDD. Molwch enw'r ARGLWYDD; molwch ef, O weision yr ARGLWYDD.
2 Y rhai sy'n sefyll yn nhŷ yr ARGLWYDD, yng nghynteddoedd tŷ ein Duw ni,
3 Molwch yr ARGLWYDD; canys da yw yr ARGLWYDD: canwch fawl i'w enw; canys dymunol yw.
4 Canys yr ARGLWYDD a ddewisodd Jacob iddo ei hun, ac Israel yn drysor hynod iddo.
5 Canys mi a wn fod yr Arglwydd yn fawr, a bod ein Harglwydd ni yn goruwch yr holl dduwiau.
6 Beth bynnag a fynno'r ARGLWYDD, efe a wnaeth yn y nef, ac ar y ddaear, yn y moroedd, a'r holl ddyfnderoedd.
7 Gwna i'r anweddau esgyn o eithafoedd y ddaear; efe a wna fellt i'r glaw; y mae yn dwyn y gwynt allan o'i drysorau.
8 Yr hwn a drawodd gyntafanedig yr Aipht, yn ddyn ac yn anifail.
9 Yr hwn a anfonodd arwyddion a rhyfeddodau i'th ganol di, yr Aipht, ar Pharo, ac ar ei holl weision.
10 Yr hwn a drawodd genhedloedd mawrion, ac a laddodd frenhinoedd cedyrn;
11 Sehon brenin yr Amoriaid, ac Og brenin Basan, a holl deyrnasoedd Canaan:
12 Ac a roddes eu gwlad yn etifeddiaeth, yn etifeddiaeth i Israel ei bobl.
13 Dy enw, ARGLWYDD, sydd yn dragywydd; a'th goffadwriaeth, O ARGLWYDD, dros yr holl genedlaethau.
14 Oherwydd bydd yr ARGLWYDD yn barnu ei bobl, a bydd yn edifarhau am ei weision.
15 Arian ac aur yw delwau y cenhedloedd, gwaith dwylo dynion.
16 Y mae ganddynt enau, ond nid ydynt yn siarad; llygaid sydd ganddynt, ond ni welant;
17 Y mae clustiau ganddynt, ond ni chlywant; ac nid oes ychwaith anadl yn eu genau.
18 Cyffelyb yw y rhai a'i gwnant : felly y mae pob un a ymddiriedo ynddynt.
19 Bendithiwch yr ARGLWYDD, tŷ Israel: bendithiwch yr ARGLWYDD, tŷ Aaron:
20 O dŷ Lefi, bendithiwch yr ARGLWYDD: y rhai sy'n ofni'r ARGLWYDD, bendithiwch yr ARGLWYDD.
21 Bendigedig fyddo'r Arglwydd o Seion, yr hwn sydd yn trigo yn Jerwsalem. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 136

1 Diolchwch i'r ARGLWYDD; canys da yw : canys ei drugaredd sydd yn dragywydd.
2 Diolchwch i Dduw y duwiau : canys ei drugaredd sydd yn dragywydd.
3 Diolchwch i Arglwydd yr arglwyddi : canys ei drugaredd sydd yn dragywydd.
4 I'r hwn yn unig sydd yn gwneuthur rhyfeddodau mawrion : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
5 I'r hwn trwy ddoethineb y gwnaeth y nefoedd : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
6 I'r hwn a estynnodd y ddaear goruwch y dyfroedd : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
7 I'r hwn a wnaeth oleuadau mawrion : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd :
8 Yr haul i lywodraethu yn y dydd, oherwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd:
9 Y lloer a'r ser i lywodraethu liw nos : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
10 I'r hwn a drawodd yr Aipht yn eu cyntafanedig : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
11 Ac a ddug Israel allan o'u mysg hwynt: canys ei drugaredd sydd yn dragywydd:
12 A llaw gref, ac â braich estynedig : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
13 I'r hwn a rannodd y môr coch yn rannau: o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd:
14 Ac a wnaeth i Israel dramwyo trwy ei chanol hi: o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd:
15 Ond dymchwelodd Pharo a'i lu yn y môr coch: oherwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
16 I'r hwn a dywysodd ei bobl trwy yr anialwch : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
17 I'r hwn a drawodd frenhinoedd mawrion : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd:
18 Ac a laddodd frenhinoedd enwog: oherwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd:
19 Sehon brenin yr Amoriaid, oherwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd:
20 Ac Og brenin Basan: canys ei drugaredd sydd yn dragywydd:
21 Ac a roddes eu gwlad yn etifeddiaeth: o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd:
22 Etifeddiaeth i Israel ei was: o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
23 Yr hwn a'n cofia ni yn ein hisel : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd:
24 Ac a'n gwaredodd rhag ein gelynion : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
25 Yr hwn sydd yn rhoddi ymborth i bob cnawd : o herwydd ei drugaredd sydd yn dragywydd.
26 Diolchwch i Dduw y nefoedd : canys ei drugaredd sydd yn dragywydd.

PENNOD 137

1 Wrth afonydd Babilon, yno yr eisteddasom, ie, wylasom, wrth gofio Seion.
2 Crogasom ein telynau ar yr helyg yn ei chanol.
3 Canys yno y rhai a'n caethgludasant a ofynnodd i ni gân ; a'r rhai a'n gwastraffodd a ofynnodd i ni lawenydd, gan ddywedyd, Cenwch i ni un o ganiadau Seion.
4 Sut y canwn ni gân yr ARGLWYDD mewn gwlad ddieithr?
5 Os anghofiaf di, Jerwsalem, anghofied fy neheulaw ei chyfrwystra.
6 Os na chofiaf di, glyned fy nhafod wrth dô fy ngenau; onid gwell genyf Jerusalem uwchlaw fy llawenydd penaf.
7 Cofia, ARGLWYDD, feibion Edom yn nydd Jerwsalem; yr hwn a ddywedodd, Cyfodwch, cyfodwch, hyd ei sylfaen.
8 O ferch Babilon, yr hon wyt i'w difa; dedwydd fydd efe, yr hwn sydd yn dy wobrwyo fel y gwasanaethaist ni.
9 Gwyn ei fyd yr hwn a gymmero ac a ddryga dy rai bychain yn erbyn y meini.

PENNOD 138

1 (A Psalm of David.) Clodforaf di â'm holl galon: o flaen y duwiau y canaf i ti.
2 Ymgrymaf tua'th deml sanctaidd, a chlodforaf dy enw am dy ffyddlondeb, ac am dy wirionedd: canys dyrchafaist dy air goruwch dy holl enw.
3 Yn y dydd y gwaeddais, ti a'm hatebaist, ac a'm nerthaist â nerth yn fy enaid.
4 Holl frenhinoedd y ddaear a'th foliannant, O ARGLWYDD, pan glywant eiriau dy enau.
5 Ie, canant yn ffyrdd yr ARGLWYDD: canys mawr yw gogoniant yr ARGLWYDD.
6 Er bod yr ARGLWYDD yn uchel, parch i'r gostyngedig y mae, ond y balch a edwyn o bell.
7 Er rhodio yng nghanol cyfyngder, ti a'm hadfywia: estyn dy law yn erbyn digofaint fy ngelynion, a'th ddeheulaw a'm hachub.
8 Yr ARGLWYDD a berffeithia yr hyn a berthyn i mi: dy drugaredd, O ARGLWYDD, sydd yn dragywydd: paid â gadael gweithredoedd dy ddwylo dy hun.

PENNOD 139

1 (I'r pencerdd, Salm Dafydd.) O ARGLWYDD, ti a'm chwiliwyd, ac a'm hadwaenaist.
2 Ti a wyddost fy eisteddiad a'm cyfodiad, ti a ddeallaist fy meddwl o bell.
3 Amgylchynaist fy llwybr a'm gorweddfa, a gwyddost fy holl ffyrdd.
4 Canys nid oes gair yn fy nhafod, eithr wele, O ARGLWYDD, ti a'i gwyddost yn llwyr.
5 Gosodaist fi o'r tu ôl ac o'r blaen, a gosodaist dy law arnaf.
6 Y fath wybodaeth sydd ormod i mi; uchel yw hi, ni allaf ei gyrraedd.
7 I ba le yr âf oddi wrth dy yspryd ? neu i ba le y ffoaf o'th ŵydd di?
8 Os esgynaf i'r nef, yno yr wyt ti : os gwnaf fy ngwely yn uffern, wele ti yno.
9 Os cymmeraf adenydd y boreu, a thrigo yn eithafoedd y môr;
10 Yno y bydd dy law yn fy arwain, a'th ddeheulaw yn fy nghynnal.
11 Os dywedaf, Diau y tywyllwch a'm cuddia; bydd hyd yn oed y nos yn ysgafn amdanaf.
12 Ie, nid yw'r tywyllwch yn cuddio oddi wrthyt; eithr y nos a lewyrcha fel y dydd: y tywyllwch a'r goleuni sydd ill dau i ti.
13 Canys ti a feddianaist fy awenau: gorchuddiodd fi yng nghroth fy mam.
14 Clodforaf di; canys ofnus a rhyfeddol a wnaethpwyd: rhyfedd yw dy weithredoedd; a bod fy enaid yn gwybod yn iawn.
15 Ni chuddiwyd fy sylwedd oddi wrthyt, pan wnaethpwyd fi yn ddirgel, a'm gweithio'n rhyfedd yn rhannau isaf y ddaear.
16 Dy lygaid a welsant fy sylwedd, eto yn anmherffaith; ac yn dy lyfr yr ysgrifenwyd fy holl aelodau, y rhai a luniwyd yn barhaus, ac nid oedd un ohonynt eto.
17 Mor werthfawr hefyd yw dy feddyliau i mi, O Dduw! mor fawr yw eu swm !
18 Pe cyfrifwn hwynt, y maent yn fwy eu rhifedi na'r tywod: pan ddeffrôf, yr ydwyf gyd â thi o hyd.
19 Diau y lladdech yr annuwiol, O DDUW: ewch oddi wrthyf gan hynny, chwi wŷr gwaedlyd.
20 Canys yn ddrygionus y llefarant yn dy erbyn, a'th elynion a gymerant dy enw yn ofer.
21 Onid cas gennyf fi, O ARGLWYDD, y rhai sy'n dy gasáu di? ac onid wyf yn tristau i'r rhai a gyfodant i'th erbyn?
22 Casaf hwynt â chasineb perffaith: cyfrifaf hwynt yn elynion i mi.
23 Chwiliwch fi, O DDUW, a gwybydd fy nghalon: ceisi fi, a gwybydd fy meddyliau:
24 Ac edrych a oes ffordd ddrwg ynof, ac arwain fi yn y ffordd dragwyddol.

PENNOD 140

1 (I'r pencerdd, Salm Dafydd.) Gwared fi, O ARGLWYDD, rhag y dyn drwg: cadw fi rhag y dyn treisgar;
2 Sy'n dychmygu drygioni yn eu calon; yn barhaus y maent wedi ymgasglu i ryfel.
3 Hwy a hogiasant eu tafodau fel sarph; mae gwenwyn gwiberod o dan eu gwefusau. Selah.
4 Cadw fi, O ARGLWYDD, rhag dwylo'r drygionus; cadw fi rhag y dyn treisgar; y rhai a fwriadasant ddymchwel fy ngherddediadau.
5 Y beilchion a guddiasant fagl i mi, a rhaffau; y maent wedi taenu rhwyd ar fin y ffordd; maent wedi gosod gins i mi. Selah.
6 Dywedais wrth yr ARGLWYDD, Fy Nuw ydwyt ti: clyw, O ARGLWYDD, lef fy ngweddi.
7 O DDUW Arglwydd, nerth fy iachawdwriaeth, a orchuddiaist fy mhen yn nydd rhyfel.
8 Na chaniattâ, ARGLWYDD, ddymuniadau yr annuwiol: ymhellach na'i ddrygioni; rhag iddynt ddyrchafu eu hunain. Selah.
9 Am ben y rhai sy'n fy amgylchu, bydded drygioni eu gwefusau eu hunain yn eu gorchuddio.
10 Syrth arnynt lolosgi : bwrier hwynt i'r tân; i bydewau dyfnion, fel na chyfodant drachefn.
11 Na sicrha siaradwr drwg yn y ddaear: drwg a hela y drygionus i'w ddymchwel.
12 Gwn y bydd yr ARGLWYDD yn cynnal achos y cystudd, a hawl y tlawd.
13 Yn ddiau y clodforant dy enw: y rhai uniawn a drig yn dy ŵydd.

PENNOD 141

1 (Pal Dafydd.) O ARGLWYDD, yr wyf yn llefain arnat: brysia ataf; gwrandewch ar fy llais, pan lefwyf arnat.
2 Gosod fy ngweddi ger dy fron yn arogl-darth ; a dyrchafu fy nwylo fel yr aberth hwyrol.
3 O ARGLWYDD, gosod o flaen fy ngenau wyliadwriaeth; cadw drws fy ngwefusau.
4 Na ostyngwch fy nghalon at ddim drwg, i wneuthur gweithredoedd drygionus â dynion a weithiant anwiredd: ac na fwytaf fi o'u danteithion hwynt.
5 Bydded i'r cyfiawn fy nharo; caredigrwydd fyddo : a cherydded fi ; olew rhagorol fydd, yr hwn ni thor fy mhen: canys eto fy ngweddi hefyd fydd yn eu cyfyngderau hwynt.

6 Pan ddymchwelir eu barnwyr mewn lleoedd caregog, hwy a wrandawant ar fy ngeiriau; canys melys ydynt.
7 Y mae ein hesgyrn ar wasgar wrth enau'r bedd, fel pan dorrio a hollti pren ar y ddaear.
8 Ond attat ti y mae fy llygaid, O DDUW yr Arglwydd : ynot ti y mae fy ymddiried; paid â gadael fy enaid yn amddifad.
9 Cadw fi rhag y maglau y rhai a osodasant i mi, a chenadau gweithredyddion anwiredd.
10 Syrth y drygionus i'w rhwydau eu hunain, tra byddaf fi yn dianc.

PENNOD 142

1 (Maschil Dafydd; Gweddi pan oedd yn yr ogof.) Gwaeddais ar yr ARGLWYDD â'm llef; â'm llais at yr ARGLWYDD y gwnes i'm deisyfiad.
2 Tywalltais fy nghwyn ger ei fron ef ; Yr wyf yn dangos ger ei fron ef fy helynt.
3 Pan oedd fy ysbryd yn llethu o'm mewn, yna gwyddost fy llwybr. Yn y ffordd y cerddais y maent wedi rhoi magl i mi yn ddirgel.
4 Edrychais ar fy neheulaw, ac edrychais, ond nid oedd neb a'm hadwaenai: lloches a'm methodd; nid oedd neb yn gofalu am fy enaid.
5 Gwaeddais arnat, O ARGLWYDD: dywedais, "Ti yw fy noddfa, a'm rhan yn nhir y rhai byw."
6 Gwrando ar fy ngwaedd; canys isel iawn a ddygwyd fi : gwared fi rhag fy erlidwyr; canys cryfach ydynt na myfi.
7 Dwg fy enaid o garchar, fel y moliannwyf dy enw : y cyfiawn a'm hamgylchant; canys gwnei'n hael â mi.

PENNOD 143

1 (Salm Dafydd.) Clyw fy ngweddi, O ARGLWYDD, gwrando ar fy ngweddi: yn dy ffyddlondeb ateb fi, ac yn dy gyfiawnder.
2 Ac na ddos i farn â'th was : canys yn dy olwg di ni chyfiawnheir neb byw.
3 Canys y gelyn a erlidiodd fy enaid; efe a drawodd fy einioes i'r llawr; efe a'm gwnaeth i drigo mewn tywyllwch, fel y rhai a fu hir farw.
4 Am hynny y mae fy ysbryd yn llethu o'm mewn; y mae fy nghalon o'm mewn yn anghyfannedd.
5 Cofiaf y dyddiau gynt; myfyriaf ar dy holl weithredoedd; Myfyriaf ar waith dy ddwylo.
6 Estynnaf fy nwylo atat : y mae fy enaid yn sychedu amdanat, fel tir sychedig. Selah.
7 Clyw fi yn fuan, O ARGLWYDD : y mae fy ysbryd yn pallu: na chuddia dy wyneb oddi wrthyf, rhag imi fod yn debyg i'r rhai a ddisgynnant i'r pydew.
8 Par i mi glywed dy gariad yn fore; canys ynot ti yr ymddiriedaf: peri imi wybod y ffordd y rhodiaf; canys dyrchafaf fy enaid atat ti.
9 Gwared fi, O ARGLWYDD, rhag fy ngelynion : ffo atat ti i'm cuddio.
10 Dysg fi i wneuthur dy ewyllys; canys ti yw fy Nuw : da yw dy ysbryd; arwain fi i wlad yr uniondeb.
11 O Arglwydd, adfywia fi, er mwyn dy enw : er mwyn dy gyfiawnder dwg fy enaid o gyfyngder.
12 Ac o'th drugaredd tor ymaith fy ngelynion, a distrywia y rhai oll a'm cystuddiant: canys dy was di ydwyf fi.

PENNOD 144

1 (Salm Dafydd.) Bendigedig fyddo'r ARGLWYDD, fy nerth, sy'n dysgu fy nwylo i ryfel, a'm bysedd i ymladd.
2 Fy daioni, a'm hamddiffynfa ; fy nhŵr uchel, a'm gwaredydd; fy nharian, a'r hwn yr ymddiriedaf ynddo; yr hwn sydd yn darostwng fy mhobl am danaf.
3 ARGLWYDD, beth yw dyn, i ti gymryd gwybodaeth ohono! neu fab dyn, yr wyt yn ei gyfrif ef!
4 Cyffelyb yw dyn i oferedd : ei ddyddiau sydd fel cysgod yn myned heibio.
5 Gostwng dy nefoedd, O ARGLWYDD, a disgyn i lawr: cyffyrdda 'r mynyddoedd, a hwy a fwg.
6 Bwr allan fellt, a gwasgar hwynt: saetha dy saethau, a distrywia hwynt.
7 Anfon dy law oddi fry; gwared fi, a gwared fi o ddyfroedd mawr, o law plant dieithr;
8 Y mae eu genau yn llefaru oferedd, a'u deheulaw yn ddeheulaw celwydd.
9 Canaf i ti, O Dduw, gân newydd: ar nabl ac offeryn y deg tant y canaf fawl i ti.
10 Yr hwn sydd yn rhoddi iachawdwriaeth i frenhinoedd : yr hwn sydd yn gwared Dafydd ei was rhag y cleddyf niweidiol.
11 Gwared fi, a gwared fi o law plant dieithr, y rhai y mae eu genau yn llefaru oferedd, a'u deheulaw yn ddeheulaw anwiredd:
12 Fel y byddo ein meibion ni fel planhigion wedi tyfu yn eu hieuenctid; fel y byddo ein merched fel conglfeini, wedi eu caboli yn ol delw palas:
13 Fel y byddo ein casglyddion yn gyflawn, yn rhoddi pob rhyw stôr: fel y dygo ein defaid filoedd ar ddeg o filoedd yn ein heolydd.
14 Fel y byddo ein ychen yn gryfion i lafurio ; na byddo torri i mewn, na myned allan; nad oes dim cwyno yn ein strydoedd.
15 Gwyn eu byd y bobl hynny sydd yn y cyfryw achos: ie, gwyn eu byd y bobl hynny y mae eu Duw yn Arglwydd.

PENNOD 145

1 (Salm mawl Dafydd.) Dyrchafaf di, fy Nuw, O frenin; a bendithiaf dy enw byth bythoedd.
2 Bob dydd bendithiaf di; a chlodforaf dy enw byth bythoedd.
3 Mawr yw'r ARGLWYDD, a mawr i'w ganmol; ac y mae ei fawredd yn anchwiliadwy.
4 Un genhedlaeth a glodforant dy weithredoedd i'r llall, ac a fynegant dy weithredoedd nerthol.
5 Soniaf am ogoneddus ogoniant dy fawredd, ac am dy ryfeddodau.
6 A gwŷr a lefarant am gadernid dy weithredoedd ofnadwy: a mynegaf dy fawredd.
7 Hwy a draethant gof dy fawr ddaioni, ac a ganant am dy gyfiawnder.
8 Graslon yw'r ARGLWYDD, a llawn tosturi; araf i ddig, ac o fawr drugaredd.
9 Da yw yr ARGLWYDD i bawb: a'i drugareddau sydd dros ei holl weithredoedd.
10 Dy holl weithredoedd a'th foliannant, O ARGLWYDD; a'th saint a'th fendithiant.

11 Llefarant am ogoniant dy frenhiniaeth, a soniant am dy allu;
12 I wneud yn hysbys i feibion dynion ei weithredoedd nerthol, a gogoneddus fawredd ei deyrnas.
13 Dy frenhiniaeth sydd deyrnas dragwyddol, a'th arglwyddiaeth sydd dros yr holl genedlaethau.
14 Y mae'r ARGLWYDD yn cynnal pawb sy'n syrthio, ac yn codi pawb sy'n ymgrymu.
15 Y mae llygaid pawb yn disgwyl arnat; a rhoddaist iddynt eu hymborth yn ei bryd.
16 Yr wyt yn agoryd dy law, ac yn bodloni dymuniad pob peth byw.
17 Cyfiawn yw'r ARGLWYDD yn ei holl ffyrdd, a sanctaidd yn ei holl weithredoedd.
18 Y mae'r ARGLWYDD yn agos at bawb sy'n galw arno, at bawb sy'n galw arno mewn gwirionedd.
19 Efe a gyflawna ddymuniad y rhai a'i hofnant ef : efe hefyd a wrendy ar eu gwaedd hwynt, ac a'u hachub hwynt.
20 Yr ARGLWYDD sydd yn cadw y rhai oll a'i carant ef: ond yr holl ddrygionus a ddifetha efe.
21 Fy ngenau a lefara foliant yr Arglwydd : a bendithed pob cnawd ei enw sanctaidd yn oes oesoedd.

PENNOD 146

1 Molwch yr ARGLWYDD. Molwch yr ARGLWYDD, fy enaid.
2 Tra fyddwyf byw clodforaf yr Arglwydd : canaf fawl i'm Duw tra byddo byw.
3 Nac ymddiriedwch mewn tywysogion, nac ym mab dyn, yn yr hwn nid oes gynnorthwy.
4 Ei anadl a â allan, efe a ddychwel i'w ddaear; yn y dydd hwnnw derfydd am ei feddyliau.
5 Gwyn ei fyd y sawl y mae Duw Jacob yn gymmorth iddo, y mae ei obaith yn yr ARGLWYDD ei DDUW:
6 Yr hwn a wnaeth nefoedd, a daear, y môr, a’r hyn oll sydd ynddo: yr hwn sydd yn cadw gwirionedd yn dragywydd:
7 Yr hwn sydd yn gwneuthur barn i'r gorthrymedig : yr hwn sydd yn rhoddi ymborth i'r newynog. Mae'r ARGLWYDD yn rhyddhau'r carcharorion:
8 Yr ARGLWYDD sydd yn agoryd llygaid y deillion: yr ARGLWYDD sydd yn codi y rhai a ymgrymant: yr ARGLWYDD sydd yn caru y cyfiawn:
9 Yr ARGLWYDD sydd yn cadw y dieithriaid; rhydd efe yr amddifaid a'r weddw: ond ffordd y drygionus a dry â'i ben i waered.
10 Yr ARGLWYDD a deyrnasa byth, sef dy Dduw di, O Seion, hyd yr holl genhedlaethau. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 147

1 Molwch yr Arglwydd : canys da yw canu mawl i'n Duw ni; canys dymunol yw; a mawl yn hyfryd.
2 Yr ARGLWYDD sydd yn adeiladu Jerwsalem: efe a gasgl alltudion Israel.
3 Y mae efe yn iachau y drylliedig o galon, ac yn rhwymo eu drygioni.
4 Efe sydd yn adrodd rhifedi y ser; y mae yn eu galw hwynt oll wrth eu henwau.
5 Mawr yw ein Harglwydd, a mawr allu : anfeidrol yw ei ddeall.
6 Yr ARGLWYDD sydd yn dyrchafu y rhai addfwyn: yn bwrw y drygionus i lawr.
7 Canwch i'r ARGLWYDD â diolch; canwch fawl ar y delyn i'n Duw ni:
8 Yr hwn sydd yn gorchuddio'r nef â chymylau, yn paratoi glaw i'r ddaear, yn peri i laswellt dyfu ar y mynyddoedd.
9 Efe a rydd ei ymborth i'r bwystfil, ac i'r cigfrain ieuainc a lefain.
10 Nid yw'n ymhyfrydu yng nghryfder y march: nid yw'n mwynhau coesau dyn.
11 Y mae'r ARGLWYDD yn ymhyfrydu yn y rhai sy'n ei ofni, yn y rhai sy'n gobeithio yn ei drugaredd.
12 Molwch yr ARGLWYDD, Jerwsalem; mola dy Dduw, O Seion.
13 Canys efe a gryfhaodd farrau dy byrth; efe a fendithiodd dy blant o'th fewn.
14 Efe a wna heddwch yn dy derfynau, ac a'th lanwodd â'r goreu o'r gwenith.
15 Efe a anfon ei orchymyn ar y ddaear: ei air a red yn gyflym iawn.
16 Efe a rydd eira fel gwlan : efe a wasgar y llwydfron fel lludw.
17 Y mae efe yn bwrw ei rew allan fel tamaid: pwy a saif o flaen ei oerni ef?
18 Y mae efe yn anfon ei air, ac yn eu toddi hwynt: efe a wna i’w wynt chwythu, a’r dyfroedd a redant.
19 Efe a fynega ei air i Iacob, ei ddeddfau, a'i farnedigaethau i Israel.
20 Ni bu efe felly ag unrhyw genedl: ac am ei farnedigaethau ef, nid adnabu hwynt. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 148

1 Molwch yr ARGLWYDD. Molwch yr ARGLWYDD o’r nefoedd: molwch ef yn yr uchelderau.
2 Molwch ef, ei holl angylion : molwch ef, ei holl luoedd.
3 Molwch ef, haul a lleuad : molwch ef, holl sêr y goleuni.
4 Molwch ef, nefoedd y nefoedd, a'r dyfroedd sydd uwchlaw y nefoedd.
5 Clodforant enw yr ARGLWYDD: canys efe a orchmynnodd, a hwy a grewyd.
6 Efe a'u sicrhaodd hwynt byth bythoedd : efe a wnaeth orchymyn nid ânt heibio.
7 Molwch yr ARGLWYDD o’r ddaear, chwi ddreigiau, a’r holl ddyfnderau:
8 Tân, a chenllysg; eira, ac anwedd; gwynt stormus yn cyflawni ei air:
9 Mynyddoedd, a holl fryniau; coed ffrwythlon, a holl gedrwydd:
10 Anifeiliaid, a holl anifeiliaid; ymlusgiaid, ac ehediaid:
11 Brenhinoedd y ddaear, a'r holl bobloedd; tywysogion, a holl farnwyr y ddaear:
12 Gwŷr ieuainc, a morynion; hen wyr, a phlant:
13 Clodforant enw yr Arglwydd : canys ei enw ef yn unig sydd ardderchog; y mae ei ogoniant ef uwchlaw daear a nef.
14 Dyrchafa hefyd gorn ei bobl, moliant ei holl saint; sef o feibion Israel, bobl yn agos ato. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 149

1 Molwch yr ARGLWYDD. Cenwch i'r ARGLWYDD ganiad newydd, a'i foliant yng nghynulleidfa'r saint.
2 Llawenyched Israel yn yr hwn a'i gwnaeth : bydded meibion Seion yn llawen yn eu Brenhin.
3 Clodforant ei enw ef yn y ddawns: canant fawl iddo â'r timbre a'r delyn.
4 Canys yr Arglwydd a fwynha ei bobl: efe a hardda y rhai addfwyn ag iachawdwriaeth.
5 Bydded y saint yn llawen mewn gogoniant : canant yn uchel ar eu gwelyau.
6 Bydded uchel foliant Duw yn eu genau, a chleddyf daufiniog yn eu llaw;
7 I wneuthur dial ar y cenhedloedd, a chosb ar y bobloedd;
8 I rwymo eu brenhinoedd â chadwynau, a'u pendefigion â llyffetheiriau haearn;
9 I weithredu arnynt y farn ysgrifenedig: yr anrhydedd hwn sydd gan ei holl saint. Molwch yr ARGLWYDD.

PENNOD 150

1 Molwch yr ARGLWYDD. Molwch Dduw yn ei gysegr : molwch ef yn ffurfafen ei allu.
2 Molwch ef am ei weithredoedd nerthol : molwch ef yn ol ei fawredd rhagorol.
3 Molwch ef â sain yr utgorn : molwch ef â'r nabl a'r delyn.
4 Molwch ef â'r timbre, a'r ddawns : molwch ef ag offerynnau llinynnol ac organau.
5 Molwch ef ar y symbalau uchel: molwch ef ar y symbalau uchel.
6 Clodfored pob peth ag anadl yr ARGLWYDD. Molwch yr ARGLWYDD.